

SAS Dizisi No: 69

**Gerardde
VILLIERS**

SAS

**GANDİ'YE
ÖLÜM**

©Editions GeYard de Villiefs
Tay Kitapçılık ve Ticaret Limited Şirketi
Dr. Şevki Bey Sok. 10/3 Türbe - İstanbul
Tel: 51608 20

TAY YAYINLARI

I. BOLUM

Lal Oberoi irice bir hamamböceğini ürküterek oda penceresinin pervazına yaslandı. Temple View Hotel, Altın Mabet'e hakim bir yerdeydi. Boyu yüz metreden fazla olan havuzun çevresinde manastırları hatırlatan kare biçimli beyaz binalar vardı. Havuzun tam ortasında, Harimandir diye bilinen küp biçiminde bir adak yeri bulunuyordu. Altın yapraklarla örtülü bu adak yeri havuz çevresindeki mermer gezi yoluna yine mermerden dar bir köprüyle bağlanmıştı.

Lal Oberoi, Harimandir'den çıkan ve bir kaplumbağa hızıyla ilerleyen küçük ayin alayına baktı.

Alayın en önünde, başındaki siyah türban haricinde beyazlar giyinmiş sakallı bir rahip yürüyordu. Onun hemen arkasında tahtırevan üzerinde Sihlerin kutsal kitabı Adi Grantha taşıyordu. Tahtırevanın ardından da diğer rahipler ve dini müzik yapan müzisyenler geliyordu. Ayin alayı, mermer köprüünün bitimindeki Darşni Darvaza diye bilinen kemeri geçti ve kutsal kitabın şafağa kadar korunacağı Akal Tahkat denen küçük kutsal binaya yöneldi.

Ay ışığı Harimandir'in altın yaldızlı kubbesinde ve duvarlarında garip parıltılar oluşturuyordu, ama Lal Oberoi'mn şairane görüntülerle kaybedecek zamanı yoktu. Randevu saati yaklaşmıştı.

Geceleri Altın Mabet'in hoparlörlerinden yayılan dini müzik her geceki gibi yine saat tam onda kesilmişti. Müzik sabahın dördünde, kutsal kitabın adak yerine götürülmesi sırasında yeniden başlayacaktı. Kutsal kitap Akal Tahkat'a kapatıldıktan sonra, havuz çevresindeki gezi yeri ziyaretçilere serbest bırakılıyordu.

Bu da Lal Oberoi'nın işini kolaylaştıracak bir fırsattı.

Lal Oberoi başını çevirdi ve yatakta soluk yeşil sarisine sarınmış yatan küçük kıza baktı. Kız soluk aldıkça dolgun göğüsleri inip kalkıyordu. İpek kumaşın altından kendini belli eden göğüs uçları tahrik ediciydi.

Boğazı bir anda kuruyan Lal, yavaşça yatağa yaklaştı ve kızın göğüslerini okşadı. Kız gözlerini aralayarak uyku mahmurluğuyla ona baktı. Bu kız dünden beri onun malıydı. Adı Vedia idi ve Lal'm bazı işler çevirdiği bir kirpan satıcısının üç kızının en küçüğüydü. Adam gerekli çeyizi yapamadığı için kızına evlenmeyi yasaklamıştı. Lal Oberoi, Delhi'deki dükkânında kıza bir iş verebileceğini belirtince, babası bu teklifi hemen kabullenmişti. LaFin hatıra eşyaları sattığı dükkanında çalışacak olan kızın yemesi içmesi ve yatması patronuna ait olacak ve ayda da elli rupi kazanacaktı. Lal kızın iki aylığını babasına peşin Ödemişti.

Lal eğildi ve kızın bir göğsünü avuçlayarak sıktı. Vedia'nın yüzünde dişli bir ifade belirmişti. Lal Oberoi kızın etekliğini beline kadar sıyrarak yuvarlak kalçalarını ortaya çıkardı, sonra aralanan bacaklarının arasına girerek bir hamlede kıza sahip oldu. Vedia

* Sihlerin kullandığı ucu kıvnc kama

adamın rahatça hareket edebileceği bir pozisyon aldı, ama sevişme beklediği kadar uzun sürmedi. Lal birkaç harekette işini gördü ve hemen ayağa kalkarak daha ciddi şeyler düşünmeye başladı. Kurtasımın* üzerine geniş kemerini taktı ve Pakistan işi silahının belli olmadığını gördükten sonra tekrar pencereye geldi.

Kare biçimli havuzun ortasındaki adak yeri ay ışığı altında parılıyordu. Mermer gezi yeri, sabahtan beri doluydu. Ziyarete gelen dindarlar hiç kımıldamadan saat yönünde durmuşlardı. Kutsal kitap korunağına götürüldüğüne göre havuzun çevresi birkaç dakika sonra bomboş olacaktı. Çevre binalarda, Akal Tahkat haricinde, hiç ışık yoktu.

Bu sakin ve sessiz manzara insana tuhaf bir huzur veriyordu. Altın Mabet'in ana girişinin üzerindeki büyük saatin ışıklı kadranı çevreye ölü bir aydınlık yayıyor, mabedin kıyı bucağında açıkavada uyuyan dilencilerin belli belirsiz horlamaları duyuluyordu. Mabedin dış tarafına bir inek bağlanmıştı. Bu hayvanlar kutsal sayılmalarına rağmen, Hindu ya da Sih mabetlerinin içine alınmazlardı.

Pencereden çevreye son bir kez göz atarak harekete geçti. Havuzun çevresi şimdi bomboştu.

Yavaşça kapıyı açtı ve koridora çıktı. Binanın ikinci ve üçüncü katına çıkan merdiven başı bir madeni levhayla kapatılmıştı. Aşırı Sih militanlara hayranlık duyan otel patronu Altın Mabet'in kuşatılması sırasında otelinin son iki katını isyancılara vermiş ve sonunda bu iki kat

* İki yanı yırtmaçlı uzun tunik

ordu birlikleri tarafından top ateşine tutulmuştu...

Lal Oberoi her basamakta küfrederek aşağı kata inmeye başladı. Otel fare ve hamamböceklerinden geçilmiyordu. Yeni Delhi'deki dükkânı için kirpan satın aldığı otel sahibi, birkaç rupi fazla koparmak için onu hep burada kalmaya zorlardı. Bu zorlamaya bu kez de karşı çıkmamıştı, çünkü Amritsar'a kirpan satın almaya gelmesi, asıl işini maskeleyen bir paravanaydı.

Hole indiğinde, gece bekçisini bir koltukta horlayarak uyur buldu. Sessizce dışarı süzülerek Altın Mabet'e giden yola döndü. Ertesi sabah 6.32'de kalkan Delhi trenine yetişmek için acele ediyordu. Yanında götüreceği kirpan paketiyle birlikte kendisine birkaç bin rupi kazandıracak Afganistan kaynaklı bir torba eroin de götürecekti. Gramı yaklaşık 140 rupi ediyordu. Meydanı geçip mabedin dış avlusuna girdi. Ayakkabıların bırakıldığı vestiyerde uyuklayan bir Sih vardı.

Gecikmiş iki dindar uyku tulumlarını açmaya çalışıyorlardı. Altın Mabet'in geniş havuzunu çevreleyen mermer yolun dip tarafına kıvrılıp yatmış bir düzineye yakın dindar îarkediliyordu. Uzaktan gelenler için bir misafirhane yapılmıştı, ama dindarlar bu bir tür hac ziyaretinin her dakikasından yararlanmak için kutsal bölgeden ayrılmaya pek yanaşmıyorlardı.

Lal Oberoi hâlâ ılık olan mermer zeminde yalınayak ilerledi. Havuz çevresindeki binalara çıkan küçük merdivene yaklaştı. Bu binalarda

* Yaklaşık sekiz bin Türk Lirası

Altın Mabet'te görevli kişiler ve aileleri kalıyordu. Lal ilk basamağa adımını atacağı sırada arkasında bir gürültü duydu ve hızla döndü. Havuzdaki balıklardan biriydi bu.

Merdiveni izleyerek ikinci kata çıktı ve sahanlıkta durdu. Karşısında, saat kulesine açılan kapı vardı. Lal kapıyı açmaya çalıştı, ama başaramadı. İçerden kilitlenmişti. Birden, kalp atışları hızlandı. Kulenin saati onu yirmi geçiyordu. Kendisinden bilgi alacağı meçhul kişiyle tam bu saatte buluşacaktı ve adamın onu bu kapının ardında beklemesi gerekiyordu. Lal Oberoi korku içinde kapıyı birkaç kez tıklattı. Cevap alamayınca bir köşeye çökerek düşünmeye başladı.

Buluşacağı kişi gecikmiş olmalıydı. Lal'in bulunduğu noktadan görünmesi imkânsızdı. Zaten bu saatte herkes uyurdu, içindeki korkuyu yenmek için Vedla'yı düşünmeye başladı. Delhi'de onu herkese yeğeni olarak tanıyacaktı. Kız, kendisine yeni satın aldığı ipek sarıyı uyurken bile üzerinden çıkarmıyordu. Onu Imperial Oteli'nin yanındaki dükkânının arka bölmesine yerleştirecek ve her akşam eve gitmeden önce zevkle becerecekti.

*
**

Lal aniden başını kaldırdı ve uyuklamış olduğunu farketti. Saat on bire çeyrek vardı. Yerinden fırladı ve kapıyı bir kez daha denedi. Hâlâ kilitliydi. Gerekli bilgileri almadan Delhi'ye dönecek olursa, başı derde girebilirdi. Ama buluşacağı kişinin adını bile bilmiyordu.

Ne yapacağını düşünürken, merdivenden gelen sesler işitti. Kalbi çarparak bir köşeye sindi. Sahanlıkta iki kişi belirdi. Sarı türbanlı,

şalvar ve tunik giymiş sakallı tiplerdi bunlar. Bellerinde kirvanları vardı. Adamlardan biri boynuna sıra sıra motosiklet zinciri takmıştı. Diğer elindeki fenerle çevreyi araştırıyordu. Işık Lal Oberoi'mn üzerinde durdu. Lal içinden küfrederek gözlerini yumdu. Onu uyuklayan bir dindar sanabilirlerdi.

Ama adamlar yaklaştılar.

— Ne yapıyorsun? diye sordu biri sert bir biçimde.

Lal Oberoi gözlerini açtı.

— Hiç, dedi. Uyumak için bir yer aramıştım.

— Niye aşağıda uyumuyorsun?

— Orası çok kalabalık.

Elektrik fenerinin ışığı hâlâ üzerindeydi. Lal kısa saçlarından utanç duydu. Üstelik sakalı da yoktu. Yani, Sih değildi.

—t Nereden geliyorsun? Sen bizden değil misin yoksa?

— Delhi'den geldim, dedi Lal. Sizdenim elbette, ama geçen yıl saçımı ve sakalımı kestim. Bogal'da yaşarım.

31 Ekim 1984'de Indra Gandhi'nin öldürülmesinden sonra, Hindular Sihlere düşman kesilmişti. Hayatta kalmayı başaranlar sa, Hintlilerden farklı görünmemek için saç ve Sakallarını kesmişti. Lal Oberoi, Pencap Şivesini iyi konuştuğundan kendisini Sih olarak yutturabilirdi.

Fakat karşısındaki iki nöbetçi açıklamalarından pek tatmin olmuşa benzemiyorlardı.

— Gel bizimle. Hırsız olabilirsin. Ya da bir CID* muhbiri...

— Nereye gidiyoruz? diye sordu Lal paniğe

* Cinayet masası

kapılarak.

— Aşağıya.

Lal sıkın bir tavırla merdivene ilerledi. Onu farkedenden adamlardan biri atıldı.

— Nasıl, senin battaniyen de mi yok? Bu kadar yoksul musun sen?

Mabetin kuru zemininde yatan yoksulların bile en azından battaniye ya da kilimleri olurdu.

Lal cevap vermeden basamaklardan aşağı inmeye başladı. Üzerindeki kurta terden derisine yapışmıştı. Onu nereye götürdüklerini biliyordu: Aşırı Sih militanların federasyonuna gidiyorlardı. Bunlar Indra Gandhi'nin ordusuna kafa tutmuş öğrencilerdi ve gözlerini budaktan sakınmazlardı.

Uç adam büyük havuzun kenarına indiler. Lal Oberoi ani bir kararla ok gibi fırladı ve çıkış kapısına doğru koşmaya başladı. Kendini dışarı bir attı mı, ilerde saklanabileceği yıkıntılar vardı.

— Dur! diye bağırdı nöbetçilerden biri.

Lal daha da hızlandı. Nöbetçiler peşine takılmışlardı, fakat bol şalvarları hızlarını kesiyordu. Lal sola dönüp Altın Mabet'in yan binalarına giden geçide daldı.

Arkasında bağrışmalar duyuyordu. Nöbetçiler yardım istiyor olmalıydı. Lal koşmayı sürdürerek arkasına baktı. Mesafeyi açmıştı. Bu beladan sıyrılacaktı. Birden, önünde komik kıyafetli bir karaltı belirdi: Beyaz sakallı yaşlı bir Sihti bu. Üzerinde uzun bir tunik, elinde mızrak vardı.

Lal bunun mabet gözcülerinden olduğunu anlamakta gecikmedi. Bunlar mabet girişlerini tutarlar ve dindarların içeri ayakkabılarıyla ve başlan açık girmelerini engellerlerdi.

Mızrağın ucunu gırtlığında hisseden Lal aniden durdu. Kımıldayamıyordu. Birkaç saniye sonra diğer iki nöbetçinin yetiştiğini farketti. Boynuna zincir dolandı ve sertçe yere yıkıldı. Adamlar sille tokat dövüyorlardı. Lal burnunun üzerine yediği zincir darbesiyle bağırdı. Bir süre hırpalandıktan sonra ayağa kaldırıldı.

— Bizimle geleceksin, dedi fenerli Sih. Sakın kaçmaya kalkma, Allah izin vermez buna...

Lal boynuna dolanmış zincirle sürüklenmeye başladı. Sağdaki büyük binaya yöneldiler. Dört katlı binanın yeraltında da üç katı vardı. Altın Mabet isyanı bu binada başlamıştı. Indira Gandhi'nin tankları binada büyük delikler açmıştı.

— Bırakın gideyim, diye yalvardı Lal. Bir kötülük yapmadım ki!

Omzuna yediği zincir darbesiyle bağırdı.

Kutsal saldırıdan sonra, Altın Mabet sorumlularıyla Pencap polisinin arasında bir centilmenlik anlaşması yapılmıştı. Polis Altın Mabet'in içişlerine karışmıyordu.

Lal Oberio bacaklarının kesildiğini hissetti. Kuldip Singh denen adam, aşırı AISSF* militanlarının en belalıydı. Kardeşi Altın Mabet kuşatması sırasında öldürülmüş, o da hükümete karşı kutsal savaş ilan etmişti.

— Adın ne ve kimsin sen? diye sordu Kuldip.

Lal soluğunun kesildiğini hissetti. Altın Mabet'in idari binasının yeraltındaki bir mahzenindeydiler.

* Hindistanlı Sih öğrenciler Federasyonu: Terörden sorumlu aşırı bir grubu oluştururlar.

Lal'i bir tabureye oturtmuşlar, ama bağlamaya bile gerek görmemişlerdi. Çevresinde iriyarı dört Sih vardı. Üzerlerinde birer kama görünüyordu, ama Lal tuniklerinin altında çok daha öldürücü silahlar bulunduğu emindi. Bir Sih atasözü "Silahsız kişi tüysüz koyuna benzer" derdi. Pakistan sınırı yakın olduğundan silah bulmak hiç sorun değildi burada.

Lal başını kaldırarak cevap verdi.

— Adım Lal Oberoi. Basit bir tüccarım. Buraya sık sık gelir ve Temple View Hotel'in patronundan kirpan satın alırım. Ona sorabilirsiniz, beni tanır.

Kuldip onu hiç duymamış gibi eğildi ve yerden tabancayı alıp gösterdi.

— Bununla ne yapıyorsun?

— Onu hırsızlara karşı taşıyorum. Ticaret nedeniyle üzerimde bazen binlerce rupi taşıyorum..

— Vicdanı rahat biriysen niye kaçmaya kalktın?

— Korktum.

— Seni bulduklarında orada ne yapıyordun?

Lal Oberoi başını öne eğdi. Sanki boğazına bir yumruk oturmuştu. Güçlülükle soluk alarak:

— Hiç, dedi. Uyumak istiyordum...

— Sen Temple View Hotel'de kalıyorsun. Bana yalan söyleme. Biriyle randevun mu vardı?..

— Yo... Hayır...

Bir sessizlik oldu. Binada çıt çıkmıyordu. Odayı aydınlatan soluk ışık insanın içini karartıyordu. Kuldip Singh, Lal'in üzerinde bulunan not defterinin sayfalarını karıştırmaya başladı.

— Bak hele... ilginç bir telefon numarası...

Lal Oberoi'nın yanına yaklaşarak, önünde

Pratap yazan numarayı gösterdi.

— Nedir bu?

Lal sapsarı kesildi.

— Bir dostumun numarası...

Kuldip ters ters ona baktı.

— Bunun Delhi'deki Merkezi Hükümet Haberalma Teşkilatı'nın numaralarından biri olduğunu ben bile biliyorum... IB*'ye ait bir numara bu.

Bütün⁷ bakışlar Lal Oberoi'ya döndü. Lal vücudunun buz kestiğini hissediyordu. IB denen şube, Sihlerin başdüşmanıydı. Kuldip defteri bırakıp yaklaştı.

— Sen pis bir ajansın... Oysa, hiç belli etmiyor sun bunu...

— Hayır, doğru değil bu! diye itiraz etti Lal.

Kuldip Singh yaklaşarak iki elini Lal'in omuzlarına koydu ve kaslarını sıktı. Lal acıdan bağırdı.

— Bu numaraya telefon etmemi ister misin? diye sordu Kuldip.

— Nasıl isterseniz, diye kekeleydi Lal. Masum olduğumu anlayacaksınız.

— Köpek herif! IB'nin ne olduğunu ezbere biliriz biz. Defterimde bunun gibi düzinelerle numara var benim. Hepsi 45 ile başlar...

Döndü, masanın arkasına geçerek oturdu. Sonra önündeki eski model telefonun ahizesini kaldırdı. Önce Yeni Delhi'nin kod numarası olan 91'i, ardından da Lal'ın defterindeki numarayı çevirdi. Lal korkusunu belli etmemeye çalışıyordu. Tek umudu karşı tarafın cevap vermemesiydi.

— Alo! dedi Kuldip yumuşak sesiyle. Pratap

* Terör masası

ile görüşmek istiyorum...

Sessizlik. Kuldip gözlerini Lal'a dikmiş, bekliyordu. Birkaç saniye sonra Kuldip'in yüz hatları değişti. Lal karşı tarafın cevap verdiğini anladı. Sih bir süre dinledi, sonra telefonu kapadı.

— Albay Pratap Lambo yarın sabahtan önce bürosuna gelmezmiş, dedi. Gerekiyorsa evinden arayabilirmişiz... Ne dersin, arayalım mı?..

Tepedeki vantilatörün ıslıklı sesinden başka gürültü yoktu. Kuldip masaya abanarak:

— Artık konuşacak mısın? diye sordu. Buraya ne yapmaya geldiğini ve aramızdaki hainleri açıkla artık...

Lal dudaklarını ıslattı. Kuldip'in bakışları bile vücudunu yakıyordu. Birden arkasında metalik bir ses duydu. Aynı anda boynuna bir zincir dolanarak boğazını sıktı.

Lal bağırdı. Boğuk bir ses çıktı.

— Durun!.. Ben Sihlerin düşmanı değilim... Doğru, IB'de bir dostum var. Aynı köydeniz. Benden Imperial Oteli'nde kalan yabancılar hakkında bilgi toplamamı istedi. Özellikle altın ve esrar kaçırabilecek tipleri belirleyecektim...

— IB esrar kaçakçılığı konusunda ilgilenmez ki! dedi Kuldip. Yine yalan söylüyorsun...

— Sihlerden hiç söz etmedim ona...

— Buraya kiminle buluşmaya geldin?

— Kimseyle.

Kuldip bir işaret yaptı. Sihlerden biri hemen kamasını çıkardı ve suratına yaklaştırdı.

— Senin dilini kesip gözlerini oyacağım, sonra da akbabalara atacağım.

Sesinde kin vardı.

— Konuş köpek! diye bağırdı Kuldip.

Lal Oberoi biraz daha direnirse dediklerini

yapacaklarından emindi. Daha fazla dayanamadı, çözüldü.

— Doğru. Buraya IB adına geldim. Çünkü paraya ihtiyacım vardı, işlerim kötü gidiyordu ve...

— Niye geldin, onu anlat!

— Bana bilgi verecek biriyle buluşacaktım.

— Kiminle?

— Bilmiyorum.

Kuldip'in gözlerindeki nefreti gören Lal titremeye başladı.

— Tanrı üzerine yemin ederim ki, bilmiyorum... r

— Yalan söylüyorsun, köpek?

— Hayır... Doğru söylüyorum.

— Seni konuşturacağız!

— Yemin ederim, kiminle buluşacağımı bilmiyordum... Onu tanımıyorum...

Kuldip uzun uzun ona baktı. Yeminlere inanmazdı, ama Lal Oberoi'nın durumundaki birinin yalan söylemeyeceğini de biliyordu. Demek, buluşacağı kişiyi tanımıyordu.

Adamlarından birini çağırarak kulağına bir şeyler fısıldadı, sonra Lal'a yaklaşarak:

- Pekâlâ, dedi, sana inanıyorum. Adamlarım seni mabedin dışına çıkaracak. Bir daha Sinlerin aleyhine çalışma. Biz kötülük yapanı asla unutmuyoruz...

Lal teşekkür edecek güçte bile değildi. Boynu motosiklet zinciri altında ezilmiş, derileri soyulmuştu. Kuldip dışarı çıkınca adamlar da onu sürükleyerek merdivenlere yöneldiler...

Biraz sonra, mabede çıkan boş yollardan birindelerdi. Serin hava Lal'ın yaralarını yeniden canlandırdı. Kendisini sürükleyenlere dönerek:

— Beni nereye götürüyorsunuz? diye sordu.

— İlerde bırakacağız.

Sokağın dip tarafında, bir duvar önünde durdular.

— Çök şuraya!

Lal emri uyguladı, duvarın dibine çöktü. Adamlar ikisi iki yartına geçerek onu omuzlarından tuttular. Üçüncüsü belinden geniş ağızlı bir pala çıkardı ve ne olduğunu anlamasına fırsat vermeden silahını salladı. Pala Lal'in başım sıyrarak geçti ve derisini kazıdı. Lal acıyla haykırdı. Cellatı aynı hamleyi tekrarladı. Bu kez pala hindistancevizi kabuğunu açar gibi Lal'in kafatasında bir kapak kaldırdı...

Lal canhıraş bir feryat kopararak sarsılmaya başladı, ilerde bekleyen bir dördüncü Sih elindeki bidonla yaklaştı ve içindeki benzini Lal'in kafasında açılan delikten dökmeye başladı. Lal beyninin kavrulduğunu hissediyor, can verir gibi sarsılıyordu. Benzin kafasından yüzüne, boynuna ve vücuduna dökülmeye başlamıştı. Palayla kafasını açan Sih bir kibrit çaktı ve kurbanının üstüne atarak geriledi.

Lal, canlı bir meşale gibi alev aldı. Beyninin kaynadığını, vücudunun kavrulduğunu hissediyordu. Yerlerde bilinçsizce yuvarlanmaya başladı. Sihler koşarak uzaklaşmışlardı.

Lal bir iki debelendi ve hareketsiz kaldı.

Kuldip mabedin kapısında durmuş manzarayı seyrediyordu. Alev sönene kadar da orada kaldı, içinde en ufak bir sızı yoktu. Indira Gandhi'nin ölümünden sonra, yakalanan Sihlere uygulanan ceza buydu ve Kuldip aynı vahşetle karşılık vermeye yemin etmişti. Yaklaşan polis arabasının sireni duyunca içeri girdi.

Kafasında tek bir soru vardı: Lal Oberoi'nın

buluşacağı kişi kimdi? Karşı tarafın o bilgileri almak için ikinci bir ajan göndereceğinden emindi.

Öyleyse, sabırla bekleyecek ve o ajanı da aynı şekilde karşılayacaktı...

II. BÖLÜM

Sansad Marg Sokağı'nda kemikleri çıkmış sıska bir inek durmuş, kaldırımında çalışan seyyar bir berberi aval aval seyrediyordu. Berberin hemen birkaç adım Ötesinde, üzerinde "Bible Society of India" yazan bakır bir levha vardı.

Taksi tam bunun önünde durdu. Malko şoföre yirmi rupi verdi ve araba simsiyah bir duman bulutu arasında trafiğe karıştı. Havada pis bir koku vardı ve güneş insanı asit gibi yakıyordu. Yeni Delhi'ye şafakta varan Malko, uzun yolculuğuna rağmen, Air France'ın yeni yatar koltuklarında hiç yorulmamıştı. Şehir İngiliz işgalinden kalma büyük bulvarlar ve yeşil meydanlarla doluydu. Sansad Marg, sömürge dönemi mimarisinde yapılmış eski binalarla çevriliydi. Her biri geniş yeşil alanlar içine oturtulmuştu. Yerden fişkirir gibi çıkan bitki örtüsü insanları yutmaya hazır bir görünümdeydi. Delhi geniş caddeleriyle biraz Newyork'u, kalabalıklığıyla da Washington'u hatırlatıyordu. Tabii bu arada hemen her yerde görülen ve rahatsız edilmeleri kesinlikle yasak olan inekleri saymamak gerekiyordu, inek burada kutsal hayvandı.

Malko 10 numaralı bahçe kapısını açıp içeri girdi, bahçeyi katederek iki katlı kırmızı tuğlalı bir binaya girdi.

Sari giyinmiş Hintli bir resepsiyonist kız Malko'yu saygıyla karşıladı.

— Alan Prager'ı görmek istiyordum.

- Odası birinci katta, 106 numara.

Merdiven duvarı incil'i tasvir eden resimler ve misyoner fotoğraflarıyla süslenmişti. Malko dar bir koridoru izleyip aradığı kapıyı çaldı.

— Girin! diye bağırdı bir erkek sesi.

Malko girdi, içerde basık bir masa ve eskimiş iki deri koltuk vardı. Duvarlar Hindistan haritaları, kitaplar ve dosyalarla doluydu. Masanın arkasından kalkan kırk yaşlarında yapılı bir adam Malko'yu karşılayarak elini sıktı.

— Ben Malko Linge.

— Ben de Alan Prager, dedi adam gülümseyerek. Delhi'ye hoş geldiniz.

Malko adamın soluk renkli yüzünü ve donuk gözlerini farkedince:

— Kendinizi pek iyi hissetmiyorsunuz galiba? diye sordu.

— Doğru. Muson yağmurları sonunda sıtmaya yakalandım ve bir hafta boyunca kırk ateşle yattım... Zaten sizi karşılamaya gelemeyişimin nedeni de bu...

Malko sabahın beşinde Delhi'ye inmişti. Kentin bir kasaba havaalanı görünümündeki terminalinden çıktuktan sonra taksiye atlamış ve son derece modern Tac Mahal Oteli'ne inmişti. Delhi'de Budget firması bulunmadığı için araba kiralaması söz konusu olamazdı.

— O saatte bir karşılama komitesi zaten beklemiyordum, dedi Malko. Üstelik havaalanında benimle görünmeniz de sakıncalı olabilirdi...

Alan Prager hafifçe gülümsedi.

— Oh! Hintli meslektaşlarımız tüm zamanı incil satmakla geçirmediğimden haberdarlar zaten. Ama bana göz yumuyorlar. Daha doğrusu onları içkiyle beslediğim sürece.

Burada bir şişe viski üç yüz elli ruپیye satılır. Tabii, karaborsada. Bu da bir iççinin üç aylığı eder. Buna rağmen bizim içkiyi severler. Çünkü burada imal edilen viski sadece, banyoları temizlemeye yarar... Bir kasa viskiyle küçük bir çete kurabilirsiniz.

"Bible Society of India", CIA'nın Hindistan'da yıllardır görev yapan bir kuruluşuydu.

Derneğe bağlı din adamlarının arasına karışan birkaç ajan ülkeyi dolaşır ve Sovyetetkisinde bulunan hükümetin davranış ve kararları hakkında bilgi edinmeye çalışırdı...

Malko saat farkının getirdiği değişikliklerle esnedi.

— Bir çay alır mısınız?

— Varsa kahveyi tercih ederim, dedi Malko.

Amerikalı masasına dönüp telefonu açtı ve içecek ısmarladı. İriyari bedeniyle incil satıcısından çok bir paraşütçüye benziyordu. Alan CIA'nın gözde elemanlarından biriydi ve iki yıldır Delhi'de görev yapıyordu. Döndü, tekrar koltuğuna oturdu.

— Özellikle sizi niçin istediğimi açıkladılar mı? diye sordu Alan.

— Özellikle istenmemden gurur duydum, ama biraz da şaşırımdım. Viyana'daki CIA şubesi her zamanki gibi yine sır vermedi. Yalnızca bana Hindistan'da çok acele ihtiyaç duyulduğunu bildirdi. Ben de ilk uçağa atlayıp yola çıktım...

— Ben seyahate çıktığımda lüks mevki almıyorum. Param yetmiyor...

— Aslında, benim de mali sorunlarım var. Şatomun bakımı ve masrafı canımı okuyor...

— Ama sizin hiç değilse pazarlık etme şansınız var. Benimse, aylığıma yüz dolar zam istemem için on yedi nüshalık bir formüller

doldurmam ve altı ay muhasebe servisinin kapısında ağlamam gerekiyor.

— Peki, sattığınız Incillerden bir şey kalmıyor mu size?

— Nerede o şans! Bir de cepten ödüyoruz. Hintliler arkamızı döndüğümüz anda üçer beşer çalışıyorlar. Okusalar canım yanmayacak. Emrinde çalışan gerçek misyonerin bu işten gözü korkmuş artık...

— Şey... Hâlâ burada ne amaçla bulunduğumu söylemediniz...

— Doğru... Geçmişinizi çok iyi bildiğim için bu Tanrının cezası işte bana ancak sizin yardımcı olabileceğinizi düşündüm... Alın, şuna bir göz atın da bu belanın başımıza nasıl sarıldığını anlayın...

Malko'ya şifresi çözülmüş bir telgraf uzattı. Malko telgrafa baktı. Langley'den geliyordu ve üzerinde "Çok Gizli" damgası vardı:

"Elinizdeki bütün haber kaynaklarını zorlayarak Raciv Gandhi'ye yapılacak suikast hakkında bilgi toplayın. Hintli yetkililer bu telgraftan haberdar olmayacaktır."

— Bu ne demek oluyor? diye sordu Malko.

Alan Prager alnındaki teri silerek:

— Birkaç hafta önce Pakistan haberalma servisi Islamabad'daki CIA büromuzu uyararak aşırı Sih militanlarının Başbakan Raciv Gandhi'ye suikast düzenleyeceğini bildirdi, dedi. Bu haberleri Sihlerin arasına soktukları ajanlarından almışlar...

— Bundan çok söz edildi, dedi Malko. Bu nedenle de Londra, Toronto ve New York'ta birçok Sih tutuklandı...

— Doğru. Ama bunların basit birer Sih olduğunu unutmayın. Altın Mabet'e yapılan

saldırının intikamını almak isteyen amatörler hepsi. Onlardan bir zarar gelmez. Oysa, burada söz konusu olanlar ölümü göze almış militanlar... Kısacası, bu telgrafi alır almaz, haber kaynaklarımı hemen harekete geçirdim...

— Sonuç?

Alan Prager saatine baktı.

— Öğle yemeğine ne dersiniz? Gerisini yemekten sonra anlatırım. Bize gitmek canınızı sıkılmaz herhalde? Evde alışılmış Amerikan mutfağının tadına bakacağız... Delhi lokantalarını tanıdığınızda, pek bir şey kaybetmediğinizi anlarsınız...

*
**

Mercedes 250, bisikletli ve yayaların oluşturduğu insan selini ancak devamlı korna çalarak yarabiliyordu. Amerikalının Hintli şoförü Vicay iriyarı bir tipti ve korna çalmaktan müthiş zevk aldığı belliydi... Alan Prager Malko'ya döndü.

— Newyork'ta böyle arabaya kullanmaya kalksanız, sizi elektrikli iskemleye oturturlar... Ama burada bu büyük eğlencelerden biridir...

Kucağında bebek bulunan bir kadın kendini caddenin ortasına atarak arabaların arasından büyük bir maharetle karşıya geçti. Mercedes, diğer arabaların arasında hemen dikkati çekiyordu. Trafikçi dolduran arabalar iki tipti: Limon sandığını andırır keskin hatlı eski Austin'ler ve insanlarla alay etmek için olacak, "Ambassador" markası verilmiş 50 yıllarının Rus arabaları...

— Buraya yabancı marka araba sokmak yasak mı? diye sordu Malko.

— Yasak değil, ama gümrük vergisi yüzde üç

yüz...

Mercedes iki tarafı ağaçlıklı bir bulvara saptığında Malko caddenin adını okudu: "Singar Nagar". Kentin zengin mahalleleri hep birbirine benziyordu. Mercedes, ortasında villa bulunan genişçe bir bahçenin önünde durdu.

Ayaklan çıplak bir Hintli hizmetkâr koşarak bahçenin demir parmaklıklı kapısını açtı.

Verandadaki yuvarlak masanın üstüne üç kişilik yemek servisi konmuştu.

— Yalnız değil miyiz? diye sordu Malko.

Amerikalı dudak ucuyla gülümsedi.

— Öyle sayılır! Gelin, size bir sürprizim var.

Malko villaya giren Alan'ı izledi. Amerikalı birinci kattaki bir odanın kapısını açtı. Odanın ortasında henüz açılmamış bir denk vardı. Yerde birkaç fildişi heykel duruyordu. Dip tarafta tek bir koltuk vardı. Koltukta da üzerinde kırmızı sarı bulunan genç bir Hintli kız oturuyordu. Genç kız onları görünce hiç kımıldamadı. Yalnızca gözlerini dikti ve dikkatlice bakmaya başladı. Kaçmaya hazırlanan vahşi bir hayvana benziyordu.

Son derece masum bir yüzü vardı. Kalın dudaklı, kalkık burunlu, iri siyah gözlüydü. Saçlarını arkaya toplamıştı. El ve ayak tırnakları ojeliydi.

— Öğle yemeği yiyeceğiz Vedia !dedi Amerikalı.

Genç kız kısa bir tereddüitten sonra kalktı, iki adamın önünden geçerek verandaya çıktı.

Malko merakla Alan Prager'a döndü.

— Bu sizin...

Amerikalı esrarengiz bir gülümsemeyle ona baktı.

— Yo, sandığımız gibi değil. Onu tanıyalı iki

hafta oldu. Pencap'tan geliyor. Hindu dilini bilmez. Birkaç kelime İngilizce konuşur, o kadar...

Verandadaki masaya oturdular. Vedia önlerindeki peçeteleri açtı, bardaklarına su koydu ve iskemlesine oturup beklemeye başladı. Alan'ın yüzü daha da solmuştu. Malko adamın bayılabileceğini düşündü.

Aşçı bir tepsi içinde dumanları tüten yemekler getirdi. Vedia Malko'ya servis yaptı.

— Onunla nasıl anlaşabiliyorsunuz? diye sordu Malko.

— Anlaşamıyorum, dedi Amerikalı sakın bir biçimde.

Malko daha fazla ayrıntı sormaktan çekindi.

Genç kız yemeğe başlamak için onları bekliyordu, önündeki ete aylardır yemek yememiş gibi bakıyordu. Malko dikkatle onu inceledi. Bütün Hintli kızlarda olduğu gibi göğüsleri çok erken gelişmişti. Vedia incelendiğini anlayınca utangaç bir tavırla gözlerini önüne çevirdi.

Alan bir yudum su içerek Malko'ya döndü.

— Size hikâyemin devamını anlatayım... Telgrafi alınca hemen işe koyuldum. Bir süre önce de Halsar adında dindar genç bir öğrenciyi elde ettim. Bu Sih öğrenci Amritsar'da Altın Mabet'te çalışıyordu ve her an AISSF militanlarıyla birlikteydi. Bu militanlar Sihlerin en tehlikelileridir...

Malko biraz kımıldadı. Farkında olmadan genç kıza dokunmuş gibi hissetti kendini.

Bacaklarını biraz çekti, ama Vedia bacağına tekrar yasladı. Genç kız ona bakmıyordu, ama uysal bir kedi gibi sokulduğu da belliydi. Malko kızın niyetinden emin olmak için bacağına uzattı. Vedia hemen onu izledi. Alan bu yaklaş-

maya dikkat etmemiştir. Konuşmasını sürdürdü:

— Bir süre sonra haber kaynağım Halsar benimle Pakistan'da buluşmak istediğini bildirdi.

— Niye Pakistan?

— Çünkü Pencap sınırını kolaylıkla geçerler ve orası gözlerden ıraktır. Neyse, Lahor'da buluştuk. Bana hayli ilginç şeyler anlattı... En önemlisi de Raciv Gandhi'ye hazırlanan suikast idi... Ayrıca suikastın bu ayın 31'inde yapılacağını da belirtti. Bu tarih Raciv Gandhi'nin annesinin Sihler tarafından öldürülmesinin yıldönümüdür...

Malko duvarda asılı duran takvime baktı. Günlerden 19Ekim Cumartesi idi...

Vedia şimdi kalçasını olduğu gibi Malko'ya yaslamıştı. Amerikalı hikâyesine devam etti:

— Halsar bu iş için Altın Mabet'e son derece tehlikeli iki katilin geldiğini bildirdi. Şu an Altın Mabet'te saklanıyor ve dini ilahilerde koro üyesi gibi görünüyorlarmış.

— Bunların adını öğrenebildiniz mi?

— Evet, Halsar söyledi. Lal Singh ve Ammand Singh. Zaten bütün Sihlerin adı "Singh"dir. Kendi dillerinde "aslan" anlamına gelir... Ayrıca, hepsi de sakallıdır... Air India'nın Boeing 747'sine bomba koyanlarda bu ikisiymiş. Sonucu hatırlarsınız, dört yüz ölü...

— Peki, Hindistan'a nasıl girmişler?

— Muhtemelen Pencap-Pakistan sınırından gizlice. Pakistan onlara topraklarından geçiş izni vermiş. Bilirsiniz, bu ülke son yirmi yılda Hindistan ile iki kez savaşmıştır. Bu nedenle Hint hükümetine her bela olanı desteklerler. Onlara pasaport, silah ve para temin ederler...

— Peki, haber kaynağınız ayrıntıları elde

edememiş mi?

— Edememiş, ama etmeye çalışacaktı... işte, hikâyenin birinci bölümü burada son buluyor...

— Hintli meslektaşlarımız ne durumda? Sihlerin arasına ajln sokamıyorlar mı?

Alan Prager güldü.

— Soksalardı, Indra Gandhi öldürülür müydü? Aksine, Sihlerin ajanları daha etkili. Hint haberalma örgütüne sızmış durumdadır ve IB denen terörle ilgili şube hiçbir etkin harekette bulunamıyor... Bilgi verecek birini yakalasalardı, örgütteki Sih ajanları herifi hemen temizliyor ve adı da işkencede öldü oluyor, işe yarar bir bilgi bulursa, ortalıktan yok oluyor...

— Yani, bu suikast hazırlığından haberleri yok mu diyorsunuz?

Alan bir kahkaha attı. Genç kız Malko'ya sürtünmeye devam ediyordu.

— Ellerinde öyle çok suikast dosyası var ki, hangisini değerlendireceklerini bilmiyorlar. Bu durumda da Raciv Gandhi'yi daha sıkı bir koruma altında tutup Tanrı'ya bir aksilik olmaması için dua ediyorlar.

Malko sol elini dizine indirdiğinde, genç kızın parmaklarını sımsıkı kavradığını hissetti. Davet apaçık ve kesindi. Genç Pencaph belki İngilizce bilmiyordu, ama iletişim kurmasını iyi beceriyordu.

— Peki, "Şirket" Sihlerin Gandhi'yi öldürmesini neden istemiyor?.. Annesinin ölümüne pek aldırmamışlardı da...

— Indra Gandhi Sovyet yanlısıydı, diye açıkladı Amerikalı. Oğlu daha dengeli bir siyaset güdüyor. Tabii, ayrıntıları bilemem, ama Langley'in verdiği emir bu. Suikast önlenemez. Ben emirleri uygulardım, gerisine karış-

mam...

— Hikâyenin devamı?

— Haber kaynağım iki hafta önce bana bir mesaj gönderdi. Aradığımı bulduğunu, fakat yerinden ayrılamadığını bildiriyordu. Oraya birini göndermem gerekiyordu. Ben de başka bir haber kaynağımla ilişki kurdum. Hint haber-alma servisinden bir albaydı ve terör olay-larına bakıyordu...

— İyi adam seçmişsiniz...

Alan dudak büktü.

— Ne yazık ki, bana fazla faydası olmadı. Elde ettiğim bilgileri kendisiyle paylaşacağımı söyleyince ajanlarından birini oraya gönderdi. Lal Oberoi adında birisiydi bu. Fakat oradaki adamımla buluşamadı ve AISSF militanlarının eline geçti. Sonu çok kötü oldu...

Malko'ya Lal Oberoi'nın feci ölümünü anlattı.

— Feci bir şey, dedi Malko.

— Bir de Sınlere karşı çıkan isyanı görsey-diniz... Tam bir faciaydı... Ele geçirdikleri Sihleri canlı canlı yaktılar, hamile kadınların karınlarını yararak bebeklerini doğradılar. Uç günde yirmi beş bin Sih katledildi. Ama onlara sorarsanız, kâğıt üzerinde bütün canlılara saygılıdırlar. Böceklerle bile. Dinleri bunu emre-der...

Kıssadan hisse: Hindistan'da Sih olmaksan-sa, böcek olmak daha güven vericiydi...

— Sizin albayın ajanını konuşturmuş olabi-rirler mi? diye sordu Malko.

— Bundan eminim, ama hiçbir şey bilmiyor-du. Beni tanıımıyordu. Ancak birini ele verebi-lirdi. O da bağlı olduğu kişi: Albay Pratap Lambo.

28

Ya bu Vedia denen kız? O nereden geliyor?

— Bunu Lal Oberio ailesinden satın almış. Delhi'ye getirip mağazasında çalıştıracak ve metresi olarak kullanacaktı. Burada olağan bir iştir. Bu gibi işler genç kızlar için evlenmek-ten iyidir. Çünkü kime düşecekleri belli olmaz...

— Ama, bu kız çok güzel.

— Burada güzelliğin önemi yoktur. Önemli olan ailenin kızı güzel bir çeyiz hazırlamasıdır. Bir nevi başlık parası, ama bu para erkek tarafına ödenir. Eskiden altın verilmiş, şim-diye televizyon ya da Akai müzik seti filan veri-liyor. Bunu ödemededen evlenenler, ilerde ödemeyi vaadederler. Yani, borca girerler. Borcun ödenmesi uzarsa, erkek tarafı intikam almak için kızı yakar. Mutfakta sarisine bir kibrit tutarlar, hop, kız cayır cayır yanar... Sonuç belli: Genç gelinin intiharı... Delhi'de geçen yıl böyle üç yüz vaka oldu...

Entellektüellere sorsanız, Hindistan şiddetin bulunmadığı bir huzur ülkesidir derler!..

— Peki, kızı nasıl ele geçirdiniz?

— Delhi'ye kendi gelmiş. Lal Oberoi ölmeden önce ona bilet almış. O da trene atla-yıp Lal denen adamın mağazasına gitmiş ve olanları anlatmış IB'deki albay bunu biraz misafir etmiş,sonra bana getirdi... Kız korku-dan ölüyor ve kesinlikle evine dönmek istemi-yor.

Püsküllü bela dedikleri bu olsa gerekti!

— Hikâyeniz bu kadar mı, Bay Prager?

— Evet.

— Peki, benden ne bekliyorsunuz?

Amerikalı dostça gülümsedi.

— Tahmin edemiyor musunuz?.. Sizi Amrit-

sar'da bekleyen biri var...

— Niye özellikle beni? Ben Hindistan'ı tanımadığım gibi ne Pencabi dilini bilirim, ne de Hintçeyi.. Üstelik, tipim hemen dikkati çeker...

— Biliyorum, biliyorum, dedi Amerikalı. Ama nedeni basit, çünkü oraya kimse gitmek istemiyor. Üstelik, sizin şanslı biri olduğunuzu da biliyorum...

— Şanslı olabilirim, ama enayi değilim...

— Dostum Malko, enayi de olsanız yine de şans önemli bir faktördür...

III. BOLUM

Yemeklerin çevresinde delicesine dönen bir yığın sinek vardı. Hizmetkâr çay ve kahve getirdi. Vedia Malko'ya şeker verdikten sonra tekrar yanma sokuldu. Malko bu genç kızın Alan Prager'ın nesi olduğunu bayağı merak etmeye başlamıştı. Kız bir elli boyundaydı ve normal olarak Malko'nun atletik yapılı dev cüssesinden korkması gerekirdi... Tekrar gözleri karşılaştı. Bakışlarında vahşi ve ilkel bir tahrik ifadesi vardı. Güzelliğinin farkındaydı ve insan gibi yaşamasının bu güzelliğe bağlı olduğunu biliyordu.

Malko kaynar kahveden bir yudum içti.

. -r- Benden önceki ajanın başına gelenlerle karşılaşmak istemem, dedi Amerikalıya. Dünya değiştirmeye hiç niyetim yok.

— Sözlerimi fazla ciddiye almayın, diye açıkladı Amerikalı. Bu sefer her türlü önlemi alacağız. Üzerinizde silah olacak ve temkinli davranacaksınız. Ayrıca, oraya yalnız da gitmiyorsunuz.

— öyle mi? Ama Vedia...

— Yo, Vedia değil... Bize zaman zaman hizmette bulunan Hintli bir kadın gazeteciyle gideceksiniz. Onunla Washington'da tanışmış ve birbirimizden hoşlanmıştık...

Yani, sevgilim demek istiyordu.

— Kendisi burada mı?

— Evet. Times of India'da muhabir olarak çalışıyor. Bana çok yararı dokunmuştur.

Pencabi dilini konuşur ve son derece de güzel bir kadındır.

— Peki, niye onu bu işe göndermiyorsunuz?
Amerikalı dudak büktü.

— Onun becereceği türden bir iş değil bu. Size yardımcı olabilir, ama tek başına bu görevi kıvrabileceğim sanmam.

Malko dikkatle dinler gibiydi, ama akılı Vedla'nın üzerine abanan kalçasındaydı. Sıcak ve saat farkının getirdiği yorgunluk kendini hissettirmeye başlamıştı. Alan Prager rahat rahat esnedi.

— Gazeteci kızın adı Amarjit Ohri. Size yardımcı olmayı kabullenmesinin bir başka sebebi daha var. Eski bir gazeteci olan dayısı, Sihlerin ölüm listesinde bulunuyor. Nedeni de Hintlilerin "BlueStar" operasyonunu destekler yazılar yazması.

— Kıza Amritsar'a gideceğimizden söz ettiniz mi?

— Evet. Kabullendi.

— Peki, ben nasıl gideceğim oraya?

— Bunu da ayarladım. Şu sıralar oraya gazeteciler dışında yabancı sokmuyorlar. Hintlilere sizi "Washington Review" dergisinin bir muhabiri olarak tanıttım. Hakkınızda araştırma bile yapsalar, dergi bizim "Şirkef'in malı. iki fotoğrafınızı verdik mi, bize bir basın kartı hazırlayacaklar...

Malko kendine biraz daha kahve koydu. Hava iyice bunaltıcı olmuştu ve göz kapakları kapanıyordu. Ama, göreviyle ilgili daha ayrıntılı bilgi almalydı.

— Bu Halsar dediğiniz kişi size niye hizmet ediyor?

— Ailesi Amerika'da, diye açıkladı Prager.

Kendilerine vize konusunda kolaylık gösterdik ve bir miktar da para temin ettik... Tabii, bütün bunlar Halsar'a güvenmemizi gerektirmez. Yalan bu adamların ruhlarına işlemiştir.

Aman ne cesaret verici bir özellik!

— Kendisini ne zaman ziyaret edeceğim?

— Bunu bir saate kadar öğreneceğiz. Bana telefon etmesi gerekiyordu. Siz de bu arada basın kartınızı çıkartmaya bakın. Şoförüm emrinizde. İşinizi bitirince tekrar buraya gelirsiniz.

*

**

Singar Nagar çarşısındaki bir düzine dükkândanbiri de bir fotoğrafçıydı. Adam vesikalık fotoğrafların bir saate kadar hazır olacağını söyledi. Malko tekrar Amerikalının villasına döndü.

Öğle yemeği yedikleri verandaya çıktığında, Vedla'yı aynı yerde oturur buldu. Genç kızın yanına oturarak India Today adlı dergiyi karıştırmaya başladı. Villa son derece sessizdi. Alan Prager öğle uykusuna yatmıştı.

*

**

Malko okumayı bırakarak duvar dibine serili yastıklara uzandı, uyumak üzere gözlerini kapadı. Bu hiç tanımadığı yabancı ülkede on günde nasıl bir komplo ortaya çıkarabilirdi?

Vedia bileziklerini şingirdatarak yerinden kalktı, kalçalarını sallayarak Malko'nun önünden geçti. Yaşına göre ağır bir makyaj yapmıştı. En çok on dört ya da on beş yaşlarındaydı. Gözden kaybolunca Malko tekrar gözlerini yumdu. Gerçekten bir şekerlerreye ihtiyacı vardı.

Farkına varmadan kendinden geçiverdi.

*

**

Malko yaklaşan ayak sesleriyle gözlerini açtı. Alan Prager uyuklu bir suratla verandaya çıkmıştı. Üzerinde sadece şort vardı.

— Telefon geldi, dedi. Sizi öbür gün Amritsar' da bekliyor.

Malko tembel tembel başını salladı.

— Yalnız mı gidiyorum?

— Hayır. Amarjit'e telefon ettim. Bu akşam onunla yemek yiyeceğiz. Sizi tanıştıracam.

Alan Prager esnedi.

— Bu sıcak insanı mahvediyor... Vedia sizi rahatsız etmedi ya?

— Yo, niye sordunuz?

— Kız ne pahasına olursa olsun, evine dönmek istemiyor. Buraya geldiğinin ilk gecesini onu yatağında buldum. Gerçi fena sayılmaz, ama onunla uğraşacak durumda değilim. Birine yamanmak ve yanında kalmak istiyor. Benden hayır gelmeyeceğini sezince sizi denemeye kalabileceğini düşündüm...

— Henüz atağa geçmedi, ama sanırım zemin - hazırlıyor, dedi Malko.

— Haberiniz olsun istedim. Karar sizin. İsterseniz onu otelinize götürebilirsiniz.

— Bakalım, dedi Malko.

— Güzel, öyleyse daha ciddi konulara geçelim.

Villaya girdi ve elinde deri bir çantayla geri döndü.

— Amritsar için gerekli mallarınız!

34 Çantada bir Leica fotoğraf makinesi ve üç şarjör 45'lik bir Colt vardı. Malko gümrük nedeniyle yassı tabancasını getirmemişti. CIA

ise Hindistan gibi bir ülkeye çok önemli durumlar söz konusu olmadıkça diplomatik valiz sokmuyordu.

Malko silahı alıp tarttı.

— Bu gerçekten bana gerekecek mi?

Alan Prager gülümsedi.

— Size Lal Oberoi'nın fotoğraflarını göstermemi ister misiniz? Daha doğrusu, adamdan geriye kalanların fotoğraflarını... Amritsar'dan canlı dönmenizi istiyorum. Silahın üzerindeki numaralar asitle silinmiştir. Kullanışlı ve etkili bir tabancadır...

Malko da Pencap'tan canlı dönmek istiyordu. Silahını çantaya koyup fermuarını kapadı.

**

Malko'nun önünden alımlı bir çift geçti. Adam çok iyi giyinmiş bir Hintli, kadınsa, sariye bürünmüş uzun boylu, mavi gözlü sarışın bir dilberdi.

Tac Mahal Oteli'nin holü rengârenk sarilerle bayram yerine dönmüştü. Erkeklerin çoğu türbanlı ve sakallıydı. Bugün cumartesiydi ve Hintlilerin düğün günü olarak kabul edilirdi. Yan bahçeden neşeli bir müzik yükseliyordu.

— İşte Amarjit! dedi Amerikalı.

Üzerinde blucinle beyaz gömlek bulunan bir kadın onlara doğru geliyordu. Saçlarını omuzlarına dökmüştü. Tipi ispanyol ya da Italyana benziyordu. Mat renkli esmer bir tene ve biçimli dudaklara sahipti. Gözlerinden zekâ fışkıyordu.

Amerikalı onları tanıştırdı.

— Amarjit Ohri ve benimle çalışmaya başlayan Malko Linge.

incil satışında mı, yoksa casusluk alanında

mı beraber olduklarını açıklamamıştı... Genç kadın diğer Hintli hemcinsleri gibi erkeklerin karşısında ezik değildi. Bakışlarını Malko'ya dikti ve hiç çekinmeden ısrarla inceledi.

— Sizleri Muglay'a götüreceğim, dedi Amerikalı. Oranın yemekleri daha az rezildir...

Mercedes, Hint kahramanlarının anısına dikilmiş ünlü India Gate anıtının yükseldiği meydanı geçip kuzeye yöneldi. Yeni Delhi'nin ticaret merkezi olan Connaught Place'i aşip loş bir sokağa daldılar. Muglay, beyaz sütunlar üzerinde duran kemerli bir binaydı. Yan tarafında, kapısında sakallı ve silahlı bir Sihin nöbet tuttuğu bir banka bulunuyordu.

Lokantaya girdiklerinde müzisyenlerin çaldıkları bir Hint müziğiyle karşılaştılar. Malko ile Prager salonun yegâne yabancı müşterisiydi.

Alan yerel yemekler ısmarladı. Salonun içi çok serindi. Malko'nun biraz olsun, keyfi yerine geldi. Amarjit gerçekten tahrik edici bir cazibeye sahipti. Göğüsleri gömleğini yırtıp dışarı fırlayacakmış gibi duruyordu. Gülüşü insanın içinde fırtınalar koparıyordu. Malko Amerikalıya dönerek:

— Planınız nedir? diye sordu.

Amerikalı birasını içip hemen cevapladı.

— Dostumuz Halsar çok korkuyor. Kendisini izlediklerini sanıyormuş. Kendisine Amritsar'da Intercontinental Oteli'nde buluşmayı teklif ettim, ama yanaşmadı. Bu nedenle Altın Mabet'e gitmeniz gerekecek...

— Bunu tehlikeli bulmuyor musunuz? diye sordu Malko.

— Sanmıyorum, dedi Amerikalı. Planım şu: Amarjit dul kalmış genç bir Sih olarak Altın

Mabet'e üç günlük bir ziyarete gelmiş olacak. Mabetin bütün dindarlara açık olan misafirhanesinde kalma izni isteyecek...

— Peki, onun Sih olmadığını anlamazlar mı? Amarjit gülümsedi.

— Pencabi dilini konuşur ve Sih dinini de hata yapmayacak kadar bilirim. Bir zamanlar bir Sihle nişanlıydım. Dış görünüş bakımından Hintli kadınlarla Sihler arasında hiçbir fark yoktur...

— Sonra ne olacak?

— Dostumuz Halsar Amarjit'in kaç numaralı odada kaldığını öğrenir. Oraya vardığınızın ertesi günü, saat on ile on bir arası sizi bulur ve bilgileri aktarır...

— Ben de mabetin misafirhanesinde mi yatacağım? diye sordu Malko.

Amerikalı başını salladı.

— Hayır. Amritsar'a geldiğiniz anda birbirinizden ayrılacaksınız. Siz International'de kalacaksınız. Gizlenmenize gerek yok. Gazeteci olduğunuzu söyleyeceksiniz. Zaten kasabada yabancı bulunmadığı için hemen dikkati çekersiniz. Mesleğiniz gereği hemen her yere girebilirsiniz. Randevu saatinde Amarjit'in odasında bulunmanız gerekiyor. Misafirhane gözetim altında değildir. Şoförüm Vijay'ı size vereceğim. Altınızda bir Ambassador araba olacak...

— Bu işe haberalmacı albay dostunuzu gönderseniz, olmaz mı?

— imkânsız. Bunun iki nedeni var. Farke dilirse hemen öldürülür, ikincisi de, Halsar'ın vereceği haberleri öğrenmesini istemiyorum.

Amarjit bir kahkaha attı.

— Üçüncü nedeni de ben söyleyeyim. O pis suratlı Pratap Lambo ile böyle bir yolculuğu

kabul etmezdim.

Yemeklerine döndüler. Bir süre sonra Amerikalı midelerini tuttu.

— Sanırım, yine ateşleneceğim ben...

*
**

Tac Mahal'in diskosu Number One'da pembe türbanlı, blucinli bir Sih delice dans ediyordu. Kuytu köşeler flört eden gençlerle doluydu. Burada geleneksel sariler yerlerini mini eteklere bırakmıştı. Alan Prager hastalığını önlemek için kendini konyağa vermişti.

Malko Rus votkası istemişti, ama burada o nesne yoktu. S AS genç kadına baktı ve yeni başlayan slovu fırsat bilerek:

— Dans edelim mi? dedi.

Piste kalktılar ve birbirlerine sarılarak müziğin ritmine uydular.

— Dayınızla mı yaşıyorsunuz?

— Evet. Böylesi daha pratik oluyor. Kendime henüz küçük bir ev bulamadım. Erkeklerle birlikte de yaşamak istemiyorum. Burada yalnız kadınlara ev vermezler. Gelenekler çok baskıcıdır. Ama Amerika'da üç yıl yaşadım ve yalnız oturuyordum...

Birbirlerine sarılı durumda dansa devam ettiler. Amarjit Malko'da uyandırdığı duyguyu hissetmesine rağmen, hiç de şaşırılmıyordu. Müzik birden hızlanmıştı, ama onlar pistin bir köşesinde hâlâ aynı ritimle dans ediyorlardı.

Sonunda Amarjit ayrıldı.

— Gelin, Alan'ı tek başına bırakmak pek kibarca olmuyor.

— Kıskanmasından mı korkuyorsunuz?

Genç kadın güldü.

— Bilemem, ama kıskansa da umrumda

değil. Aslında, konyağı kadınlara her zaman tercih eder. Benim artık dönmem gerek.

— Neden?

— Dayım merak eder. Hem önümüzde birbirimizi tanıyacak çok zamanımız var. Amritsar'da beraberiz.

— Bu seyahat sizi korkutmuyor mu?

Güldü.

— Biraz, ama çok heyecanlı bir seyahat olacak. Macerayı severim. Hem sonra ayın 21'inde hareket edeceğiz. Yıldız falına göre, uğurlu bir gündür...

Alan Prager'ın önündeki konyak şişesi bayağı boşalmıştı. Amerikalı kadehini kaldırdı.

— Bu Hint konyağı rezalet bir şey. Bununla ancak Sihler yakılır...

— Şşt! dedi Amarjit. Böyle konuşmayın, duyan olur.

Neyse ki, müzik çok gürültülüydü.

Kalktıklarında, Malko genç kadına soku-
larak:

— Bir gün benim için sari giymenizi isteyeceğim, dedi.

Amarjit güldü.

— Amerikalı bütün sevgililerim hep aynı şeyi istemişlerdir.

Kapıda ayrıldılar. Alan genç kadını götürüyordu.

— Yarın öğle yemeğine bana gelin, dedi genç kadın Malko'ya. Şoförümü gönderirim. Sonra da basın kartınızla ilgileniriz.

Malko odasına girdiğinde çantayı açıp silahını tarttı. Bu Amritsarişi hoşuna gitmiyordu, ama neyse ki yanında nefis bir dilber olacaktı!..

IV. BÖLÜM

Yolun ortasına oturmuş bir inek yüzünden Ring Road'da trafik arapsaçına dönmüştü. Şoför deli gibi korna çalarak direksiyonu kırdı. Az daha altı kişilik bir ailenin bindiği sepetli motosikleti ezecekti.

Amarjit'in evi önünde durduklarında saat bir buçuk olmuştu.

Bahçeye kurulu çadırın önünde kırmızı bereli bir asker duruyordu. Omzundaki eski model Lee-Enfield marka tüfekte parmaklıklı kapıyı gözlüyordu. Dar yolda gezinen ikinci bir asker daha vardı.

Malko örtüsü açılan çadırda yataklarına uzanmış bir düzine asker farketti.

Amarjit kapıda belirdi ve Malko'ya el salladı.

— Yolu kaybettiğinizi sanmaya başlamıştım.

Altında bacaklarını saran pembe ipek bir pantolon, üstünde de mor bir kurta vardı.

İçeri girdiklerinde, Malko eski model bir kanepede gazete okuyan yaşlı bir adam farketti.

— Dayım Gurnam Azad, dedi Amarjit.

Malko yaşlı adamı selamladıktan sonra:

— Askerlerin bahçede ne işi var? diye sordu.

Gurnam Azad hafifçe gülümsedi.

— Sinlerin'öldürecekleri kişiler listesinde bulunduğum için hükümet beni koruyor. Dostlar alışverişte görsün. İstedikleri an beni öldürebilirler...

Yaşlı adam öldürülecek kişi bir başkasıymış gibi rahat konuşuyordu.

içeri suratında beş günlük sakal bulunan bir hizmetkâr girdi. Elindeki tepsiyi masaya bıraktı. Tabaklarda acı soslu koyun ve tavuk eti vardı. Amarjit Malko'ya içi beyaz bir sıvıyla dolu kadehi uzattı.

— Bunu için. Midedeki biberin kötü etkisini yok eder.

Malko tattı, ayrına benzer bir şeydi... On beş dakika sonra yemek bitmiş, çayları gelmişti.

Hintliler çok hızlı yemek yiyorlardı. Sofra onlar için hiçbir zaman şölen yeri değildi.

— Basın kartı almanızı kolaylaştırmak için sizinle geleceğim, dedi Amarjit. Burada birkaç rupi ve bir şişe viskiyle bütün bürokratik engeller yıkılır...

— Amritsar'a gezmeye gitmiyoruz, dedi Malko. Hâlâ gelmekte kararlı mısınız?

Gazeteci kadın omuz silkti.

— Biz burada şiddete alıştık, isyanlar sırasında bir Sih ailesini sakladık. Komşularımız onları öldürmek istedi. Neler çektiğimizi tahmin edemezsiniz...

Yaşlı dayı kalkarak odayı terketti.

*
**

Basın ve Halkla İlişkiler Bürosu, köhne bir binaya yerleşmişti. Koridorlar çiçek doluydu. Memurlar kibar ve güleryüzlüydü. Basın kartı vermek kolay bir işti, ama bunun için kime başvurulacağını öğrenmek büyük bir sorundu...

Çok önemli olduğu anlaşılan birinin odasına girdiler. Adam Amarjit'i tanıyor olmalı ki, selam verdi. Gözleri genç kadının göğüslerine takılı kalmıştı.

Yirmi dakika sonra, Malko elinde plastik muhafazalı yeşil bir kartla binadan çıkıyordu: Adına yasal bir basın kartı verilmişti. Amritsar için geçerli kılıf hazırlanmıştı.

*
**

Yolun kenarında önü hurdahaş olmuş bir kamyon vardı. Çevresine bir dizi taş koymuşlardı. Cesetlerin üzerinde sinekler uçuşuyordu.

Arabayı kullanan Alan Prager'ın şoförü Vijay direksiyonu kırarak kaza yerinin açığından geçti. Delhi'den yola çıkışlarından bu yana, rastladıkları altıncı kazaydı bu...

Hindistan yollarında araba kullanmak, Stalingrad'ı ele geçirmekten daha zordu!

Malko gözlerini yumdu. Kazaların dışında görülebilecek hiçbir şey yoktu. Pencap bölgesi, tarlaların ve nehirlerin yer aldığı dümdüz bir alandı. Yollarda türbanlı adamlar, develer, sariler ve traktörler olmasa, insan kendini rahatça Güneydoğu Asya'da bir yerde sanabilirdi.

Amarjit yanmasında uyukluyordu. Üzerine beyaz pamuklu bir sarı geçirmiş saçlarına da yine beyaz bir örtü sarmıştı. Tırnaklarındaki ojeyi çıkarmıştı.

Ön koltukta, şoförün yanında içi eşya dolu eski bir valiz duruyordu. Amarjit Amritsar'a bununla girecek ve trenden inmiş yoksul bir dindar gibi davranacaktı.

Malko saatine baktı: Üç saatlik bir yol vardı önlerinde.

Genç kadın, gözlerini araladı.

— İyi misiniz? dedi Malko.

— İyiyim. Her şey yolunda gidecek. Bu akşam saat beşe doğru kaldığım misafirhanenin önünde dolaşmayı unutmayın. Ben kaldığım

odanın önünde olacağım. Gece olduğunda da kapı kilidinin üstüne renkli küçük bir kağıt takacağım. Herhalde farkedersiniz?..

— Bu akşam mı? dedi Malko. Randevu yarın değil miydi?

Genç kadın gülümsedi.

— Biliyorum. Belki akıllıca değil, ama sizi görmek bana güven verecektir.

Bir sessizlik oldu. Önlerinde yan yana ilerleyen iki traktör vardı. Her birinin römorkunda en az yirmişer kişi bulunuyordu.

Amarjit Malko'ya doğru yaklaştı.

— Burada tarım işçileri hâlâ ayda sekiz rupi* maaş alır. Çalışmadıkları zaman da dövülürler.

Ülkedeki sosyal demokrasiye diyecek yoktu!/.

Yolda hiçbir barikata rastlamamışlardı. Oysa, Pencap kuşatma altındaydı. Altlarındaki eski Ambassador inanılmaz bir biçimde dayanıklı çıkmıştı. Malko'ya kalsa, o Mercedes'i tercih ederdi, ama burada seçim hakkı yoktu.

Amritsar'a ayrılan yol kavşağına geldiklerinde saat iki olmuştu. Yirmi dakika sonra da karşılırlarına koca bir tabela çıktı: AMRİTSAR, Rakım: 750 ayak.

Kutsal kentin kenar mahalleleri yer yer hasar görmüştü. Yollarda daha çok çekçeklere rastlanıyordu. Otomobil pek azdı. Tek bir yabancı göze çarpmıyordu. Vijay tren istasyonunun önünde durdu. Amarjit Malko'ya döndü.

— Akşama görüşmek üzere!

Arabadan indi ve aceleyle kalabalığa karıştı.

**

* Yaklaşık 500 TL

Hayli yeni olan International Oteli son derece boş, ama o denli de temizdi. Malko komodinin çekmecesini açtı ve ülke için orta boyda sayılabilecek bir hamamböceğini öldürdü. 45'lik Colt'u gizleyecek bir yer bulamamıştı. Sonunda silahı kılıfında bıraktı.

Saatine baktı. Hava iki saat sonra karara-caktı.

Alan Prager'ın temin ettiği Leica fotoğraf makinesini omzuna asarak dışarı çıktı ve Ambassador'a atladı. Vijay direksiyonda bekliyordu, istikamet: Altın Mabet idi.

Bu kentte Delhi'den daha fazla inek vardı. Modern görünüşlü tek bina yoktu, ama dükkânlarda her şey satılıyordu. Malko mabetin önündeki meydanda indi. Amarjit'in tavsiyesine uyarak ayakkabıların çıkarılıp bırakıldığı vestiyere gitti. Sonra başına bir fular sardı ve mabetin basamaklarını tırmandı. Manzara nefes kesecek kadar güzeldi.

Yüz metre boyunda kare biçimli su dolu bir havuzun ortasında, beyaz mermerden inşa edilmiş ve Harimandır diye bilinen Altın Mabet yükseliyordu. Altın yapraklarla kaplı kubbesi güneş ışıkları altında parılıyordu. Mabedi dışarıya bağlayan mermer köprü bir insan seli altında kaybolmuştu. Hoparlörlerden bütün gürültüleri bastıran tuhaf bir müzik yayılıyordu. Malko mabeti tavaf eden kalabalığın arasına karıştı. Başında türban bulunan çırılçıplak bir Sih havuza girerek günahlarından arınmaya başladı.

Müslümanlar için Hac ne anlam taşıyorsa, Sihler için Altın Mabet'i ziyaret etmek de aynı anlamı taşıyordu. Hayatlarında en az bir kere burayı ziyaret etmeleri gerekiyordu... Malko

kalabalıktaki tek yabancı olmasına rağmen, kimse onu yadırgamamıştı. 45'lik Colt'un bulunduğu film çantasını omzuna asarak yürümeye başladı.

Bir süre sonra durdu ve fotoğraf makinesinin vizöründen havuzun doğusunda yükselen tuğladan inşa edilmiş iki kuleye baktı.

Kulenin sathında mermi izleri vardı.

Birden, yanında kısa boylu, sakallı bir Sih belirdi. Kötü bir İngilizceyle konuşuyordu:

— Hoş geldiniz, sahip! Siz yabancı birisiniz. Hintlilerin mabetimize ne yaptıklarını gördünüz mü?.. İki yüzyıldır kimse bu rezillığe cesaret edememişti.. Ama Tanrı bunu emreden kadının cezasını verdi. (Sesini alçaltarak devam etti). Ve Tanrı ona hizmet edenleri de cezalandıracak. Tanrı sizi korusun, sahip!

Ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.

Malko çok sakin hareket ediyordu. Mabet görevlileri tarafından gözleendiğinden emindi. Muhabir rolünü iyi oynamalıydı. Durdu, birkaç fotoğraf çekti ve havuzda günahlarından arınan dindarları izledi.

Altın Mabet insanın huzur içinde ölebileceği sakin bir yerdi!..

*
**

Hava kararmaya başlamıştı. Mabetin girişini koruyan sakallı Sihin önünden geçerek ilerledi. Duvar boyunca bir süre gittikten sonra aradığını buldu. Karşısında bir tabela vardı: "GURU NANAK NIVAS". Onun ardında da üç katlı beyaz bir bina yükseliyordu. Her katın çevresi balkonu andırır bir galeriyle çevriliydi.

Burası dindarların misafirhanesiydi. Amarjit'i burada bulacaktı.

Binanın bulunduğu bahçeye girdi. İçeri girip çıkanlar ona hiç dikkat etmiyorlardı. Malko başını kaldırdı ve üçüncü katın galerisinde Amarjit'i farkedince heyecanlandı. Genç kadının bulunduğu noktayı kabaca aklına yerleştirdi ve geri döndü.

Vijay direksiyon başında onu bekliyordu. Arabaya bindi ve International'in yolunu tuttular.

Kendini yatağa bırakan Malko, sakinleşmeye çalıştı. Halsar ile buluşmalarına daha yirmi dört saat vardı. Kendisinden önce yakalanan ajan, Sihleri alarma geçirmiş olmalıydı. Yani, bu iş o kadar kolay olmayacaktı...

Moralini yükseltmek için aşağı kata, bara indi. İçerisi akşam yemeğine gelen Sihlerle doluydu. Malko, tek yabancıydı. Silahının bulunduğu çantayı iskemlesine asarak oturdu. Yemeğini yedi ve tekrar odasına çıktı. Vakit geçirecek ne bir radyo, ne de televizyon vardı.

Saat dokuza doğru yaya olarak Altın Mabet'in yolunu tuttu. Yollar boştu. Dükkanlar kapanmıştı. Sokaklarda ineklerden başka canlı yoktu.

Mabetin önüne çıktığında saat on olmuştu...

Hoparlörlerden yayılan müzik aniden kesildi ve çevre derin bir sessizliğe gömüldü.

Malko mabetin çevresinden dolanarak misafirhaneye doğru ilerledi. Bahçeye girdi ve aydınlatılmış alandan geçti.

Burada insanlar erken yatıyorlardı. Kimseye rastlamadan üçüncü kata tırmandı.

Galeri boştu. Oda kapılarında numaralardan başka bir şey yoktu. Amarjit'i önünde gördüğü tahmini kapıda durdu. Dikkatle baktı. Genç kadının sözünü ettiği küçük renkli

kâğıt kilitte yoktu.

Yanlış hesapladığını düşünerek yanlarındaki kapılara baktı. Onların kilitlerine de bir şey yapıştırılmamıştı. Bahçede ayak sesleri duydu. Aşağıda türbanlı iki adam eşliğinde elinde mızrak bulunan bir üçüncüsü vardı. Merdivene doğru ilerlediklerini görünce, Malko galerinin dip tarafına ilerledi. Galeri köşede bir duvarla kesiliyordu. Aşağı atmanın dışında çıkış yolu yoktu. Onu burada yakalarlarsa, görev tehlikeye girerdi. Bir yabancının odasına dalmaksa, skandal demekti...

Yine de her şeyi göze alarak karşısındaki kapıyı açmaya çalıştı. Kapı kilitliydi. Hafifçe omuzladı. Kapı korkunç bir şekilde çatırdadı. İçerden biri anlaşılmasız sözler söyledi.

Malko geri çekildi. Amarjit hangi cehennem deydi?.. Merdivendeki ayak sesleri yaklaşıyordu. Galerinin korkuluğundan aşağı baktı. Bahçede yanmış iki otobüs iskeleti vardı. Bulunduğu yerden atlamaya kalksa onların üzerine düşüp parçalanma ihtimali fazlaydı.

Seçim şansı bulunmadığını düşünerek bir bacağına korkuluktan sarkıtıp atlamaya hazırlandı.

V. BOLUM

Malko trabzanı aşarken üstündeki tabanca kaydı ve büyük bir gürültüyle galerinin döşemesine düştü. Avusturyalı dişlerinin arasından küfretti.

— Hay kör şeytan!

Kendini geri atıp silahını almak için eğildiğinde, merdiven başında sırtında çuval olan birini far ketti.

Bu durumda yapacak tek iş, herhangi bir odaya dalmaktı.

En yakın kapıyı denedi, kilitliydi. Onun yanındaki hemen açıldı. Malko içeri daldı. Soluk lambanın ışığında bir divan ve üzerinde de pembe bir siluet farkediliyordu: Amarjit!

Genç kadın bacaklarını altına toplamış dalgın dalgın okuyordu. Odada divan ve bir köşeye yerleştirilmiş eski koltuk dışında hiçbir şey yoktu. Amarjit onu farkedince gülümseyerek ayağa kalktı.

— Geç kaldınız, dedi. Başınıza bir şey geldi diye çok korktum.

Malko'nun nabızı hâlâ yüz altmış atıyordu...

Amarjit doğal bir hareketle SAS'a sarıldı. Üzerinde ipek bir şalvarla yine aynı kumaştan bir kurta vardı ve bu haliyle çırılçıplakmış gibi bir duygu uyandırıyordu.

— Siz oda mı değiştirdiniz? diye sordu Malko.

— Evet, dedi genç kadın. Odamı yaşlı bir Sihe verdiler. Oda numarası adamın uğur sayı-

sıymış...

— Peki, anahtar deliğine yapıştıracağınız o küçük renkli kâğıt parçasına ne oldu?

— Yapıştırmaya cesaret edemedim. Çok göze çarpıyordu. Dikkat çekmekten korktum... Gelişinizi duyarım sanıyordum...

— Peki, her şey yolunda gitti mi bari?

— Evet, dedi Amarjit. Burada benden başka üç, dört kadın daha var. Bana da hiçbir soru sormadılar. Otursanıza...

Malko dışardaki gürültülere kulak kabarttı. Acaba odaya girdiğini gören olmuş muydu?

Amarjit ürkek bir sesle Malko'ya sokuldu.

— Lütfen hemen gitmeyin. Yalnız kalmaktan biraz korkuyorum... Sizin buraya geldiğinizi bir farkederlerse...

Cümlesinin sonunu getirmedi, ama Malko anlamıştı. Burası bir mabetti ve yobaz Sihler bir kadına bile işkence etmekten çekinmezlerdi... Malko cevap vermek üzereyken ışık birden söndü. Dışarda tartışan erkek sesleri vardı. Şu an dışarı çıkması söz konusu olamazdı.

— Biraz beklemeniz gerekecek, dedi Amarjit. Elektrikler kesildi. Biraz müzik dinleyelim.

Amarjit pilli teybini çalıştırdı. Odaya mabet müzisyenlerinin okuduğu dini ilahi doldu. Genç kadın Malko'ya sokuldu.

— Bana kendinizden söz edin. Kimsiniz siz?

— Bir Samurayım. Belki biraz modası geçmiş bir kelime, ama gerçek bu!..

— Hiç de modası geçmiş sayılmaz, karşılığını verdi Amarjit.

Fısıldaşarak konuşuyorlar, müziğin gürültüsü de seslerini kolaylıkla bastırıyordu. Genç kadın CIA'ya hizmet etmesinin nedenlerini ve başardığı görevleri anlattı.

Malko da ona şatosundan, Alexandra'dan söz etti ve bu tür ölüm oyunlarına ne amaçla atıldığını anlattı.

— Çok insan öldürdünüz mü? diye sordu Amarjit.

— Hayır, dedi Malko. Elimden geldiğince adam öldürmekten kaçtım. Şiddetten nefret ederim, ama bir şiddet dünyasında yaşıyorum ve zaman zaman kendimi korumak zorunda kalıyorum. Her şeye rağmen, insan hayatına sonsuz bir saygım vardır...

Sustular. Dışardaki konuşma hâlâ devam ediyordu.

Çıkmak imkânsızdı.

— Bir süre daha beklemelisiniz, dedi Amarjit. Dinlenin biraz.

Malko sırtüstü divana uzanıp gözlerini tavana dikti. Aynı anda bir kibrit yandı ve söndü. Amarjit bir tütsü çubuğu yakmıştı.

SAS'ın konuşacak hali yoktu. Zihnini dinlendirmek istiyordu. Böylece farkırıda olmadan kendinden geçti...

*

**

Malko dudaklarındaki ılık temasla kendine geldi. Gözlerini açtı. Elektrik hâlâ gelmemişti, ama dışardaki konuşmalar kesilmişti. Çevresine bakındı. Amarjit divanın ayak ucuna diz çökmüştü.

Uzanıp genç kadına dokundu. Parmakları pürüzsüz ılık tene değdi. Genç kadın çırılçıplaktı.

Parmaklarını göğüslerinde dolaştırdı, sonra aşağıya doğru kaydırmak istedi.

— Acele yok, dedi Amarjit.

Kalktı ve yanına uzandı, hafifçe dudakların-

dan öptü.

— Seninle sevişmek istiyorum, ama bunu benim tarzımda yapacağız.

Tütsü kokusu genç kadının vücuduna sinmişti.

— Yani nasıl? diye sordu Malko.

— Eski Hint kurallarına uygun bir biçimde sevişeceğiz. Kendimizi kontrol ederek uzun uzun sevişip ancak şafakta orgazm olacağız...

— Bunu becerebileceğime inanıyor musun?

— Kendini zor lar san başarırısın. Sana yardımcı olurum. Falkland Road*'daki kızlar gibi birkaç dakika içinde teslim olmak istemem.

— Pekâlâ, dedi Malko. Elimden geleni yapmaya çalışırım ben de...

Müzik ve tütsüde cinsel duyguları körükleyici bir yan vardı...

*

**

Malko sıçrayarak uyandı ve çevresine bakındı. Amarjit yere diz çökmüş, ona bakıyordu. Odada mum yanmaktaydı.

— Saat dörde geliyor, dedi gülümseyerek. Artık gitsen iyi olur.

Malko aceleyle giyindi ve Colt'unu kontrol etti. Namluya sürülü kurşun yerindeydi. Doğrulduğunda genç kadın sevgiyle ona sarıldı.

— Hindistan'da uzun süre kalırsan, sana sevişmenin ne olduğunu öğretirim. Tabii, sabırlı olman şartıyla...

Usulca kapıyı araladı.

Ay bulutların arkasında kaldığından etraf karanlıktı.

* Bombay'da hayat kadınlarının müşteri beklediği ünlü sokak

Amarjit dudaklarından hafifçe öptü.

— Dikkatli ol. Akşama görüşürüz.

Malko en alt kata inene kadar kimseye rastlamadı. Gece nöbetçisi mızrağına sarılmış, açık ağızla uyuyordu. Malko sessizce ilerledi ve kısa zaman sonra kendini Amritsar'ın ıssız sokaklarında buldu.

Çevresine bakınarak ilerlerken ayağı büyük bir kütleyle takıldı.

Sıska bir ineğin böğürtüsünü işitince rahatladı.

International'de herkes uykudaydı. Hemen odasına çıktı ve kendini yatağına attı. Halsar ile akşama buluşacaktı. Önünde çok zaman vardı. Bu süreyi gazeteci rolü oynayarak dolduracaktı.

*

•KHI

Malko hareketsiz durmuş, rehberin anlattıklarını dinliyordu. Adam mermerlerdeki çentikleri işaret ederek bunların Hintli askerlerin silahlarından çıkan kurşunlarla açıldığını açıklıyordu.

Malko göz ucuyla onlara doğru yaklaşan sakallı üç genç Sih farketti. Sarı türbanlı olanı yanına yaklaşarak:

— Sir, siz gazeteci misiniz? diye sordu.

— Evet, dedi Malko. Niye sordunuz?

— Şefimiz sizinle tanışmak istiyor. Yani, konuşmak istiyor.

— Şefiniz kim?

— Kuldip Singh, dedi genç adam. Sih Öğrenci Federasyonu'nun başkanıdır. Şu an yakında bir yerde.

Malko içinde tuhaf bir sıkıntı hissetti. Kuldip Singh, Lal Oberoi'yı işkenceyle öldüren adamdı... Raybans gözlük takan kırmızı

türbanlı diğer Sih arkasına geçmişti.
Malko kaderine lanetler savurdu.

VI. BOLUM

Malko ne şekilde davranması gerektiğini düşünüyordu. Etraf dindarlarla doluydu ve hoparlörlerden yayılan müzik mabetin hemen her yanını sarmıştı.

— Bizimle geliyor musunuz, Sir?

Adamın yumuşak sesinde belli bir ısrar gizliydi. Kuşku uyandırmamak için daveti kabul edilmesi gerekiyordu. Normali de buydu. Hangi gazeteci olsa, aylardır kaçak yaşayan Kuldip Singh ile görüşmek için can atardı. Ama, bu bir tuzak da olabilirdi. Bunu göze alacaktı. Gerçi böyle bir ihtimal azdı. Çünkü, mabetin içinde güpegündüz bir saldırı söz konusu olamazdı. Silahını Vijay'a teslim ederek arabada bırakmıştı.

Bir kez daha hayatıyla kumar oynayacaktı!..

— Sizinle geliyorum, dedi. Yalnız şoförüne yemeğe gitmesini söylemem gerekiyor. Kendisi park yerinde.

Sakallı adam aynı sakin sesle cevap verdi.

— Gerek yok. Çünkü kısa bir konuşma olacak.

Malko kısıtılmıştı.

— Pekâlâ, gidelim öyleyse.

Çevresi üç- Sihle sarılan Malko ilerledi. Kadınların banyo aldıkları tahta perdeli bahçenin önünden geçtiler. Amartjit belki de şu an oradaydı. Elinde olmadan geceki aşk dersini düşündü ve heyecanlandı.

Mabetten çıkararak çevredeki yapılara doğru ilerlediler. Burada bir yığın insan yaşıyordu. Mabette çalışan aşçılar, müzisyenler, nöbetçiler, rahipler, temizlikçi ve idareciler bu bölümde kalıyordu. Buraya bir girdi mi, bir daha kendisini zor bulurlardı.

— Sağa, dedi sarı türbanlı.

Yaşlı bir Sihin gece gündüz nöbet tuttuğu ve halka kapalı bölgeye girdiler. Yaşlı Sih Malko ile üç Sihi saygıyla selamladı.

— Nereye gidiyoruz? diye sordu S AS.

— Geldik, dedi Raybanslı Sih.

Boş bir alana kondurulmuş tek katlı beyaz bir binayı işaret etti. Evin duvarına İngilizce bir yazı yazılmıştı: "Ali India Sikhs Students Fedariton"*

*

**

Kuldip Singh gözlerini duvardaki postere dikmiş, dalgın dalgın bakıyordu. Yan odalar kendisini korumakla görevli tepeden tırnağa silahlı adamlarla doluydu. Kuldip yemek olarak sadece çok şekerli çay ve bisküviyi tercih ediyordu.

Adamlarından en güvendikleri yan odadaki divanlarda bekleyiyordu. Bir kısmı ise, dışarda görevliydi. Kuldip Singh birçok cinayet işlemişti, ama polisin onu mabette tutuklaması imkânsızdı. Görmek istediği kişileri hep burada karşılıyordu.

Birden sışradı. Kapı vurulmuştu. Kapı aralığında sarı bir türban belirdi.

— Gazeteci getirdik, sahip!

— Güzel.

* Hindistan Sih öğrenci Derneği

Yabancı gazetecinin varlığını kasabada dolaşan muhbirleri sayesinde öğrenmişti. Bu mevsimde burada gazeteci görmek alışılmış bir şey değildi. Kuldip basma önem verirdi. Fikirlerini ancak basın aracılığıyla dünyaya duyurabilirdi. Ayrıca, yabancılarla fikir alışverişinde yarar vardı. Kuldip, aralarında bir muhbir bulunduğunu öğrendiğinden bu yana huzur içinde değildi. IB'nin gönderdiği casusu yakalamış ve cezalandırmıştı. Bu olaydan sonra IB'nin yeni birini göndermeye cesaret edeceğini sanmıyordu.

Küçük grup odaya girdi ve yerlerini aldı.

Kuldip Singh büyüleyici bakışını sarışın yabancıya dikti.

— Altın Mabet'e ne amaçla geldiniz, Sir? diye söze başladı.

*

**

Malko Amritsar'a geliş nedenini anlattı. Kuldip anlattıklarını dikkatle dinlemişti. Oadakiler Malko'nun gazeteci olduğundan kuşku duymamışlardı. Ama Malko bunların birer katil olduklarını biliyordu. Hepsi de tehlikeli insanlardı. Sonunda, saatine bakarak:

— Burada her şey büyüleyici! dedi. Artık otelime dönüp makalemi yazmayaJcoyulsam iyi olacak...

— Hangi otelde kalıyorsunuz? diye sordu Kuldip.

— International.

Malko ayağa kalktı. Onu Kuldip izledi. Yaklaşarak Malko'ya elini uzattı.

— ilerde bizi görmeye yine gelin, dedi. Sürdürdüğümüz mücadeleden vazgeçmediğimizi göreceksiniz.

Yandaşları hemen onayladılar.

Malko kendini dışarda bulduğunda, içinde hâlâ küçük korku kırıntıları vardı. Artık, varlığı biliniyordu. Gerçi gazeteci rolü tutmuştu, ama bundan böyle hep göz altında olacağı kesindi.

Vijay onu görünce rahat bir soluk aldı. Alan Prager'ın şoförü sessiz biri olmasına rağmen, her şeyin farkındaydı.

— Öğle yemeğine gidelim, dedi Malko.

*

**

Hava bir anda kararverdi. Malko yatağa uzanmış, bu beladan sıyrıldıktan sonra nasıl keyif süreceğini hayal ediyordu.

Üstünü başını düzelttikten sonra bara inip bir votka ismarladı. Önünde daha zaman öldürmesi gereken üç saati vardı.

*

**

Ammand Singh bir battaniyeye sarınmış, eski bir divanın üstünde uyuyordu. Kapıya iskemle dayanmış, dama açılan kapağı da aralık bırakmıştı. Uzun zamandır tek bir şeye dikkat eder olmuştu: Kaldığı odaların iki çıkışı olması şarttı... FBI, M 16, Kanada Atlı Polisi ve Hint polisi peşinde olmasına rağmen bugüne kadar paçayı kaptırmamıştı ve bunun da nedeni tilki gibi kurnazca davranmasıydı. Son seyahatin yorgunluğunu hâlâ üzerinden atamamıştı. Sınırı gizlice geçmesi için saatlerce yürümesi gerekmişti.

Belli belirsiz bir şekilde kapı vuruldu. Ammand Singh bir sıçrayışta ayağa fırladı ve yastık altındaki Browning'i kaptı.

Kapının ardından fısıltı halinde bir ses geldi.

— Ammand... Kalk ve lokalde bize katıl...

Pencap aksarıyla konuşan Kuldip Singh'in sesini tanıyınca rahatladı.

— Geliyorum, dedi Ammand.

*
**

Ay ışığı misafirhanenin ön cephesini aydınlatıyordu. Malko bahçeyi geçti ve merdivenlere ulaştı. Etrafta kimse yoktu. İzlenmediğini biliyordu, ama yine de belli olmazdı.

Bir solukta üçüncü kata çıktı ve kapıyı vurmadan Amarjit'in odasına daldı. Genç kadın onu görünce boynuna sarıldı.

— Bu işin bir an önce bitmesini istiyorum, dedi Amarjit. Çok korkuyorum...

— Neden? diye sordu Malko.

— Bilmiyorum, ama korkuyorum. Tuhaf bir önsezi bu... Bilirsin, biz Hintlilerin önsezileri çok güçlüdür. Bugün mabette bir falcı kadına rastladım. Kadın el falıma baktı, ama ne gördüğünü söylemedi. Sadece, Amritsar'ı mümkün olduğunca erken terketmemi salık verdi.

— Biz de öyle yapacağız, dedi Malko. Yeter ki, beklediğimiz dostumuz gelsin.

Kasabanın sakin atmosferi SAS'ı da ürkütüyordu. Silahını çıkarıp yatağın üzerine koydu ve üstünü bir eşarpla kapadı. Saatine baktı: Onu beş geçiyordu. Halsar gelmeyecek olursa, onu bulmaları imkânsızdı ve ömür boyu Amritsar' da kalmaya da niyetleri yoktu.

Dikkatle kulak kabartmasına rağmen dışardan hiçbir gürültü gelmiyordu. Kapı hafifçe vurulduğunda Malko rüya gördüğünü sandı. Ama Amarjit'in bakışlarını farkedince bunun gerçek olduğunu anladı.

Silahını alıp karanlık bir köşeye çekildi.

Amarjit kapıya ulaştığında fısıltılı bir ses duyuldu:

— Siz Alan'in dostu musunuz?

— Girin, dedi Amarjit.

Adam içeri girdi. Sakallı ve çok uzun boyluydu. Gözlerinde kalın camlı miyop gözlüğü vardı.

Malko'yu ve elindeki silahı görünce irkildi.

— Kim bu?..

— Alan'in bir dostu, dedi Amarjit. Yalnız kalmamam için burada bulunuyor.

— Onunla beraber çalışıyoruz, diye düzeltti Malko. Oturun.

Halsar Singh başını salladı.

— Fazla kalamam. Sizin burada olmanız çok tehlikeli, izlenmediğinizden emin misiniz?

— Evet, dedi Malko. Biz de kendimizi tehlikeye atmaya meraklı değiliz. Bay Prager'a bilgi ileteceğinizi söylemişsiniz... Sizi dinliyoruz.

— Sarı Kaplanlar'dan söz edildiğini duydunuz mu? diye sordu Halsar.

— Kulağıma çalınmıştı. Nedir bu?..

— Raciv Gandi'yi öldürmeye hazırlanan örgütün adıdır. Üyeleri aşırı Sih militanlardır. Şefleri de Kuldip Singh...

— Bunu biliyoruz, dedi Malko. Bize ayrıntı lazım. Üyelerin adı, nerede buldukları... Onu nerede öldürecekler? Pencap'ta mı?..

— Hayır, hayır... Delhi'de... Annesi Indra'nin ölüm yıldönümü olan 31 Ekim'de... Bunu daha önce de bildirmiştim...

İngilizcesi anlaşılmaz derecede kötüydü.

— Neden Delhi'yi seçmişler?

— Çünkü orada bir bağlantıları var. Bir Sih kadın. Suikastı o hazırlıyor.

Malko şaşırıldı.

— Bir kadın mı?

Diğeri başım salladı.

— Babası "Blue Star"* operasyonu sırasında Hintli askerler tarafından öldürülmüş. Erkeklerden daha tutucu bir tip... Ayrıca, entellektüelbiri...

— Adı ne? Adını biliyor musunuz?..

Halsar ağzını açtı ve kapadı. Dışarda merdiven basamakları gıcırdamıştı. Sonra galeride ayak sesleri duyuldu. Ardından da kapı vuruldu...

Amarjit sapsarı oldu. Malko silahım kapıya çevirerek doğruldu.

Halsar iki büklüm olmuştu.

Dışardan bir ses duyuldu:

— Open the door! *

Hint ordusunun Sinleri hedef alarak Altın Mabet'e yaptıkları saldırının adı.

Kapıyı açın

VII. BOLUM

Malko Amarjit'e işaret ederek:

— Çabuk, cevap ver! dedi.

— Ne var? diye bağırdı Amarjit.

— Bir hırsızı arıyoruz, diye karşılık verdi kapının ardındaki.

— Burada kimse yok. Ben de yatıyorum.

Bir sessizlik oldu, sonra ayak seslerinin uzaklaştığını duydular.

Halsar Singh allak bullak olmuştu.

— Onlar! diye mırıldandı. Burada olduğumu biliyorlar.

— Bilmiyorlar, dedi Malko. Öyle olsaydı ısrar ederler, hatta kapıyı kırarlardı. Söyleyin, Delhi'deki kadının adı ne?..

— Adını bilmiyorum, dedi Halsar. Hauz Khas mahallesinde oturuyormuş,

Onu orada bulmak, samanlıkta iğne aramaktan farksızdı. Malko birden öfkeleni.

— Neler söylüyorsunuz siz?.. Bizi Delhi' den buraya bu saçmalık için mi getirttiniz?...

— Hayır. Başka bir şey daha var... Kadın özel olarak buraya getirilen iki Sihle birlikte çalışacak. Adamlar buradalar şimdi. Lal Singh ve Ammand Singh adında iki militan. Uçaklara bomba koyanlar da onlardı...

— Biliyorum o olayı, dedi Malko. Demek buradan Delhi'ye gidecekler?..

— Evet. Trenle gidecekler. Perşembe günü kalkan "Sınır Ekspresi" ile... Yerlerini ayırttılar bile. Biletlerini ben aldım.

Sustu. Yüzü ter içinde kalmıştı. Ayaa kalktı.

— Bırakın, gideyim artık. Lütfen... Başka bir şey bilmiyorum...

— Bir dakika, dedi Malko, bu katilleri nasıl tanıyabiliriz?..

— Poliste fotoğrafları var... Şey... Lal Singh iriyarı ve çok güçlü biri... Ammand Singh ise zayıf kısa boylu. Bir bacağı yürürken aksıyor. Görünüşleri Sihe benzemez. Saçları kısıdır ve sakallarını kesmişlerdir. Her zaman silahlıdır-lar...

Malko bütün bilgileri kafasına not ediyordu. Her bilgi altın değerindeydi. Nasıl oluyor da, Hint haberalma servisi bir şey bilmiyordu?

Halsar kapıya yanaşmıştı bile. Malko durdurdu.

— Başka bir şey bilmiyor musunuz?

— Hayır, bilmiyorum, öğrenirsem, dostu-muza haber veririm. Benim arkamdan siz de hemen gidin. Sizi burada bulurlarsa öldürür-ler...

Kapının kilidini açtı ve dışarı süzülerek gözden kayboldu. Malko kapıyı kapamak için ilerlediğinde uzaklaşan Sihi gördü. Tam bu sırada, adam bir şey unutmuş gibi geri döndü ve ilerledi. Kapıya üç, dört metre kala ışığa benzer bir ses duyuldu. Halsar kollarını havaya kaldırarak sendeledi, birkaç adım daha attı ve eşğin dibine yığıldı.

Malko sırtında hızla genişleyen bir kan lekesi farketti.

Urpererek çevreye bir göz attı. Karanlıkların içinden çıkan dev gibi biri ona doğru yaklaşıyor-du. Elinde büyükçe bir kama vardı. Adam kapıya ulaştığında, Malko gerileyerek silahını

doğrulttu.

— Çek git buradan!

Adam donmuş gibi hareketsiz kaldı. Eli si-lahlı bir erkekle karşılaşacağını ummuyor olma-lıydı. Tek kelime söylemeden geri dönüp uzak-laştı.

Malko Halsar'a eğildi. Beyaz gömleği kıpkır-mızı olmuştu.

Amarjit Malko'ya yaklaşarak kolunu tuttu.

— Ne yapacağız? diye fısıldadı.

— Buradan çıkacağız. Hem de derhal. Kork-mana gerek yok. Beni izle.

Colt'un kabzasını sımsıkı kavrayarak dışarı çıktı. Galeri bomboştu. Bıçaklı adam ortalıktan yok olmuştu.

Amarjit ile birlikte merdivenleri indiler. Burada da kimseler yoktu. Hasımları misafir-hanede saldırmaya yanaşmıyor olmalıydı. Amritsar çevresinde gece devriyesi sürdüren askeri birlikler vardı ve en ufak bir silah sesine hemen koşarlardı.

Bahçeyi koşarak geçtiler ve misafirhaneye uzanan yola çıktılar. Sağ tarafta yanmış bir bina vardı. Malko genç kadını o tarafa sürüklemek üzereyken birden durdu. Giriş katında el fene-riyle dolaşan gölgeler vardı. Kendilerini bekliyor ya da arıyor olmalıydılar. Birden, karanlık bir köşeden uzun boylu bir Sih fırladı. Başında sarı bir türban vardı. Elini havaya kaldırarak:

— Durun! diye bağırdı.

Malko silahını çevirince adam kayboldu hemen.

— Kuldip Singh'di bu! dedi Malko.

Altın Mabet'in karşısındaki meydana çıkan sokağa saporak koşmaya başladılar. Birkaç

saniye sonra, karşılına bıçaklı, mızraklı bir yığın adam çıktı. Et ve kemikten yapıma aşıması imkânsız bir duvardı bu.

Kuldip Singh güzel bir pusu kurmuştu.

Malko Amarjit'i elinden tutarak onlara doğru ilerlemeye başladı. Silahını mümkün olduğunca kullanmamaya bakacaktı.

— Havaya ateş edin, dedi Amarjit. Hem adamları korkutmuş oluruz, hem de askerlerin Uikkatini çekeriz.

— Henüz değil, dedi Malko. Hâlâ Altın Mabet'in sınırları içindeyiz. Polis buraya müdahale edemez.

— Ama bunları aşamayız.

Genç kadın doğru söylüyordu. Malko birden geri dönerek Amarjit'le ters yöne doğru koşmaya başladı.

— Şu taraftan!

Havuzla giden yola saptılar. Arkalarından öfke dolu sesler yükseldi. Yanlarına bir mızrak düştü.

— Mabeti kirlettiğimizi söylüyorlar, diye bağırdı Amarjit. Ayakkabı ve başı açık dolaşmamız hepsini öfkelendirdi.;

Şu an dine saygılı olmanın sırası değildi...

Havuzun kenarlarındaki sütunlu kemerlerin bulunduğu yere vardılar. Bir an duraksadıktan sonra güney kapısına doğru ilerlemeye başladılar. Malko genç kadını tutarak durdurdu. İlerde, ay ışığında iyice belirginleşen silahlı bir Sih görmüştü.

Oradan geçmeleri imkânsızdı.

Malko düşünüyordu. Bütün kapılar tutulmuştu.

— Ne yapacağız? diye sordu Amarjit.

Malko'nun aklına bir fikir geldi.

— Burada yatalım, dedi. Belki kaçtığımızı sanırlar.

Batı kapısına kadar ilerlediler. Çuvar dibi uyuyan dindarlar doluydu. Malko iki kişinin üzerinden usulca battaniyelerini çekti, birini Amarjit'e verdi.

— Kendini gizleyecek biçimde şuna sarın, dedi. Belki onları atlatırız.

— Ya atlatamazsak?

— Kendimizi koruruz.

Battaniyelere sarınarak diğer dindarların arasına kıvrıldılar. Malko bir gözüyle gelip gidenleri kontrol edebiliyordu. Biraz sonra etraf sakinleşti, sesler kesildi.

Havuzun suyunda bir balık sıçradı.

**

Aradan yirmi dakika geçmiş, Malko umutlanmaya başlamıştı.

Tam o sırada, bir takım fısıltılar duymaya başladı. Kalbi çarparak başını kaldırdı. Korktuğu başına gelmişti: Kuldip ile adamları uyuyan dindarları tek tek kontrol ediyorlardı. Ortalıkta görünmeyişlerinin nedeni buydu. On metre ötedeydiler. Bir an önce bir karara varması gerekiyordu... Yavaşça genç kadının battaniyesini çekti ve Amarjit'e yaklaşan adamları işaret etti.

— Kaçalım.

Ayağa kalktılar ve duvar dibinden yavaş yavaş ilerlemeye başladılar.

Arkalarında bir çığlık duyuldu: Farkedilmişlerdi. Süratle batı kapısına doğru koşmaya başladılar. Ama, orası da tutulmuştu. Elleri sopalı, mızraklı, bıçaklı bir düzine adam vardı.

— Aman Tanrım! Bizi öldürecekler.

Bu kez kapana kısılmışlardı. Malko boğazının düğümlendiğini hissetti. Arkalarındaki kişiler yaklaşıyorlardı. Bu kalabalığı üç Colt'la bile yarmak imkansızdı. Burada linç edeceklerdi.

Birden, Malko yan tarafta bir rahip far ketti. Din adamı dışardaki gürültüye aldırmaksızın elindeki kutsal kitabı okuyordu. Malko üç adımda adamın yanına gitti. Rahip rahatsız edilmesine şaşırılmıştı. Adamı koltuk altından tutarak kaldırdı ve tabancayı çenesinin altına dayadı.

— Yürüyün.

Adamın ingilizce anlayıp anlamadığını bilmiyordu, ama-rahip isteğine boyun eğmişti.

Malko genç kadına döndü.

— Onlara söyle, geçmemize izin vermezlerse rahip ölecek.

Kuldip ve adamları on metre önler indeydi.

Genç kadın Malko'nun isteğini aktardı, istek kabul edilmezse, her ikisi de ölmüş demektir. Kuldip küfretti, diğerleri homurdandı, ama çember açıldı.

Öfkeli kalabalığın arasından geçip Hint ordusu tarafından yerle bir edilmiş bina kalıntılarına doğru ilerlediler. Kalıntılara varmaları için genişçe bir arsayı geçmeleri gerekiyordu.

— Birazdan kurtulacağız, diye mırıldandı Malko.

Aynı anda, Kuldip'in sesi duyuldu:

— Köpek herif! Seni ele geçirecek ve gözlerini oyacağız!

Malko cevap vermedi.

Amarjit ile yüzlerini kalabalığa dönmüşler, yavaş yavaş gerileyerek uzaklaşıyorlardı.

Birden, Amarjit gözden kayboldu. Sanki yer

yarılmış, içine girmişti.

Malko bir çığlık işitti. Bunu tok bir ses izledi. Malko midesinin kasıldığını hissetti. Başını çevirdi. Yerde karanlık bir leke gördü. Bir kuyu ağzına benziyordu. Amarjit farkına varmadan düşmüştü.

— Amarjit!

Cevap yok. Kuyunun ağzına eğilerek aşağı baktı, ama hiçbir şey göremedi. Yeniden bağırıyordu, yine cevap alamadı.

Amarjit ya ölmüş, ya da ağır yaralanmıştı.

Kadının ortadan kayboluşu kalabalığı heyecanlandırdı. Yavaş yavaş ilerlemeye başladılar. Malko silahını doğrultarak bir el ateş etti. Sihlerin arkasındaki mermer sütundan bir parça koptu. Adamlar hemen durdular ve gerilediler.

Malko rahibi sürükleyerek ilk kalıntıya ulaştı. Rahibi hızla iterek yarım duvarın üstünden öteki tarafa atladı ve hızla kasaba sokaklarına daldı.

Bir kilometre kadar koşuktan sonra bir Land-Rover'a rastladı. Basın kartını sallayarak polislere yaklaştı.

*
**

Güçlü el feneri karanlık kuyuyu aydınlatıyordu. Arsada iki polis Land-Rover'ı durmuştu.

Malko yüreği ağzında, kuyuya bakıyordu. Amarjit hâlâ yaşıyor olabilirdi. Polisler bu bölgede gezinirken kız arkadaşının kuyuya düştüğünü söylemişti.

Sarkıtılan ipin ucunda genç kadının bedeni belirlediğinde Malko durumu anladı. Başının omuzlarına olan açısından boynunun kırıldığı belliydi.

Genç kadını yere uzatan polis teğmeni Malko'ya yaklaştı.

— ölmüş.

*
**

Malko otele döndükten sonra hemen Vijay'ı uyandırdı, hesabı ödedi, eşyalarını topladı. On dakika sonra arabadaydılar.

— Direksiyona ben geçiyorum, dedi Malko.

Düşünmemek için ne olsa yapardı. Gerçekten de, trafiğin İngiltere'deki gibi soldan olması, dikkatini bu yöne çekecek ve düşünmesini önleyecekti.

Meydanı dönüp anayola çıktığında arkasında birçok far far ketti. Bu yolda kamyonlar bile ondan hızlı gidiyordu. Malko kendilerine hızla yaklaşan arabanın geçmesi için biraz gaz kesti. Arkadaki araba da kendilerinki gibi bir Ambassador idi. Araba yanlarına geldiğinde Malko üzerlerine çevrilen bir tüfek gördü.

Vijay kendini döşemeye atarken Malko da gaza sonuna kadar bastı. Araba ileri fırladı, ama diğeri peşini bırakmadı.

Sihlerin onları Yeni Delhi'ye canlı göndermemeye kararlı oldukları anlaşılıyordu.

Gece hayli uzun ve çok tehlikeli olacaktı...

VIII. BOLUM

Arkadaki bir çift far Malko'nun arabasına görünmez iplerle bağlanmış gibiydi. Gaza köküne kadar basan Malko arkadakileri kolay kolay ekemeyeceğini anlamıştı. Bütün Ambassador'lar aynı güçteydi ve önlerinde beş yüz kilometrelik bir yol vardı. Bu da yaklaşık yedi saat demektir. Bu arada polisten yardım isteyebilirdi, ama sıkıcı sorulara cevap vermek istemiyordu. .

Uykuda olan bir köyü son hızla geçtiler ve tekrar ip gibi uzanan düz yola çıktılar. Farlar hep arkasındaydı. İşin kötüsü, bu durumda benzin alacak zamanı da olmayacaktı. Römorkunda tepeleme insan taşıyan bir traktörü kıl payı sıyrarak geçti.

Yan koltukta oturan Vijay'da hiç heyecan yoktu. Malko Colt'unu kontrol ederek peşindekileri onunla haklayıp haklayamayacağını hesapladı. Bu takip sinir bozucuydu. Ama adamların kaç kişi olduklarını ve ne gibi silahlara sahip bulduklarını bilmiyordu. Pencap yolunda ölmek çok aptalca bir davranış olurdu. Ne pahasına olursa olsun, Delhi'ye varmak gerekiyordu. Havada kalan birkaç bilgi için daha şimdiden iki kişi ölmüştü. Amarnit buna dahil değildi.

Zavallı kadın!..

Birden, ilerde yolu üzerinde bir kamyon belirdi. Bütün farlarını yakmış geliyordu. Bir başka aracı solladığını tahmin eden Malko frene

basarak kamyonun kendi şeridine geçmesine fırsat verdi.

Fakat kamyon şoförü yanlış bir zamanlama yapmış olmalı ki, üzerine gelmeye devam ediyordu. Malko ani bir kararla direksiyonu kırdı. Farlar koyu bir gölgeyi aydınlattı. Yol kenarında ışıkları söndürülmüş bozuk bir kamyon vardı.

Karşı aracın farları göz alıyordu. Malko önünü görmeye çalışarak tek şeride kaydı. Duran kamyonun sol yanından geçmek için bankete çıktı. Tam o sırada anayola dik ikinci bir yol far ketti ve oraya daldı.

Bir an direksiyon elinden kurtulur gibi olduysa da tekrar yakaladı. Toprak yolda bir süre ilerledikten sonra durdu. Arkaya baktı. Gelen giden yoktu. Peşlerindeki araba ya kaza yapmış, ya da kamyonun geçmesi için durmuştu... Tekrar gaza basarak toprak yolda ilerledi. Bir köye girdi, yola devam ederek köy çıkışında farların aydınlattığı bir samanlığa yöneldi. Yan tarafında park ederek arabadan indi.

Bir gece kuşunun çığlıklarından başka ses yoktu çevrede.

Kulaklarını dikerek herhangi bir motor sesi duymayı bekledi. Vijay da yanına gelmişti.

Hava sakin ve pırıl pırıldı. Vijay'ı gözcü bırakarak arabanın arka koltuğuna geçip uzandı. Sinir gerginliğinin verdiği yorgunlukla hemen uykuya daldı.

*

**

Malko tuhaf bir gürültüyle sıçradı. Gözlerini açtı ve iri gri bir kütleyle karşılaştı. Bir fildi bu! Hayvanın homurtusuyla uyanmıştı. Hortumu-

nu doladığı koca bir kütüğü çalılıklara doğru çekiyordu. Malko kalktı. Güneş doğmak üzereydi, ama köy halkı çoktan uyanmıştı.

Vijay direksiyona geçti ve hemen hareket ettiler. Yol çalılıklar arasında kıvrılarak ilerliyordu. Şoför biraz ileride arabayı durdurdu ve iki köylüye yolu sordu.

— Doğru gidin! diye bağırdı adamlardan biri.

Asfalta çıkmaları yarım saat sürdü. Bir otobüs şoföründen yolu sorup tekrar hareket ettiler. Bir saatlik bir yolculuktan sonra, yol kenarındaki büyükçe tabeladan Pencap'ı terkederek Haryana Eyaleti'ne girdiklerini öğrendiler. Başlarındaki belayı atlatmışlardı. Aynı marka ve aynı model yüzlerce arabanın arasında tanınmalarına imkân yoktu...

Artık Delhi'ye dönüp Alan Prager'a iyi ve kötü haberleri vermekten başka yapacak işleri yoktu...

*

**

— Korkunç bir şey! diye bağırdı Alan Prager. Çok güzel bir kadındı. Kader işte!..

Amerikalı eski deri koltuğuna gömülmüştü. Malko Delhi'ye girer girmez onu görmeye gitmişti. Alan Prager, Amarjit'in ölümüne gerçekten üzülmüştü. Yerinde doğrularak Malko'ya döndü.

— Şaşkınlığımı mazur görün, dedi. Sizler şiddete alışkınsınız, ama biz öyle değiliz... Uzun zamandır bir iş arkadaşımın ölümüne tanık olmamıştım...

— Peki, ya Lal Oberoi?

— O aynı şey değil. Onu tanımadım. Ayrıca, o bir erkekti.

Sesi boğuklaştı.

Malko çayını yudumlayarak olayları tek tek anlattı. Amerikalı notlar alarak dikkatle dinledi. Sonra telefonu açtı.

— Biraz bekleyin, bir şeyi araştıracağım.

Numarayı çevirdi. Malko Amerikalının Amritsar'dan biriyle görüşeceğini tahmin etti. Karşısındakini kısa bir süre dinleyen Alan Prager ahizeyi yerine koydu ve Avusturyalıya döndü.

— Halsar Singh'in cesedini sırtında bir kamayla kasaba sokaklarından birinde bulmuşlar. Katilin kim olduğu belli değil. Sihler suçu üstlerine almamışlar.

Minareyi kılıfına uydurmuşlardı!.. Gelecekteki olaylar için ne kadar da cesaret verici bir durumdu!..

— Getirdiğim bilgilere ne diyorsunuz? diye sordu Malko.

Alan Prager dudak büktü.

— Olanlara bakılırsa, planlarından vazgeçeceklerdir. En azından şimdilik.

— O iki katilin Delhi'ye geleceğine inanmıyor musunuz?

— Zayıf bir ihtimal.

— Peki, ya o Sih kadın?

— Delhi'de bir suikast girişiminde bulunabileceklerine inanmıyorum. İndra Gandhi'nin ölümünden sonra oğlunun çevresinde akılalmaz bir koruma çemberi oluşturuldu. Modern silahlarla donatılmış kırka yakın adam tarafından korunuyor. Bunların arasında Delhi polisi, IB ve CID ajanları da var. Trafik polislerini saymıyorum. Raciv Gandhi'nin çevresinde et ve kemikten bir duvar örülü. Yiyeceği yemeklerin kontrolünden tutun da gideceği yerlerin

aranmasına kadar her şeyi inceden düşünüyorlar...

Malko başını salladı. Pek tatmin olmamıştı.

— Görünüşte öyle, ama bu kadar adam arasındaki koordinasyonu sağlamak da çok güçtür. Bilirsiniz, Kennedy de çok iyi korunuyordu, ama öldürüldü...

— Belki de siz haklısınız. Bu meseleyi kurcalayacağım.

— Şu Sih kadını bulmamız mümkün mü?

Alan Prager gülümsedi.

— Bulabiliriz belki. Bir kız arkadaşım aracılığıyla...

— Yoksa o da "muhbir" ^erinizden biri mi?

— Yo değil Aramızda küçük kaçamaklar oldu. Paraya ihtiyacı olan bir tip. Delhi'de tanımadığı yok. İndra ve Raciv'in bütün bakanlarıyla yatıp kalkmış bir dilberdir. Belki o bize yardım edebilir.

— Güzel. Ben de bu arada Amarjit'in dayısını ziyaret ederim.

— İyi olur. Bu felaketten kendimi sorumlu tutuyorum. Sizinle gelmesini ben istemişim...

— Kadere karşı çıkılmıyor. Sizi ararsam nerede ve ne zaman bulabilirim?

— Öğleden sonra burada, dedi Alan Prager. IB'deki Hintli albayla ilişki kuracağım. Sizi tanıştırmak istiyorum. Amritsar'da gördüğünüz o iki katil hakkında belki daha fazla bilgi toplayabilir. Vijay'ı alabilirsiniz...

*

**

Beyaz pijamalı yaşlı adam Malko'nun anlattıklarını sakın bir tavırla dinledikten sonra:

— Amarjit'i kurtarmak için yaptıklarınıza teşekkür ederim, dedi. Zaten, ben de fazla

yaşayacak değilim. Hükümetin haber verdiğiğine göre, Sihlerin ölüm listesinde sıra bana gelmiş...

— Peki, hükümet bir şey yapamıyor mu?

Adam başını salladı.

— Benim hiçbir önemim yok. Oysaki Amarjit çok güzel bir kızdı. O olmadıktan sonra hayatın ne önemi var? Biraz daha çay alır mısınız?

Malko yeşil çaydan birkaç yudum daha aldı.

— Yeğeninizin cesedini ne yapacaksınız?

— Yakacağız tabii... Eğer törene gelmek isterseniz, adres çok kolay... Salimgarh Fort'un arkasındaki Elektrik Crematorium'da olacağız.

— Belki gelirim, dedi Malko.

Yaşlı adamı terkederek Malko hemen Alan Prager'ın evine gitti. Vedia oradaydı. Yine verandada oturuyordu. Malko'yu ihtirasla süzdükten sonra sütünü yudumladı.

Alan Prager güleç bir yüzle ortaya çıktı.

— Albay Pratap Lambo bizi bekliyor.

— Ona her şeyi anlatacak mısınız?

— Elbette ki hayır. Ama bazı şeyleri onunla paylaşmamız şart. Ayrıca, tanışmanız çok iyi olacak. Ne de olsa, adamım!..

**

Mavi renkli eski bir Amerikan arabası Emniyet Müdürlüğü'nün iç avlusunda durdu.

— İşte dostumuz Pratap, dedi Amerikalı. Arabadan kısa boylu bir Hintli inmişti.

Albay Pratap'ın palyaçoları andıran çok büyük bir ağzı vardı. Gülümseyerek onlara doğru yaklaştı. Sol elinde büyük bir şövalye yüzük dikkati çekiyordu.

Malko'nun elini sıkarak:

— Bay Prager benim eski bir dostumdur,

dedi. Onun dostları benim de dostum sayılır.

Malko adamın kolundaki büyük saate baktı. Saatte ayrıca bir pusula ve bir hesap makinesi ekranı vardı.

Binaya girdiler ve albayın bürosuna çıktılar. Koltuklara yerleştikten sonra, albay bir sigara yaktı ve Malko'ya döndü.

— Demek Amritsar'dan geliyorsunuz? Bari ilginç şeyler görebildiniz mi?..

— ilginç şeyler değil, ama ilginç kişiler gördüm, dedi Malko. Mesela Kuldip Singh gibi...

Adamın gözlerinde bir parıltı oldu.

— Çok güzel! Demek dönmüş! Çok tehlikeli biridir. Blue Star operasyonundan sonra on sekiz ay gizlenmeyi başardı. Hükümet gizlenmesine gerek olmadığını söyleyince ortaya çıktı. Bu işten vazgeçeceği sanılıyordu, ama adam gerçek bir yobaz. Örgütünü yeniden güçlendirmeye başladı. Pakistanlıları gördünüz mü? Onlar gibi birçokları daha var...

— Pakistanlıları bilmiyorum, ama iki kişi gördüm. Biri Lal, diğeri de Ammand adında iki katil...

Albayın yükünde bir neşe ifadesi belirdi.

— Bunu Pencap polisine hemen bildireceğim. Bu iki adamın yakalanması için büyük bir ödül kondu. Delhi'ye gelebileceklerini sanmıyorum. Buna cesaret edemezler. Altın Mabet'te emniyetler. Ayrıca, Amritsar polisi her şeye gözlerini yumar. Sihlerin intikamından çok korkarlar.

— Ya Delhi'ye gelirlerse?

— Bu imkansız. Nerelere gizleneceklerini biliyorum. Her yanda muhbirlerimiz var...

Malko ile Alan Prager bakıştılar. Albay

saatine bir göz attı. Bir Hint albayı olarak fazla paralı görünüyordu.

— Raciv Gandhi'ye bir suikast yapılabileceğine/ inanıyor musunuz? diye sordu Malko.

— Delhi dışında olabilir, ama burada imkânsız. Başbakan çok sıkı bir koruma altında. Sihler burada parmaklarını bile oynatamazlar. örgütlerini yakından izliyoruz.

— Ya Amritsar'daki adamlar?

Albay umursamaz ve önemsemez bir el hareketi yaparak ayağa kalktı.

— Benim bir toplantım var. Ona yetişmek zorundayım.

Birlikte avluya çıktılar, el sıkışıp ayrıldılar. Albay arabasına atlayarak uzaklaştı.

Yalnız kaldıklarında, Malko Amerikalıya döndü.

— ilginç bir tip! dedi. Size de çok bağlı görünüyor.

— Çoğu Hintli gibi o da zor durumda. Paraya ihtiyacı var.

— Anlattıklarımıza pek inanmışa benzemiyordu.

Amerikalı başını salladı.

— Onu anlamak zor değil. Pencap'ta her tarafta en az bir polis öldürülür. Ama Delhi bambaşka bir yer. Sihlerin burada bir eyleme girişebileceklerine ben de ihtimal vermiyorum. Ama Başbakan Pencap'a gitmeye kalkarsa, gözümüzü dört açmamız gerekecek...

— Lal ile Ammand'ın Delhi'ye geleceklerini niye ona söylemediniz? diye sordu Malko. Suikastın engellenmesi içino ikisinin yakalanması yeterli.

— Tren istasyonunu ablukaya almasını istemedim, dedi Amerikalı. Eğer planlarını

değiştirmedilerse, o iki adamı gizlice izleyebiliriz. \ Öbür türlü işin farkına varırlar ve açık Vermezler, Ama yine de Delhi'ye geleceklerine inanmıyorum.

Derin bir nefes aldıktan sonra devam etti:

— Bu arada sizi bu akşam kız arkadaşım Madhu ile tanıştıracam. Onun sayesinde esrarengiz Sih kadını bulabiliriz. Bulamasak da bir kaybınız olmaz, çünkü Madhu çok güzel bir kadındır...

*

**

Madhu Gupta, yeme de yanında yat türünden bir dilberdi! Sanki erotik mabetlerin duvar fresklerinden fırlamış gibiydi. Dolgun göğüsleri eflatun sarisini parçalayacakmış gibi duruyor, kıvrak yürüyüşü insanın aklını başından alıyordu, iri siyah gözlerindeki dişî ifade, kurumuş ağacı bile yeşertirdi.

Malko'nun elini avuçlarının arasında tutarak:

— Delhi'ye hoş geldiniz! dedi.

Malko içinin eridiğini hissetti.

— Evimin dekorasyonunu beğendiniz mi? diye sordu kadın. Gördüğünüz her şeyi Paris'ten getirttim.

Malko altın yıldızlı bir koltuğa oturdu.

— Her şey tek kelimeyle bir harika!

Madhu Malko'yu bırakarak yeni gelen bir Hintli çifte doğru ilerledi. SAS da yerinden kalkıp büfenin kurulu olduğu bahçeye çıkarak Amerikalının yanına gitti.

— Kız arkadaşınız nefis!

— Öyledir ve pek de oynaktır. Akli fikri buradaki yabancılarla yatmaktadır.

Genç kadın elinde iki şampanya kadehiyle

onlara doğru yaklaşıyordu. Malko kadehi aldıktan sonra teşekkür etti ve aklını kurcalayan soruyu sordu:

— Bana bir kadının adresi verildi. Delhi'nin güneyinde Hanz Khas mahallesinde oturan bir Sih kadın bu. Fakat verilen adresi kaybettim, oysa kendisine önemli bir mesajım vardı.

Madhu'nun kaşları çatıldı.

— Kadının adını biliyor musunuz?

— Adını da unuttum. Sadece babasının Blue Star operasyonu sırasında öldüğünü biliyorum.

Genç kadın güldü.

— Öyleyse işiniz zor... Dedğiniz gibi bir Sihse, bir adı mutlaka Singh'tir. Ama bu da bir şey ifade etmez... Amacınız güzel bir kadınsa, Delhi'de bunlardan çok var...

Döndü ve Malko'yu yalnız bırakarak uzaklaştı.

Davet hoş bir şekilde geçiyordu. Malko'nun bir kadın adresi sorması, ev sahibesini küstürmüştü.

Amerikalı yanma geldi.

— Ne oldu?

— Sih kadının adresini sordum, çekip gitti.

— Merak etmeyin geri döner, dedi Amerikalı.

— Yarın perşembe, dedi Malko. Lal ile Ammand'ın normal olarak yarınki ilk trenle gelmeleri gerekiyor.

— Demek gara gitmek istiyorsunuz? Gelirlerse aptallık etmiş olurlar. Sizinle yüz dolarına bahse girerim ki, gelmeyecekler.

— Bana dürbün gerek, dedi Malko. Ayrıca, şoförünüzle arabanızı da alacağım.

— Memnuniyetle. Bu arada yanınıza silah almayı da unutmayın. Bu adamlar çok tehlikeli. Kaçmak için iki yüz kişiyi öldürmeleri gerekse

öldürürler...

— Biliyorum, dedi Malko. Temkinli olurum.

— Sizi farkedecek olurlarsa, ilk öldüreceklerdir\ kişi sizsiniz.

IX. BOLUM

Biletsiz olarak Tanrı adına yolculuk etmek isteyen bir rahiple tartışan kontrol memurunun sesi, hoparlörlerden yükselen ingilizce ve Hintçe çağrılarını bile bastırıyordu.

Malko altında uzanan altı perona baktı, inanılmaz bir kalabalık vardı. Bulunduğu yer, iki uç peronu birbirine bağlayan bir köprüydü. Saatine baktı: Sekize çeyrek vardı. Pencap'tan gelen ekspresin sekizi yedi geçte perona girmesi gerekiyordu. Tabii, bir saatlik ya da bir günlük bir rötarı yoksa.

Aradığı o iki katili bu kalabalıkta nasıl bulacaktı? Araba park yerindeydi. On koltukta Vijay ile Vedia vardı. Genç kıızı da yanına almasının nedeni, herhangi bir takip söz konusu olduğunda, Malko'dan çok daha az göze batardı.

Bir süre sonra, hoparlörlerden Pencap'tan gelen ekspresin üç numaralı perona gireceği bildirildi. Hayret! Tren vaktinde geliyordu. Bildiriden birkaç dakika sonra da üç eski dizel lokomotifin çektiği uzunca bir konvoy görüldü. Tren durduğunda perona bir insan seli boşaldı.

Malko dikkatle bakıyordu. Eğer aradığı kişileri kaçırırsa, bir daha bulma imkânı yoktu.

Birden, heyecanlandı.

Lal Singh o uzun boyuyla kalabalığın arasında hemen dikkati çekiyordu. Üzerinde sahra tipi bir ceket, altında blucin vardı.

Omzunda beyaz bir torba taşıyordu. Yanında da bir bacağına sürüyerek ilerleyen Ammand ^Jingh bulunuyordu. Onun torbası yoktu, ama skğ eli şalvarının cebindeydi.

Tahminlerini yanılmamıştı.

iki Sih önünden geçer geçmez, Malko kalabalığa karışarak arkalarından ilerledi. Onu farketmeleri imkânsızdı. Çıkışa geldiğinde çevrede hiçbir polise rastlamadı.

Garın tam karşısında eski Delhi'nin dar sokakları uzanıyordu. Katiller oraya dalacak olurlarsa, onları ancak Vijay ile Vedia izleyebilirdi.

iki adam garın önünde dizili duran motorlu çekçeklerden birine doğru ilerledi. Malko hemen Ambassador'a koştu. Vijay motoru çalıştırmıştı bile. Hemen hareket ederek kalabalığın arasından sıyrılmaya çalıştılar, iki katil motorlu çekçeye yerleşmek üzereydi. Malko şoföre döndü.

— Vijay, Vedla'ya söyle gidip şu iki adamın bindiği çekçekin numarasını alsın.

Adam tercümesini bitirir bitirmez, Vedla arabadan fırladı ve kalabalığa karıştı.

Araba parktan çıkarken, genç kıızı da geri dönmüştü. Ambassador klakson çalarak çekçekin peşine düştü.

Chelmsford Road'dan geçip Connaught Place yönüne döndüler. Vijay kendinden emin bir tarzda ilerliyordu. Birkaç cadde geçtikten sonra aniden frene bastı. Az ilerde, iki adam çekçekten inmişti. Adamlar köşeyi dönerken Vedia da dışarı fırladı.

Beş dakika sonra Vedia tekrar görüldü. Sessizce Vijay'in yanına süzüldü ve uzun uzun bir şeyler anlattı. Vijay hemen hareket etti. Yan

sokağa sapınca yavaşladı. Malko'ya üç katlı bir binayı işaret etti. Ön cephesinde sayısız klima cihazları bulunan eski bir yapıydı. Önünde küçük bir bahçesi vardı. Malko evin numarasını not etti: 37/86. Anacaddeler haricinde, Demi sokaklarının adı yoktu. Onların yerine basit numara ve harfler kullanılıyordu.

**

Yarım saat sonra, Malko Amerikalının yanındaydı. Alan Prager gülererek Malko'ya iki elli dolarlık banknot uzattı.

— Buyrun, siz kazandınız.

— Ne yapıyoruz şimdi?

Amerikalı çenesini kaşıyarak ayaklarını masanın üzerine dayadı.

— Normal bir ülkede olsak, sorumlu kişilere telefon açıp durumu bildiririm. Gerisini onlar hallederlerdi. Şimdi Albay Lambo'yu arasam, herif iki şey yapar: Ya tanklarla binayı sarar ve adamları ürkütüp kaçıtır, ya da hiç önemsemenden öylece oturur, geleceğin ne göstereceğini bekler...

— Yani kısacası, iş bize düşüyor! dedi Malko.

— Bunu söylemeye dilim varmıyordu, diye itiraf etti Amerikalı.

— Onları gözetlememiz gerek. Bunu biz yapamayız, çünkü dikkat çekeriz. Geriye Vijay ile Vedia kalıyor....

— Vedia bu işe uygun. Uyanık bir kız. Oralarda dolanarak iş aradığını söyler. Burada yadırganmayan bir durumdur bu.

— Ona güveniyor musunuz?

Alan Prager bir kaşını havaya kaldırdı.

— Diğer Hintlilere ne kadar güveniyorsam, o

kadar... Ama Vedia'nın burada benden başka kimsesi yok ve yalnız bir kız için hayat Delhi'de çok zordur... Bizi atlatacağını sanmam...

— Öyleyse deneyelim, dedi Malko. O iki katili gözden kaçırmamalıyız.

*

**

Tac Mahal'e döndükten sonra dinlenmek için uzanan Malko telefonun sesiyle yerinden fırladı. Ahizeyi kaptı.

— Hemen gelin, yeni haberler var.

Alan Prager'in sesi son derece heyecanlıydı.

Malko yirmi dakika sonra Amerikalının odasına daldı. Vedia bir köşede oturuyordu. Alan Malko'nun elini sıkarak hemen söze girdi.

— Evin kime ait olduğunu bulduk. Bina bir vergi memurunun. Adam Sih. Şu sıralar Pencap'ta seyahatte. Komşulara bakılırsa, bugün gelenler yeğenleriymiş. Şimdi sıkı durun, aklıma güzel bir fikir geldi... Vedla'yı onların yanına sokabiliriz. Aşçı olarak... Vedia kapılarını çalarak onlardan iş istemiş. Belki kabul edecekler. Ayda seksen rupi veriyorlar...

— Peki, kız başarabilir mi?

— Elbette.

O sırada telefon çaldı. Amerikalı ahizeyi aldı, bir süre dinledikten sonra Malko'ya döndü.

— Madhu Gupta. Sizi arıyor.

Malko ahizeyi aldı.

— Sizi çaya bekliyorum, Bay Linge. Sanırım, aradığınız kadını buldum...

*

**

Malko, Madhu'nun zilini çalarken yüreği ağzındaydı. Ambassador bozulduğundan taksiyle gelmişti. Kapı açıldı ve genç Hintli bütün

ihitişamıyla karşısında belirdi.

Malko kibarca elini öptü. /

— Hoş geldiniz.

Malko'yu salona aldı. Küçük masanın üzerine kuru pastalar dizilmişti. Akai setten Diana Ross'un bir parçası yükseliyordu.

— Hizmetçilerim bugün izinli, dedi genç kadın.

Malko önündeki çaydan bir yudum alırken içeri küçük bir çocuk girdi.

— Bu oğlum Aram. Beni çok sever ve yanımdan hiç ayrılmaz. Babası öldükten sonra birbirimize daha düşkün olduk.

Çocuk bir bisküvi olarak Malko'yu süzmeye başladı. Madhu Avusturyalıya döndü.

— Sizi aramak zorundaydım, çünkü sözünü ettiğiniz kişiyi bulduğumu sanıyorum.

— Harika bir şey bu! dedi Malko. Nasıl başardınız!..

— Oh! Hemen heyecanlanmayın. Belki de o değildir. Bu hanım Hanz Khas'ta oturur ve albay olan babası Blue Star operasyonunda öldürülmüştür. Kızı yirmi yedi yaşında ve çok güzel bir kadın. Adı Shanti Singh. Adresini kaybettiğiniz kişi bu muydu?

Göz ucuyla Malko'yu süzüyordu. Malko gülümsemeye çalışarak sıkıntısını gizlemeyi denedi.

— Sanırım o, dedi sonunda.

— Sevindim buna. Sizi hemen ona götürebilirim • Sizden ona söz ettim bile...

Malko kanının bir an çekildiğini hissetti. Bunu beklemiyordu işte. Shanti Singh karşılaşmalarında ortak dostlarının kim olduğunu ona soracaktı elbette. Bunu cevaplayamadığı takdirde, kendisinden kuşkulananacaktı... Madhu

ona yardım edeyim derken gırtlığına kadar belaya batırmıştı.

Dul kadın Malko'nun düşüncelerini okur gibiydi. Elini Malko'nun bacağına koyarak:

— Onu tanımadığınızdan emindim, dedi. Erkekleri iyi tanırım. Biri size Shanti'nin güzelliğinden söz etmiş olmalı. Ama hayal-kırıklığına uğrayacaksınız...

— Sahi mi? Neden?

— Çok tutucudur.

— Sahi, ona ne söylediniz?

— Demin şaka yaptım. Ona yabancı bir gazetecinin Sihler üzerine röportaj hazırladığını ve onunla görüşmekten memnunluk duyacağını söyledim.

Tam bir çöpçatandı...

— Teşekkür ederim.

Genç kadının elini tutup dudaklarına götürdü. Madhu'nun gözlerinden Malko'yu arzuladığı belli oluyordu.

— Birazdan çıkarız, dedi genç kadın. Üzerime bir şal alayım.

X. BOLUM

Giriş kapısının üzerindeki pirinç levhada "Albay Singh" yazıyordu. Madhu Gupta direksiyonu kırarak bahçeye girdi ve arabayı güzel bir villanın önünde durdurdu.

Kapıya çıkan iriyarı bir adam onları bembeyaz duvarlı bir salona aldı. Salonun tek süs eşyası, fotoğraflardı. Malko en yakınındakine baktı. Türbanlı ve üniformalı bir erkek görülüyordu.

Madhu Malko'ya yaklaştı.

— Babası.

Arkalarında bir kumaş hışırtısı oldu. Malko döndü. İpek bej sariye bürünmüş nefis bir kadın duruyordu karşısında. Ortadan ayırdığı siyah saçları omuzlarına dökülmüştü. Kalkık bir burnu ve dolgun dudakları vardı. Boynuna sıra sıra inciler, kulaklarına değerli küpeler takmıştı. Uzun parmakları ona ayrı bir zerafet katıyordu. Malko'ya gülümsedi.

— Ben Shanti Singh. Madhu benimle tanışmak istediğinizi söyledi.

— Evet. Blue Star operasyonu üzerine bir yazı dizisi hazırlıyorum ve sanırım babanız...

Genç kadın hemen sözünü kesti.

— Babam öldürüldü. Bir cinayete kurban gitti. Cesedini bulduklarında elleri arkadan bağlıydı ve ensesine iki kurşun sıkılmıştı. Bunu yapanlar Bayan Gandhi'nin "Karakedi Komandoları" idi.

Sesi kinden titremeye başlamıştı.

— Babanız Altın Mabet'te ne yapıyordu? diye sordu Malko.

— Sihlerin şerefini koruyordu. Babam Hint ordusunun en cesur subaylarından biriydi. 13. Sih Piyade Alayı'na komuta ediyordu. Birçok kez yaralandı. Onun için hayatta en önemli ve en kutsal yer, Altın Mabet idi. Ona bir haydut muamelesi yaptılar...

Kapıyı açan uşak içeri girerek çay servisi yaptı. Malko adamın kesik kolunu işaret ederek:

— O da Altın Mabet kuşatılması sırasında mı yaralandı? diye sordu.

Shanti başını salladı.

— Hayır. Narinder babamın emrinde çavuştu. Kolunu 1971'de Pakistan savaşı sırasında kaybetti. Ordudan uzaklaştırılınca babam onu şoför olarak yanına aldı. Bize çok bağlıdır. Kendisine maaş ödeyecek gücüm olmadığı halde beni terketmiyor.

Malko Shanti Singh'in, Halsar'ın sözünü ettiği kadın olduğuna inanmıştı. Malko çayını yudumlarken kadın da Madhu ile Hintçe bir şeyler konuştu. Madhu ayağa kalkarak:

— Benim bir kokteyle gitmem gerek, dedi Malko'ya. Siz kalabilirsiniz. Shanti sizi şoförüyle gönderecek.

Malko cevap vermeye fırsat bulamadı. Madhu hızla uzaklaşmıştı. Malko Sih güzelinin etkisinde kalmaya başlamıştı. Kadının çok güçlü olduğu belliydi. Sevimli görünmek için de büyük çaba harcadığı apaçık ortadaydı. Madhu ona ne söylemiş olabilirdi?

Genç Sih kalktı ve Malko'yu bir tablonun önüne götürdü. Burada babası Sih kıyafetiyle görülüyordu.

— işte gerçek bir Sin! dedi gururla. Üzerinde beş "K" olduğu hemen farkediliyor: Çelik tarak anlamına gelen "Kanga", demir bilezik "Kara", kısa pantolon "Kuç" ve "Keş" denen uzun saçlar ile "Kirpan" adı verilen kama..,

— Kadınlar da kirpan taşırlar mı?

— Elbette!

Sarisinin bel kısmındaki plileri aralayarak bir karış boyundaki süslü hançerini gösterdi.

— Onu yanımdan hiç ayırmam.

Tekrar yerlerine oturdular. Malko genç kadının anlattıklarını dikkatle dinleyerek işe yarar noktaları hafızasına kaydediyordu. Shan-fi'nin Kanada ve İngiltere'de yaşamış olduğunu öğrendi. Ama bu güzelliğine rağmen niçin evlenmemiş olduğunu sormaya cesaret edemedi.

Genç kadın birden saatine bakarak sıçradı.

— Aman tanrım! Falcımla bir randevum vardı. Hiç iyi haber verdiği yoktur, ama yine de ondan vazgeçemem. isterseniz, sizi de otelinize bırakırım... Yalnız, daha önce falcıma uğramamda bir mahzur var mı?

— Kesinlikle yok.

Malko genç kadından ayrılmak istemiyordu. Arabaya bindiklerinde Shanti koltuğun öteki ucuna ilişti. Madhu'ya hiç benzemiyordu... Güneye doğru indiler. Araba anayoldan ayrılarak toprak bir patikaya saptı. Yıkık dökük bir evin önünde durdular.

— Sizi yine görmek isterdim, dedi Malko.

Genç kadın bir an tereddüt etti, sonra:

— Beni arayabilirsiniz, karşılığını verdi. Telefon numaram 7639875. Hizmetkârım Narinder İngilizce bilir.

Arabadan inip eve girdi. Narinder tek kelime etmeden arabayı çevirdi ve otelin yolunu tuttu.

Malko akşam yemeği için kendisini almaya gelecek olan Alan Prager'ı beklerken düşünüyordu. Eldeki bilgileri bir türlü bir araya getirip değerlendiremiyordu. Eksik parçalar tamamlanmadıkça da bunu başaracağı yoktu. Alan Prager, Shanti Singh'i ciddiye almıyordu.

— Raciv Gandhi'yi öldürmek ya da öldüğünü görmek isteyen binlerce Sih var, demişti Amerikalı. Ama hepsi hayal. Shanti hakkında bilgi topladım. Kadın hiçbir terörist eyleme katılmamış. Yanındaki hizmetkârıyla sakin bir hayat sürüyor. Çok dindar bir kadın. Günlerini Sih mabetlerinde geçiriyor.

Vedla'ya gelince, o da iki katilin hizmetine girmiş, yemek ve temizlik işlerine bakar olmuştü. Herhangi bir bilgi aldı mı, telefonla bildireceğine söz vermişti.

Malko ayağa kalktı ve aşağıdaki aydınlatılmış yüzme havuzunu seyretti.

Yeni Delhi geceleri Cenevre kadar hareketliydi. Kentin bir bölümü İngilizlerden sonra hiç değişmemişti. Malko giriştikleri maceranın nasıl biteceğini düşünüyordu.

Kesin olan tek şey vardı: Lal Singh ile arkadaşı Delhi'ye turistik geziye gelmemişlerdi. Fakat Raciv Gandhi'nin çevresindeki koruma çemberini düşününce de, suikast girişiminin hiçbir sonuca ulaşamayacağı ortaya çıkıyordu.

Ama yine de...

*

**

Malko otelden çıktığında hava daha şimdiden otuz derece vardı. Delhi'nin güneyi pus içindeydi. Dünkü akşam yemeğinde Alan

sonuca varamamışlardı.

Hareketsizlik canını sıkıyordu. Vakit öldürmek için bir taksiye atladı ve Hauz Khas adresini verdi. Mahalle gündüz gözüyle daha bir muhteşem görünüyordu. Aralarına birkaç modern binanın sıkıştığı villaların tümü ingilizlerden kalmaydı. Shanti'nin villasının önünden geçerken bahçeye bir göz attı. Gri Ambassador içerdeydi.

Malko genç kadını tekrar görmek istiyordu, ama bunun için bir süre daha beklemesi gerekecekti. Kuşku uyandırmak doğru olmazdı.

Connaught Center'a vardıklarında arabadan indi ve yaya olarak Alan Prager'in bürosuna gitti.

Amerikalı iki Hintliyle görüşüyordu. Konuşmanın bitmesini bekledi. Hintliler çıkarken o da odaya girdi.

Amerikalı özür diledi.

— Bunlar benim muhbir takımına ait.

Tam bu sırada telefon çaldı. Alan Prager ahizeyi alarak dinledi. Telefonu kapar kapamaz da Malko'ya döndü:

— Ortalık yavaş yavaş hareketlenmeye başladı, dedi. Vedia Vijay'ı aramış. LalSingh'in bir telefon konuşmasına tanık olmuş. Adamın öğleden sonra Jaipur Inn adlı otelde bir randevusu varmış...

— Harika! Belki bir ipucu yakalarız.

— önce bu otelin nerede bulunduğunu öğrenelim, dedi Amerikalı. Adını şimdiye kadar hiç duymamışım.

Telefon rehberini alarak sayfaları karıştırdı, ama bir sonuç alamadı.

Bu arada Malko da Shanti Singh'in

numarasını çevirdi. Telefonu bir erkek açtı ve genç kadına verdi. Shanti'nin sesi dostça bir ifade taşıyordu, ama yine de mesafeliydi. Hayır, bugün Malko ile görüşemezdi. Yarın olabilirdi. Ertesi gün öğle yemeğinde buluşmak için söz aldı.

Alan Prager sinirlenmeye başlıyordu: Jaipur Inn'in nerede bulunduğunu bilen kimse yoktu. Bir düzine daha telefon ettikten sonra umutsuzlukla bağırdı.

— Tanrı cezasını versin! Pratap'ı arayacağım. O bir cevap verir.

— Bence doğru olmaz, dedi Malko. Adamda kuşku uyandırmayalım. Ben otele döndüğümde öğrenirim.

*

•#

Tac Mahal'in resepsiyonundaki kara sakallı, türbanlı Hintli güleç gözlerini Malko'ya çevirdi. Elindeki otel listesini göstererek:

— Evet, buldum orayı! dedi. Bir oda ayırtmamı ister misiniz?

— İstemem, dedi Malko. Otelin nerede bulunduğunu öğrenmek istiyordum, o kadar.

—Defense Colony Caddesi'nde 32 numara. Çok sakın bir yerdir.

Malko adamın birkaç cümle daha ekleyeceğini hissetti, ama diğeri cesaret edemedi. Malko Hintliyi cesaretlendirmek için eline yüz rupilik bir banknot tutuşturdu. Adam hemen çözöldü. Sesini iyice alçaltarak:

— Bir kadın götürmek için ideal yerdir, dedi Hem temizdir, hem de kuytu bir yerdedir. Ayrıca evlenme cüzdanı da sormazlar.

Yani, bir randevueviydi... 1

Malko teşekkür ederek döndü. Hintliarkasın-

dan koştı.

— Oraya gitmek çok kolaydır. Ring Road'ı batıya doğru izleyeceksiniz, Mul Şand Herati Ram Hastanesi'ni geçince sola döneceksiniz. Biraz ilerlediniz mi, Jaipur tnn'i görürsünüz...

Alan Prager'ın yanına dönüp bölgeyi incelemekten başka yapacak iş yoktu.

*

**

Trafiğin gürültüsü dayanılır gibi değildi. Burada trafik kuralları şoförler ve yayalar için geçerli değildi. Malko Amerikalının Ambassador'unun direksiyonunda, Jaipur Inn'in bulunduğu sokağa daldığında çevrede kimseler yoktu.

Yeşillikler içinde kaybolmuş üç katlı beyaz bir binaydı bu. Arabasını gizlediği ağaçlık alana yerleşeli bir saat olmuştu.

Birden, Jaipur Inn'in sokağına bir Ambassador'un girdiğini farkettiler. Delhi'de bu arabalardan binlerce vardı.

Araba otelin önünde durdu. İçinden bir kadın indi. Aceleci adımlarla kapıya doğru ilerledi.

Malko elindeki dürbünü yutacak gibi oMu!..

Bu, Shanti Singh' ten başkası değildi...

XI. BOLUM

Shanti Singh kapıdan girerek gözden kayboldu. Malko bulunduğu yerden kadının şoförünü de tanımıştı.

Şaşkın bir halde dürbünü indirdi.

Kadın buraya bir sevgilisiyle buluşmaya da gelmiş olabilirdi. Eğer Lal ya da Ammand görünmezse, en akla yakın varsayım buydu...

Koltuğuna gömülerek beklemeye başladı. Bir süre sonra Jaipur Inn'in önünde bir taksi daha durdu ve içinden iri cüssesiyle Lal Singh indi. O da aceleci adımlarla otele girdi.

Bu kez gerçek ortadaydı. Amritsarlı katiller Delhi'deki suç ortaklarıyla buluşuyordu.

Malko sabırla beklemeyi sürdürdü. Bir saat kadar sonra, Shanti elinde büyükçe bir paketle çıktı. Ambassador'una atladı ve hemen hareket etti... Hareketinden beş dakika sonra Lal da dışarı çıktı ve yaya olarak uzaklaştı.

Malko hemen hareket ederek Alan Prager'ın bürosunun yolunu tuttu. Lal'ı izleyememişti. Çünkü adam onu tanıyordu. Amritsar'daki yabancıların Delhi'de ortalarda dolaştığını görüp de bunu Shanti'ye söyledi mi, genç kadın da yeni tanıştığı yabancı "gazeteci" ile hemen bir ilişki kurabilirdi...

*

**

Alan Prager'ın yüzü sararmıştı.

— Böyle devam edemeyiz. Bu iki katil Shanti'nin peşinde olduğumuzu öğrenirlerse izlerini

kaybettirirler. Albay Lambo'yu arayacağım...

Malko da böyle düşünüyordu, yalnız bir farkla.

— Shanti'yi şimdilik devre dışı bırakın, dedi. Nasıl olsa o ortalıktan kaybolmaz. Onunla kurduğum ilişkiyi sürdürmek istiyorum...

Amerikalı gülümseyerek ona baktı.

— Bakıyorum, daha şimdiden cazibesine kapılmışsınız.

Malko oralı olmadı.

— Raciv Gandhi için şu an bir tehlike yok. Yani, önümüzde zaman var sayılır. Yarın öğle yemeğinde buluşacağız. Bu fırsatı"kaçırmak istemem...

Amerikalı yine gülümsedi.

— Belki bir bahane uydurup randevunuzu iptal eder, dedi. iddiaya gir sem, bir yüz dolar daha kaybetme ihtimalim var...

— Dilerim kaybedersiniz, dedi Malko. Şimdi ne yapıyoruz?

—Pratap Lambo'yu uyaralım.Bu haber için bana kul köle olur...

*
*•

Albay Pratap Lambo onları asansörde karşıladı. Koridorda yol göstererek güleç bir yüzle odasına doğru ilerledi. Bu ani ziyaretten heyecanlanmışa benziyordu. Yerlerini aldıktan sonra bir sigara yaktı ve soran bakışlarla Amerikalıya baktı.

Alan Prager koltuğuna gömülerek:

— Pratap, dedi, size bir sır versem bunu kendinize saklayabilir misiniz? Hatta bunu üstlerinizden bile gizleyebilir misiniz?

Albay hiç duraksamadı.

— Elbette, dedi. Konu nedir?

— Çok önemli bir mesele. Lal ve Ammand Delhi'deler...

Albayın yüzünde komik bir ifade belirdi. Şaşırmişti.

— Emin misiniz? Hep böyle derler, ama bir sonuç çıkmaz.

— Bu kez doğru, dedi Amerikalı. Kaldıkları yerin adresini bile biliyorum.

Albayın gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi oldu.

—Nerede kalıyorlar?

Amerikalı bir el hareketiyle onu sakinleştirmeye çalıştı.

— Acele etmeyin. Önce bir anlaşma yapacağız. Size kaldıkları adresi vereceğim. Onları gözaltında tutacaksınız, ama ben izin vermedikçe harekete geçmeyeceksiniz...

— Ama.

— Durum bizim kontrolümüz altında, diye devam etti Amerikalı. Evlerine bizden birini yer leş tirdim.Onlan ürkütüp kaçırmak istemiyorum. Kaçarlarsa bir daha izlerini bulamayız... Anlaştık mı?... Bay Berari'ye* hiçbir şey söylemeyeceksiniz.

Albay gülümseyerek başını salladı.

— Kabul, Bay Prager... Neredeler?

Alan Prager adresi verdi. Vedla'yı yanlarına nasıl soktuğunu anlattı.

—Bu işe en iyi adamlarımı sokacağım, dedi. Sizce Lal ile Ammand'm buraya geliş nedenleri nedir?

— Raciv Gandhi'yi öldürmek, dedi Malko.

— Nasıl öldürecekler? imkânsız bu. Başbakan çok iyi korunur.

IB'nin şefi

— Halkla ilişki kurduğu bir an vardır mutlaka.

Albay bir süre düşündü.

— Evet... Darşan sırasında olabilir...

— Darşan nedir? diye sordu Malko.

— Başbakan haftada dört kez halkı kendi evinde kabul eder. Ama içeri alınanlar tepeden tırnağa aranır. Lal ve Ammand'm ona yaklaşımları söz konusu bile olamaz. Onları yakalamama ne zaman izin vereceksiniz?

— Yirmi dört saat daha bekleyelim, dedi Amerikalı. Bu arada çok dikkatli davranmalısınız.

Sözünü bitirdikten sonra kalktı. Onu Malko ile albay izledi. Pratap kendilerini çıkış kapısına kadar geçirdi.

Araba hareket ettikten sonra, Amerikalı Malko'ya döndü.

— Ateşle oynuyoruz, dedi.

— Biliyorum, dedi Malko. Ama suikast hakkında daha ayrıntılı bilgi almak istiyorsak buna mecburuz. Artık o iki katilin sorumluluğu Hintlilerin üzerinde. Onları kaçırarak olurlarsa, kabahat bizim değil. Belki Vedia aracılığıyla Raciv Gandhi'yinasıl öldüreceklerini öğrenebiliriz. ..

— Polisler onları izleyerek Shanti'yi de ele geçirebilirler.

Malko umursamaz bir hareket yaptı.

Her koyun kendi bacağından asılırdı!..

*

**

Vedia, Alan Prager'ın bürosunun bir köşesine büzülmüş bekliyordu. Onu ilk kez bu kadar sinirli görüyorlardı. Acele acele bir şeyler anlatmaya başladı. Vijay sözlerini hemen

tercüme ediyordu.

— Naraina Market'ten birçok şey satın almışlar. Bir matkap, demir testeresi, elektrik kabloları, balmumu ve lehim makinesi. Vedia da bu karton parçasını bulmuş.

Malko Vijay'ın uzattığı kartonu alıp inceledi ve aynı anda da yüzü bembeyaz kesildi. Kartonun bir köşesinde basılı bir yazı vardı: "ABD Malı. Ç4-Güçlü Patlayıcı. Dikkatle taşıyın."

Tek kelime etmeden kartonu Amerikalıya uzattı. Yazıyı okuyan Alan'in yüzü yemyeşil oldu.

— Bu bizim askeri patlayıcı maddelerinin ambalajı! dedi boğuk bir sesle.

Vedia gözlerini onlara dikmiş, bekliyordu. Vijay'a dönerek bir şeyler söyledi. Hintli hemen tercüme etti.

— Fazla zamanı yokmuş. Mabetegidecekmiş. Adamlar bu akşam için bir şişe de viski almışlar. Söylediğine göre Vedia ile oynamaya niyetliymişler.,.

Kızın yüzünde korku ifadesi yoktu, ama bundan iğrendiği belliydi.

Vedia dışarı çıkarken Amerikalı kendini koltuğa bıraktı.

— Tanrı kahretsin! Herifler bizim patlayıcılarla bize kök söktürüyorlar.

Malko'nun aklına Shanti'nin Jaipur Inn'den bir paketle çıkışı geldi. Böyle bir suikast için birkaç kiloluk patlayıcı yeterliydi. C4 gerçekten güçlü bir tahrip maddesiydi.

Artık, Shanti'yi gözden kaçırmamak gerekiyordu.

*

**

Kapıyı Narinder Singh açtı ve Malko'yı içeri aldı. Shanti giyinmiş onu bekliyordu. Üzerinde soluk yeşil bir sarı vardı. Saçlarını ensesine topuz yapmıştı. Makyajlı ve çok güzeldi.

Malko sabahtan beri devamlı onu düşünmüş randevuyu iptal eder korkusuyla telefonun başından ayrılmamıştı. Ama, korktuğu başına gelmemişti. Amerikalı yine yanılmıştı. Shanti Amritsar olayıyla onun arasında bir ilişki kurmamıştı.

Shanti gülümseyerek Malko'ya baktı.

— Beni nereye götürüyorsunuz?

— Sheraton'a, dedi Malko.

Alan'in Ambassador'unu almış, Vijay'a ihtiyacı olmadığını söylemişti.

Sheraton'un lokantası harika bir yerdi. Duvarlardan dökülen sular insanda şelale duygusu yaratıyordu. Eski Hint müziği ile çelişki yaratan modern dekor tuhaf bir huzur ortamı oluşturuyordu.

Shanti yemek listesine bir göz atarak ikisi adına sipariş verdi. Malko genç kadına baktı. Gerçekten çok güzeldi, ama yine de soğuk bir yanı vardı.

— Anlatın bakalım, diye söze başladı genç kadın, Sihler üstüne ilginç şeyler bulabildiniz mi?

Malko bu soruda gizli bir amacın varlığını sezer gibi oldu. Cevabını mümkün olduğu kadar genelleştirerek verdi. Genç kadın gözlerini kısmış, romantik bir havayla onu seyrediyordu. Gözlerinden ne düşündüğünü anlamak imkân-sızdı.

— O koskoca evde tek başınıza mı yaşıyorsunuz? diye sordu Malko.

Shanti başını eğdi.

— Evet. Babamın ölümünden beri yalnızım.
— Hiç evlenmeyi düşünmediniz mi?
— Niye düşüncecek misim? dedi soğuk bir tarzda.

Malko gülümsedi.

— Çok güzel bir kadınsınız. Eminim, birçok erkek ..

Sltanti hemen sözünü kesti:

— Erkeklerle ihtiyacım yok. Karnımı doyuracak kadar param olsun yeter. Kaldığım ev kendimin.

— Canınızın sıkıldığı olmuyor mu?

— Olmuyor. Sihlerin sosyal sorunlarıyla ilgileniyorum. Kasım katliamından sonra bu sorunlar daha da arttı.

Malko fırsatı kaçırmadı.

— Katliam sırasında siz ne yaptınız?

— Bu taraflar sakindi. Daha çok yoksul Sihlere saldırdılar. Evde bir tüfeğim var. Ayrıca, Narinder gerekirse benim için canını bile verebilir. O günleri sokakta geçirdim. Arabama atlayıp birçok insan kaçırdım.

önündeki yemeği robot gibi yiyordu. Malko hangi konuyu açacağını bilemez olmuştu. Yirmi yedi yaşında bu güzellikte bir kadın nasıl olur da erkeklerle ilgilenmezdi?

Hindistan'da kadınların çoğu zaman otuz yaşına kadar bakire kaldıkları bir gerçektir. Malko kadının özel hayatıyla ilgili sorular sormaya cesaret edemiyordu. Sonunda, yine Sihlere döndü.

Shanti gözlerini ona kaldırdı.

— Anlaşılan, Amritsar'a gitmişsiniz, dedi.

— Kim söyledi?

— Arkadaşınız Madhu. Sizden çok hoşlanıyor.

Sesinde gizli bir alay vardı. Bazen masanın üzerinde elleri birbirine değiyordu, ama genç kadın hemen kolunu çekiyordu.

Yemek nihayet bitti. Soğuk tavırlarına bakılırsa, Shanti'nin bu ilişkiyi sürdürmek niyetinde olmadığı anlaşılıyordu.

— Bugün ne yapıyorsunuz? diye sordu Malko.

— Gurudwara Sisganj'a gideceğim.

— Sık sık dua eder misiniz?

Shanti güldü.

— Bundan başka bir şey yapmam ki! İsterseniz, bana eşlik edebilirsiniz. Hem, iyi de olur. Çünkü Narinder bugün ailesini görmeye gidecek.

Malk o şansının açıldığına inanmadı.

— Bunu zevkle yaparım,

— Ama önce eve uğrayıp üstümü değiştirmeliyim. Vaktiniz var, değil mi?

— Elbette, dedi Malko.

*

**

Malko salona oturmuş, pencereden çimenliği seyrediyordu. Shanti uzun süredir odasındaydı. Duvardaki fotoğrafları incelemeye koyuldu. Çoğu genç kadının babasına aitti. Evde çit çıkmıyordu.

Sonunda Shanti görüldü. Üzerine beyaz bir sari geçirmişti. Makyajını silmiş, koluna bilezikler takmıştı.

— Böyle harikasınız, dedi Malko.

Genç kadının bakışları parıldandı. Gurur duymuş gibiydi. Sonra, yine o soğuk görünümüne büründü.

— Niye böyle düşünüyorsunuz?

— Çünkü gerçek bu.

Malko dikkatle ona bakıyor, genç kadını kollarının arasına alsın, nasıl davranacağını merak ediyordu... Shanti düşüncelerini okumuş gibi bir adım geriledi.

— Haydi kalkın. Gurudwara'ya gitmemiz gerek.

Arabada hayli uzak oturdu Malko'dan. SAS'ın da zaten ona kur yapacak hali yoktu, inanılmaz yoğunlukta bir insan seli arasında güçlüklerle ilerliyor, delice manevralar yapan motorlu çekçeklere çarpmamak için ter içinde kalıyordu.

Subbash Marg'dan çıktıklarında kendilerini bir korna gürültüsünün içinde buldular. Burası Delhi'nin kuzey bölgesiydi.

— Eski Delhi'ye geldik, dedi Shanti.

Bir Hint tapmağının önünden geçtiler. Yolun iki yanı tezgâhlarında akla gelebilecek her şeyi satan satıcılarla doluydu...

Gurudwara Sisganj'in altın yıldızlı kubbesi güneş altında göz kamaştırıcı bir biçimde parıltıyordu. Ana tapınağa ek binalar ise neredeyse yıkılacak durumdaydı.

Malko Ambassador'u park etti ve Shanti'nin peşinden ilerledi.

*

**

Mabette Shanti gibi birçok kadın vardı. Shanti ona doğru eğilerek:

— Ben burada hayli kalacağım, dedi. Siz gidebilirsiniz. Yolu bulabilecek misiniz?

— Bulurum, dedi Malko. Yarın görüşecek miyiz?

— Bana telefon edin. Buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim.

Malko ayrıldı, mabetin çıkışında ayakkabı-

larmı giydi ve otoparka ilerledi.

Araba parktan çıkar çıkmaz, korkunç bir kalabalığa karıştı. Korna çalması bile hiçbir işe yaramıyordu. Bu karmaşada dakikada bir metre ilerlemek büyük hız demekti.

Hava kararmıştı. Malko yolu nasıl bulacağını düşünürken,, arabasına vurulan yumruk darbeleriyle başını geriye çevirdi. Arka bagaj kapağı açıldı. Çevredekiler bagaja bakarak öfkeli öfkeli söyleniyorlardı. Meraklanan Malko arabadan çıktı ve arka tarafa giderek bagaja baktı. Aynı anda, korkudan taş kesildiğini hissetti.

Bagajda yeni kesilmiş bir inek başı vardı.

Gözleri öfkeden kıpkırmızı kesilmiş bir Hintli onu çevirerek midesinde müthiş bir yumruk attı. Diğerleri de çevresini sarmış, tehditkâr sözler savuruyorlardı. Malko çevresinde en az yüz kişinin bulunduğunu tahmin etti...

Kalabalıktan fırlayan bir kadın tırnaklarını öne uzatarak gözlerini oymak istedi.

Malko'nun linç edilmesi an meselesiydi.

Hindistan'da inek öldürmek, bir çocuğu boğazlamaktan bir kat daha kötüydü...

XII. BÖLÜM

Malko göğsüne sert bir yumruk yedi. Kin dolu çığlıklar kulaklarında patlıyordu. Çevresini saran insanlar üstünü başını çekiştiriyor, yüzüne tükürüyor, tekmeliyordu. Ufak bir çocuk eğilip ayak bileğini ısırıldı.

Malko ilerdeki tapınağa baktı. Oraya ulaşması imkânsızdı. Binayla arasında en az üç yüz kişi vardı. Görünürde ise tek bir polis yoktu. Kalabalık büyüdükçe saldırganlığı o ölçüde artıyordu. Sakallı sakalsız kin dolu yüzler bir karış ötesindeydi, içlerinden birinin bağırdığını duydu.

— Petrol! Petrol!

Onu diri diri yakmaya hazırlanıyorlardı.

Arabanın ön koltuğunun altında duran 45'lik Colt'u düşündü. Ama neye yarardı ki? Her kurşunda tek kişi öldürse, geri kalan yüzlercesi onu lime lime ederdi. Ama bir şeyler yapmalıydı ve harekete geçmesi için de birkaç saniyesi vardı...

Tekme ve yumruklar savurarak arabanın ön kapısına kadar kendine yol açtı. Kapıyı aralayıp kendini içeri attı ve hemen bütün kapıları kilitledi. Motor çalışır durumdaydı. Adamlar arabayı yumrukluyor, tekmeliyordu. Sırtlarında yakıt bidonları taşıyan adamlar farkettiler. Onu arabayla birlikte yakacaklardı.

Kalabalıktan bir kısmı adamları durdurdu. Kutsal sayılan ineğin başını yakamazlardı. Bu tartışma Malko'ya çok değerli birkaç saniye

kazandırdı.

Vitesi bire taktı, farları yaktı ve kornaya basarak gazı kökledi. Farları yakınca önündeki etten duvarı gördü. Ambassador ileri fırladı. Hintlilerden biri kendini ön kaputun üstüne atarak sileceklere tutundu. Diğerleri yere savruldu. Sol çamurluk bir çekçeğe çarptı. Ama araba ilerliyordu. Malko yüreği ağzında ve ter içinde inatla yoluna devam ediyordu. Arka cama bir taş geldi.

Kalabalık ilerledikçe yarıyor, çemberin sonu bir türlü gelmiyordu.

Sonunda, önündeki kalabalık dağıldı. Kaputun üstündeki adam da yere düşmüştü. Malko can havliyle gaza bastı. Araba hızlı hareket etti.

Kalabalıktan uzaklaştıkça kalp atışları da sakinleşiyordu. iyi kurtulmuştu. Ellerine baktı. Parmakları hâlâ titriyordu. Üstü başı parçalanmış, şakağı kanamıştı.

Arabanın bagajına kesik inek başı koymak kimin şakasıydı?

*

**

— Aman Tanrım! diye bağırdı Alan Prager. Arabanın halini gördünüz mü?

Ambassador bir fil sürüsü tarafından çiğnenmiş gibiydi. Arabanın düzgün bir tek yanı yoktu. Malko'ya gelince, o da hâlâ linç korkusunun etkisindeydi. Büroya girer girmez kendini bir koltuğa bıraktı.

— Bir votka ister misiniz?

Bacaklarında derman kalmamıştı. Amerikalı bir kadehe Stoliçnaya votka doldurup getirdi. Malko bir dikişte hepsini içti.

— İneğin başını kesen Hintliler değil, dedi Malko. Onlar bir ineğe dokunmaya cesaret

edemezler. Bunu yapan Sihler.

Malko Shanti Singh'in sakin tavrını düşündükçe öfkeden kuduruyordu. Ona kanmakla hata etmişti.

— Olayı tezgâhlayan o aşifte Shanti, diye devam etti. Tapınakta onunla beraberken birine o kesik başı bagaja koydurttu. Normal olarak linç edilmem gerekiyordu. Benim kim olduğumu öğrendi ve benden kurtulmak için bu yola başvurdu... Artık kim olduğumuz biliniyor. Bu durumda Albay Lambo'ya haber verip Lal ile Ammand'ı yakalamalıyız.

— Sanırım haklısınız, dedi Amerikalı. Yazık. Vedia sayesinde daha fazla şeyler öğrenebilirdik. Bana telefon etmiş, ama burada yoktum. Galiba söyleyecek çok önemli bir haberi vardı.

— Daha sonra söyler, dedi Malko.

Amerikalı, Albay Lambo'nun numarasını çeviriyordu. Birkaç saniye bekledikten sonra karşı taraftan cevap geldi.

— Artık harekete geçebilirsiniz, dedi Amerikalı...

— Adamın sevinç çığlığını Malko bile duydu.

Amerikalı ahizeyi yerine koyduktan sonra Malko'ya döndü.

— Bir saat sonra Patel Road ile Shankar Road'un kesiştiği noktada buluşacağız. Siz de bu arada biraz dinlenin. Duş almak ister miydiniz?

— Hayır. Ben Shanti'nin evine gideceğim.

Amerikalı şaşkın şaşkın ona baktı.

— Shanti'ye mi gideceksiniz? Neden?

— Beni öldü sanıyor. Canlı olarak görünce belki bir hata yapar...

Mercedes'e atladılar ve Hanz Khas'ın yolunu

tuttular...

— Dilerim diğerleri kaçacak zaman bulamazlar. Pratap'a hiç güvenim yok. Adamları çok beceriksiz.

Shanti'nin villasına vardıklarında gri Ambassador'u kapıda gördüler. Malko arabadan indi, kapının zilini çaldı.

Kapıyı Narinder açtı.

— Bayan Shanti Singh evde mi? diye sordu Malko.

— Hayır, efendim! dedi adam.

Malko geri dönüp arabaya bindi. Sürpriz şansı yok olmuştu artık. Bu da Malko'yu çileden çıkarıyordu. Alan Prager gülümseyerek ona döndü.

— Sizinle iddiaya girerim, Shanti Singh'i bir daha göremeyeceksiniz.

*

**

Yol kavşağında küçük bir konvoy park etmişti. En önde albayın eski Amerikan arabası vardı. Onun arkasında içi sivillerle dolu üç Ambassador, en arkada da kırmızı-mavi renklere boyalı bir polis jeepe duruyordu.

Albay onları görünce yanlarına koştu.

— Telefonu kapadıktan sonra hemen harekete geçtim, dedi. Sizler ne yaptınız?

Malko kesik inek başını anlattı.

Albay hiç şaşırmadı.

— Demek o sizsiniz! CID olayı haber verdi» Şu sıralar Gurudvvara civarında küçük bir isyan var. Hintliler ineği Sinlerin kestğini ileri sürerek tapınağı yakmak istiyorlar.

— Ölü var mı? diye sordu Malko.

— Henüz bilmiyoruz.

- Peki, haydi gidelim artık! dedi Prager.

Arabalara atlayarak iki katilin bulunduğu sokağa geldiler. Güvenlik kuvvetleri ortalıkta görünmüyordu, iki katilin bulunduğu evin birçok penceresinde ışık vardı.

— Dikkatli olmanız gerek, dedi Malko. Vedia yanlarında.

— Onları ani bir baskınla şaşırtacağız, dedi albay. Yandaki evin ve arkadaki binanın damlarında adamlarım var. Onları...

Sözünü bitiremedi. Bir makineli tüfek sesi sokakta yankılandı. Evin kapısından birinin çıktığını ve zigzaglar çizerek koştuğunu gördüler. Elinde bir makineli tüfek vardı.

— işte, onlardan biri! diye bağırdı Alan Prager.

Ortalık bir anda karıştı.

Lal Singh'in peşine en az otuz kişi takıldı. Adam hem kaçıyor hem ateş ediyordu. Yolun sonuna yaklaştığında köşeden bir polis Land-Rover'ı çıktı. Lal polisleri görünce silahını attı ve ellerini kaldırdı. Üzerine üşüşen güvenlik görevlileri sille tokat giriştiler.

Malko yanlarına geldiğinde Lal'ı yerden kaldırıyorlardı. Yüzü gözü kan içindeydi.

Gözlerini bağladılar. Albay Pratap emir vererek tutukluyu arabasına götürmelerini söyledi.

— Adamlarım onun kim olduğunu bilmiyorlar, dedi albay. Bu işle bizzat ben ilgileneneğim.

— Diğerleri hâlâ içerde, dedi Malko. Vedia da öyle.

Baskın fikri değerini yitirdiği için etraf polis ve sivil ajanla dolmuştu. Malko polislerin evin kapısını kırdıklarını gördü.

Kapının devrilmesiyle dışarı dev gibi bir alev fişkırdı. Koridor ateşe verilmişti. Polisler geri

çekilirken Malko koştu. Albay da peşine takıldı.

Başlarını koruyarak kendilerini içeri attılar ve merdivene yöneldiler. Malko birinci kata ulaştığında bağırdı:

— Vedia!

— Dikkat edin, dedi Albay Pratap. Diğeri bir köşeye saklanmış olmalı.

— Vedia! Vedia!

Cevap yok.

ikinci kat sahanlığına ulaştıklarında donup kaldılar. Vedia çırılçıplak bir halde kapılardan birine çivilenmişti. Gözleri oyulmuş, karnı yarılmıştı. Malko mide bulantısını bastırmak için iki kat oldu.

Etrafa bir göz atan albay geri döndü.

— Ammand kaçmış olmalı, dedi.

Malko şaşkın şaşkın hareketsiz duruyordu. Amerikalı kolundan tutarak çekti.

— Gelin, yapacak çok işimiz var. Nihayet, Langley' e iyi bir haber verebileceğiz...

*
**

Malko sıçrayarak uyandı ve gözlerini açtı. Kerede bulunduğunu anlaması için uzun bir zaman geçti. Telefon çalıyordu. El yordamıyla ahizeyi bulup kulağına götürdü.

Arayan Albay Lambo idi. Sesinde tuhaf bir kaygı vardı.

— Demek öyle! diye bağırdı Malko. Peki, neden daha önce aramadınız?

Uç saat Amerikalının evinde telefon başında beklemişler, Lal'danışe yarar bir haber almayı ummuşlardı. Sonunda, Amerikalı yatmış, Malko da oteline dönmüştü.

— Telefon ettim, ama Bay Prager'inki hep meşgul çıktı.

Malko saatine bir göz attı: Sabahın beşiydi.
v — Peki, sonuç nedir? diye sordu Malko.
\ — Küçük bir sorun var, dedi albay. Tutukluyu Red Fort'a naklettiler ve ben de buna engel olamadım. Şimdi IB'nin soruşturma merkezinde bulunuyor....

XIII. BÖLÜM /

Malko bir anda uyandı.

— Bu da ne demek oluyor?

— Galiba adamı sert bir şekilde sorguya çekmişler. O da fazla dayanıklı değilmiş...

— Ne? Öldü mü yani?

— Sanıyorum, dedi Hintli subay. Ben Oraya gidiyorum. Benimle gelmek ister miydiniz?

— Elbette.

— On dakika sonra sizi alırım.

Malko kendini duşa attı. Otelin kapısına çıktığında, albayın arabası da görüldü. Güneş yeni doğuyordu. Albayın tasalı bir hali vardı.

— Adamı astlarımdan birine teslim etmiştim. Sihlere karşı uyanık olmak gerek. Aslında basit bir yöntem kullanırız biz. Suçlu itiraf edene kadar dövülür, o kadar.

Araba kuzeye doğru ilerliyordu. India Gate'den geçerek eski Delhi'ye yöneldiler. Sokaklar insan doluydu. Hindistan'da erken kalkılıyordu.

Red Fort'un kapısına ulaştıklarında albay kimliğim gösterdi...

Kale duvarlarının içinde geniş bir park vardı. Ağacların arasında çeşitli binalar bulunuyordu. Hemen her yan nöbetçilerle doluydu. Çevrede askeri araçlar görülüyordu.

Binalardan birine girdiler. Albay yeniden kimliğini gösterdi. Burası eski bir kışlaydı.

— Bütün sorgulamalar burada yapılır, dedi

albay. RAW, CID ve CE ajanları yakaladıkları şüphelileri buraya getirirler ve kendilerine ayrılmış kısımlarda sorgularlar. Bölge askeri birliklerin kontrolü ve güvenliği altındadır.

Silahlı askerlerle dolu bir dizi koridor geçtiler. Sonunda, madeni bir kapıdan girdiler, içerde nemli ve sıcak bir hava vardı. Karşılarına sivil giyimli biri çıktı. Eğilip albayın kulağına bir şeyler fısıldadı. Albay irkildi, sonra Malko'ya dönerek:

— Sanırım, büyük bir sorunla karşı karşıyayız, dedi.

Sözünü bitirir bitirmez hücreye girdi. Arkasından da Malko.

Hücre ter, sidik, kan ve küf karışımı pis bir koku içindeydi... Duvarlarda iri halkalar, bir köşede banyo küveti ve tahta bir masalardı. Lal Singh masanın üstünde yatıyordu. Burası işkence odası olmalıydı.

Malko sinirlerine hakim olmaya çalışarak yaklaştı. Sihin vücudu anormal biçimde uzamış gibi görüldü gözüne. Bedeninde hiçbir yara izi yoktu. Ayak bileklerine bağlı ipin bir ucu masanın ayakucundaki madeni bir silindire dolanmıştı. Elleri de aynı biçimde başucundaki bir silindire bağlıydı. Masa, üzerine yatırılan kişinin vücudunu germeye, hatta uzatmaya yarıyordu.

Ortaçağdan kalma bir işkence türü.

Albay Lambo sıkın bir ifadeyle mırıldandı.

— Bu sık sık kullanılan bir yöntemdir, ipler gerildi mi çok acı verir. Kurban hemen öter. Fakat bu konuşmamış. Konuşmayınca da işkenceci silindirleri döndürmeye devam etmiş. Adamın belkemiği kırılmış. Artık elimizden bir

şey gelmez. Merkezin doktoru elinden geleni denemiş.

Doktorun da kuşkusuz şeytanla bir akrabalığı olmalıydı!

Malko mide bulantısını bastırmaya çalışarak:

— Onu sorguya çeken kişi nerede şimdi?' diye sordu.

— Cezalandırıldı, dedi albay. Fakat raporuna göz attım. Suçlu konuşmamış.

Malko geri döndü. Açık havaya çıkınca derin bir soluk aldı. Albay Pratap Lambo çekinerek:

— Birlikte kahvaltı edelim mi? diye sordu.

— Teşekkür ederim, dedi Malko. Benim Bay Prager'ı görmem gerekiyor.

*
**

Alan Prager şaşkın şaşkın Malko'nun hikâyesini dinliyordu.

— Ne kafasız adam bunlar böyle! diye mırıldandı. Birini kaçırıyolar, ele geçirdiklerini de öldürüyorlar...

— inanılır gibi değil! dedi Malko. Amerikalı omuz silkti.

— Bunlar böyledir. Hapishanelerde çok adam ölür. Sorgulamalarda da... Polislerin çoğu okuma yazma bilmez. Kaba ve cahil adamlardır. RAW ajanları biraz daha yontulmuştur...

— Adama korkunç bir işkence uygulamışlar, dedi Malko.

Alan Prager derin bir soluk aldı.

— Bir de karakollarda olup bitenleri bir bilerseniz...

— Geride bir tek Shanti Singh kaldı, dedi Malko. Fakat ona biz kendimiz gidelim...

— Çoktan uzaklaşmış olmalı.

\ — Ne farkeder?

\ — Pekâlâ, dedi Amerikalı. Çay içip hemen çıkalım.

**

Ambassador görünürde yoktu. Malko ile Amerikalı evin çevresinde dolandılar. Etrafta hiçbir hayat emaresi yoktu.

— Gördünüz mü, dedi Amerikalı, gitmiş işte, Bu kez iddiayı ben kazandım.

Tam uzaklaşmak üzereyken, bahçenin dip tarafındaki kulübeden tuhaf bir karaltının çıktığını farkettiler. insandan ufak, köpekten iri bir yaratıktı.

Dikkatle baktıklarında, bunun sakat bir Hintli olduğunu gördüler.

Adamın iki bacağı dizlerinden itibaren yoktu.

Adam onları görünce kaçmaya çalıştı, ama beceremeyerek bir köşeye sindi. Alan Prager hemen yaklaşarak adamla Pidgin* dilinde bir şeyler konuştu.

— Shanti Singh ile şoförünün Pencap'a gittiklerini tahmin ediyormuş, dedi Prager. Ne zaman döneceklerini bilmiyormuş.

— Kimmiş bu?

— Adı Moti. Evin bekçisi. Shanti ona yemek verip bakarmış. Hırsızlar Moti'yi uğursuz saydıkları için villaya yaklaşmazlarmış...

— Arabasının numarasını biliyorum, dedi Malko. DHL 326. Onun nerede olduğunu öğrenemez miyiz?

— Pencap'ta yol barikatı yoktur. Ayrıca,

* Hintçe ve İngilizce karışımı uydurma birdil

kadının kesin olarak Pencap'ta bulunduğunu da bilmiyoruz. Delhi'de bir dostunun evinde, gizleniyor da olabilir.

— Peki yapacak bir şey yok mu?

Amerikalı umutsuzca soludu.

— Nehrin iki yakasındaki çeşitli mahallelerde yaşayan beş yüz binden fazla Şih var. Polisin ayak basmaya çekindiği Gurudwara mahallesini hesaba bile katmıyorum...

Arabaya bindiler. Issız bulvarlardan geçtiler. Amerikalının cam müthiş sıkılıyordu.

— Bence bu suikast girişimi gerçekleşemez, diye fikir yürüttü Alan.

— Yine de Shanti'yi bulmalıyım, karşılığını verdi Malko. En tehlikelileri o. Herkesi tanıyan şu arkadaşınız Madhu Gupta'nın bize yardımı dokunmaz mı acaba?

— Olabilir, dedi Amerikalı. Gidip bunu ona sorun. Ama, şimdi olmaz. Çünkü geç saatlere kadar uyur.

*

**

Madhu Gupta, Malko'yu karşısında görünce neredeyse sevinçten havalara uçacaktı. Üzerinde bir pantolon ve ince bir bluz vardı. Bluzun altından siyah dantel bir sutyen görünüyordu.

— Bu ne güzel sürpriz! dedi. Ben de çıkmak üzereydim.

Malko'yukanepeye oturturdu ve çay koymaya gitti.

Biraz sonra elinde bir tepsiyle geri döndü.

— Oğlum dadısıyla dışarı çıktı, dedi.

Malko genç kadının vücuduna büyük bir istek duyuyordu, ama buraya ne maksatla geldiğini de unutmuş değildi.

— Shanti Delhi'yi terketmiş, dedi Malko.

Nereye gitmiş olabileceğini tahmin edebilir misiniz? Onu bulmam gerekiyor.

— Bu konuda hiçbir bilgim yok,, dedi genç kadın. Onunla fazla samimi değilim zaten...

— Biliyorum, dedi Malko.

— Sen yorgun görünüyorsun...

— Evet.

— Gel öyleyse.

Malko'yu elinden tutarak yatak odasına sürükledi. Üzerindekileri çıkararak yatağa uzanıp Malko'yu bekledi. SAS kadına istediğini vermedikçe bir şey elde edemeyeceğini anlamıştı.

Usulca yanına uzandı.

Umdukları hazrı yaşayıp doyuma ulaştıklarında, Malko hemen saldırıya geçti.

— Senden bir yardım istiyorum.

— Nedir o?

— Senin arabana bineceğiz ve beni Shanti'nin villasına götüreceksin.

Alan Prager onu buraya bıraktığı için arabası yoktu.

— Ama sen bana Shanti' nin evini terkettiğini söylemiştin?..

— Bir şey denemek istiyorum...

Genç kadın gülümsedi.

— Çok inatçısın. Benimle daha şimdi seviştin. Neden yatıp dinlenmiyorsun?

— Başka bir zaman dinlenirim. Beni oraya götür.

Madhu hemen giyindi ve Malko'yu alarak evden çıktı.

Shanti'nin villasına ulaştıklarında, Malko genç dula döndü.

— Ben gidiyorum. Eğer on beş dakika içinde dönmezsem, Alan Prager'a nerede olduğumu

söylersin...

Madhu Gupta hiçbir şey anlamamıştı.

— İçerde ne yapacaksın? diye sordu gülererek.

Malko cevap vermedi.

Bahçeye girdi ve çevreyi dolaştı. Kimseler yoktu. Pencereleri tek tek kontrol etti. İçlerinden biri iyi kapatılmamıştı. Bundan yararlanarak pencereyi açtı ve içeriye süzüldü. Mutfaktaydı.

Mutfaktan çıktı ve evin daha önce görmediği kısımlarına doğru ilerledi.

Odalardan birine girerek kapıyı kapadı. Perdeler kapalıydı. Lambayı yaktı. Etraf derli topluydu. Çevreyi dikkatle gözden geçirerek aranmaya başladı. Aslında, ne aradığını kendi de bilmiyordu...

Çekmeceleri karıştırdı. Eline sert bir şey çarptı: Bir Webley'in kabzasıydı bu. Silahın topunu açtı. Altı kurşun vardı. Topu kapadı ve silahı yerine bıraktı.

Araştırma hiçbir sonuç vermemişti.

Işığı söndürüp odadan çıktı. Oturma salonuna girdi.

Koltuklardan birine oturmak ve genç kadının dönmesini beklemek geliyordu içinden. Shanti'nin Delhi'de bulunduğundan emindi ve ona soracak birkaç sorusu vardı.

Akılalmaz bir olayın içindeydi. Çılgına dönmüş sakallı Sihlerin arasında genç ve güzel bir kadın, Kanada'da aranırken Hindistan'da ortaya çıkan iki katil...

Mutfağa doğru ilerledi. Kapıya ulaştığında bir tıkırtıyla durdu. Etrafı dinledi ve bir adım atarak kapıyı açtı.

Aynı anda, karşısında dev bir karaltı gördü. Uzunca bir hançerin çelik ucu boynuna, atardamarının bir santim yanına dayandı...

XIV. BÖLÜM

Malko bir adım geri çekildi ve saldırganı hemen tanıdı: Shanti'nin şoförü Narinder Singh idi bu.

Adam bıçağı havada savurarak ilerledi. Karşısındaki biçmeye programlanmış bir robot gibiydi.

Malko ilk darbeleri kolaylıkla atlattı, ama sonunda adamla duvar arasında sıkıştı kaldı.

Bıçak Malko'nun boyun hizasından bir kez daha geçti.

— Narinder, çıldırmışsın sen! diye bağırdı Malko.

Adam cevap vermedi bile. Bıçak havayı yarak SAS'ın başının yanından geçti. Malko kulağında bir yanma hissetti. Ardından boynuna süzülen kanı farketti. Bu ilk başarısından cesaret alan Narinder daha bir hırsıyla saldırdı. Malko'dan en az yirmi kilo daha ağırdı. Bıçağı beline sokarak parmaklarını Malko'nun boynuna geçirdi ve sıkmaya başladı. Tek kolunu kullanmaktan kasları son derece güçlüydü.

Narinder Malko'nun şahdamarına basarak soluğunu kesiyordu.

Aynı anda mutfağın kapısı gıcırdadı. Evde biri daha vardı. Malko gözleriyle etrafı taradı, ama kimseyi göremedi.

Narinder boğazını sıkmaya devam ediyordu. Malko bacaklarına birinin sarıldığını ve kendisini yere yıkmaya çalıştığını hissetti. Amerikalıyla bahçede gördükleri sakat Sihti bu.

Dev şoförün gücü ve Moti'nin yardımıyla Malko yere devrildi. Narinder göğsüne abanarak SAS'ın kımıldamasına meydan vermiyordu.

Malko gözlerinin karardığını hissettiği an, görüş alanına bir çift altın lame ayakkabı girdi. Bakışlarını yukarı kaldırdı ve Shanti ile karşılaştı.

Genç kadın sert bir emir verdi:

— BagoîCao!*

Bu iki kelime bir kırbaç gibi sakladı. Narinder Malko'ya nefretle bakarak doğruldu. Sakatı sürükleyerek bahçe kapısına doğru ilerledi.

Malko sersemlemiş bir halde aya^a kalktı. Baş hâlâ dönüyordu. Mendilini çıkarıp kanayan kulağına tampon yaptı. Kafasında bir yığın soru oluşmuştu.

Shanti neden kendisini kurtarmıştı? Narinder nereden çıkmıştı? Shanti iki Sihi tutuklama girişiminden haberdar mıydı?

Genç kadın sessizce onu seyrediyordu.

— Burada ne işiniz var? diye sordu Shanti sert bir sesle.

Gerçeği açıklamak zordu.

— Sizi bekliyordum, dedi Malko. Mutfak kapısını açık buldum ve...

— Size inanmıyorum, dedi genç kadın sözünü keserek. Kapı kapalıydı. Ne istiyorsunuz?

— Sizin Pencap'ta olduğunuzu sanıyordum...

Genç kadın birkaç saniye ona baktı, sonra:

- Gelin, dedi, içeri geçip oturalım.

* Haydi! Toz olun!

Salona geçerek koltuklara oturdular.

Genç kadın son derece sakin görünüyordu. Malko'yu alaylı bir ifadeyle süzdü.

— Fazla gecikmeyin burada. Madhu dışarda sizi bekliyor. Bir hanımı bekletmek hiç de kibar bir davranış olmaz...

SAS'ı neden kurtardığı şimdi anlaşılıyordu. Madhu'nun varlığını farketmiş, Malko'nun evinde öldürülmesiyle başına dert açılacağını düşünmüştü.

— Dün akşam mabetten ayrıldıktan sonra başıma neler geldi biliyor musunuz? dedi Malko. Sizi görmek istememin nedeni buydu.

Genç kadın başını eğdi.

— Haberim var. Sihlere karşı küçük bir ayaklanma olmuş. Mabete girip içerdekileri öldürmek istemişler. Narinder beni Pencap'a yollayıp saklanmaya zorladı. Ama yolda bunun korkaklık olduğunu düşündüm ve geri döndüm...

Bu bütün sorulara ışık tutacak bir açıklamaydı.

— Peki, Narinder size eşlik etmedi mi?

— Hayır. Onu villayı koruması için burada bıraktım. Böyle düşünmekte haklı olduğum da ortada.

Malko cevap vermedi, içeri girdiğinde şoförün villada bulunmadığından emindi. Peki, neredeydi öyleyse? Herhalde sakat adamın kulübesinde kalmıyordu... Ama bu ülkede her şey mümkündü...

— Sihlere karşı başlatılan düşmanlığın nedeni neydi?

— Gurudwara yakınlarında kesik bir inek başı bulmuşlar.

— Hem de benim arabamın bagajında, dedi

Malko.

— Öyle mi?.. Bu çok tuhaf.

Hiçbir heyecan belirtisi göstermemişti.

Malko olup bitenleri kısaca anlattı., .

— Anlıyorum, dedi genç kadın. Sizden yararlanmışlar. Şoförsüz bir araba bulunca, bunu fırsat bilmişler... Delhi'de şoförsüz araba bırakılmaz. Park bekçileri ayakta uyurlar...

— Bunu kim yapmış olabilir?

Shanti Singh alaycı bir ifadeyle umursamaz bir tavır takındı.

— Kim mi? Tabii ki, Sihlerin düşmanları. Geçen sene Sihleri katledenler...

Kadının soğukkanlılığı Malko'yu çileden çıkarıyordu. Shanti'nin Malko'nun kim olduğunu öğrendiği ve onu ortadan kaldırmaya kararlı olduğu kesindi.

Ama, bu kesin yargı bile bütün sorulara cevap olmuyordu. Malko'nun ölmesi meseleyi halletmiyordu. Shanti hakkındaki soruşturmayı engelleyecek bir neden olamazdı bu. Öyleyse?.. Acaba Shanti hakkında farkında olmadığı bir şey mi biliyordu? Genç kadının bakışlarındaki esrarı çözmeye çalıştı, başaramadı. Her şey karmakarışıkta.

Lal Singh yakalanmış, Ammand kaçmıştı, Shanti villaya niye geri dönmüştü?

Genç kadın gülümseyerek ayağa kalktı.

— Sizden beni yalnız bırakmanızı rica edeceğim, dedi. Yapacak işlerim var. Dün olanlara çok üzüldüm. Narinder'e de sakın kızmayın. O sadece emirlerime uydu, o kadar. Görevi evime girenleri haklamaktır. Zamanında yetiştiğime çok sevindim. Hindistan'da hırsızları öldürmenin cezası yoktur...

Genç kadın Malko'yu kapıya kadar geçirdi.

S AS bahçeyi geçti ve Madhu Gupta'nın beklediği arabaya yürüdü.

Madhu onu görünce rahat bir nefes aldı. Ama kulağındaki yarayı farkedince irkildi, kurumuş kana dokunarak:

— Ne oldu? diye sordu.

— Hiç, dedi Malko, ufak bir kaza.

Madhu sitemkâr bir bakışla onu süzdü.

— Beni uyutmaya kalkma! O evde ne yapmak istiyordun? Shanti orada yoktu. Sonradan geldiğini gördüm. Arabayı kendisi kullanıyordu.

— Daha sonra anlatırım, dedi Malko. Beni otelime bırakır mısın? Duş alıp bir saat kadar dinlenmek istiyorum.

— Olur, dedi Madhu kırılmış bir ses tonuyla.

Bu nedenle otele kadar soru sormadı. Malko onu öpmek için eğildiğinde hızla geri çekildi.

— Shanti'nin benden çok daha genç olduğunu biliyorum, dedi. Ama bu beni kırmanı gerektirmez.

Malko'nun cevabını beklemeden gaza bastı ve hızla uzaklaştı.

Malko odasına girer girmez. Alan Prager'ı aradı ve olanları anlattı.

— Lal Singh olayı bütün gazetelerde yazıyor, dedi Amerikalı.

— Albay Lambo ile konuşmak gerek, dedi Malko. Ona Shanti olayını açıklamalıyız. Kızı kontr olumuzdan kaçırabiliriz.

— Peki, dedi Amerikalı. Onu bu akşam yemeğe davet ederim.

*

**

Eski Delhi'deki "President" adlı lokantanın kırmızı salonu boştu. Her zamanki gibi çok şık

olan albay önündeki kızarmış tavuğu yemekle meşguldü.

Malko albaya Shanti'nin suikastle ilgili olabileceğini açıklamasına rağmen, haber Hintli subayın iştahını hiç kesmemişe benziyordu.

Alan Prager önündeki birayı yudumlayarak:

— Pratap, dedi, ne yapacaksınız şimdi? Shanti bu olayın içinde. Kesik inek başını da o...

Hintli subay peçetesiyle ağzını silerek:

— Mümkündür, dedi. Emir verip onu izleteceğim. Hatta telefonunun dinlenmesini bile sağlarım. Fakat, elimizde aleyhine hiç delil yok. İşleri bakanımız Sihlere karşı çok ölçülü olmamızı istedi. Gurudwara'daki olay bir kışkırtmacaydı. Shanti'yi delilsiz yakalayıp sorguya çekersem başıma iş açılır. Elle tutulur bir şey bulmamız gerekiyor...

— Jaipur Inn'de Lal Singh ile buluşmuştu ya! dedi Malko.

— Evet, ama onları birlikte gören yok ki! Hem, suikast olayına karışmış olsa bile, önemsiz bir rolü vardır. Belki onlara para yardımı filan yapıyordur...

— Ben onunla konuştum, diye ısrar etti Malko. Bir yobaz o. Davasına körü körüne inanmış...

— Babası saygıdeğer biriydi, dedi Lambo. Sih olmamama rağmen, ben bile onu tanırım. Hiçbir terör olayına karışmış değildi...

— Ya Narinder Singh?

— Ondan söz edildiğini hiç duymadım.

Malko daha fazla ısrar etmedi. Alan Prager uzun uzun esneyerek:

— Yarın sabah elçilikte bir toplantım var, dedi. Erken yatmam gerekiyor. Haydi Pratap, kımılda biraz.

— Peki, dedi albay. Kızı devamlı izleteceğim. Ammand Singh'in araştırılmasına hız verdireceğim...

Kaldırımında ayrıldılar. Albay arabasına binerken Amerikalı mırıldandı.

— Bu herif ne dediğini bilmiyor...

Arabaya bindiler. Amerikalı Malko'yı otele ne bıraktı.

**

Elçiliklerin bulunduğu Şanakyapuri mahallesi güneşin altında kavruluyordu. Champs-Elysees'nin iki katı genişlikte bir caddenin iki yanına sıralanmış elçilikler çoğu modern binalara yerleşmişti. ABD elçiliği güneydoğudaki son binaydı. Genişçe bir bahçenin ortasında yüksek sütunlu Yunan tapınaklarını andırır bir yapıydı.

Amerikan aleyhtarları göstericiler her zamanki gibi yine elçiliğin tam karşısındaki çimenliğe yerleşmişlerdi.

Shanti Path ile Satya Marg sokaklarının birleştiği köşede, iki motosikletli genç araçlarının motorunu tamir ediyordu.

Alan Prager elçilikten çıktı ve Mercedes'ine bindi. Saat onda başlayacağı bildirilen gösterilerden önce kaçmak istiyordu. Elçiliği çevreleyen demir parmaklıkların ardında silahlı Amerikan deniz piyadesi erleri vardı.

Vijay 'direksiyonu kırarak Çin elçiliğinin önünden geçti ve Connaught Center'a çıkan Kemal Atatürk Caddesi'ne ulaşmak için Satya Marg'a saptı.

Köşedeki gençler motorlarını tamir etmişler ve çalıştırmışlardı. Altlarındaki araç 250 cc'lik Çekoslovak malı siyah bir Yesde idi. Mercedes

önlerinden geçtiği anda onlar da hareket etti.

Mercedes ışıklarda durduğunda, motosiklet de yanlarında durdu. Sürücünün başında yüzünü örten bir kask vardı. Arkasındaki arkadaşının boynunda ise bez bir çanta asılıydı. Alan Prager göz ucuyla arkadaki gencin elini çantasına soktuğunu ve bir silah çıkardığını farketti. Yüzü bir anda bembeyaz oldu. Elini koltuğun altındaki 45'lik Colt'una atarken bağırды:

— Vijay, bas gaza! Hareket et!

Şoför emri uygulayacağı yerde, patronuna dönmek gafletinde bulundu. Aynı anda da farkına vardığı Bren'in ölüm kustuğunu gördü.

Camları ve karasörü parçalayarak geçen kurşunlar Amerikalıyla şoförünün vücuduna saplandı. Araba hareket etti ve yolun kenarındaki hendeğe girdi.

Ateş eden katil motosikletten atlayarak arabanın yanma koştı. Silahına yeni bir şarjör takarak kurşunların tümünü Amerikalının üstüne boşalttı. Geri döndüğünde otobüs durağında çocuğuyla araç bekleyen bir kadın farketti. Silahına yeni bir şarjör taktı ve durağa ateş açtı. Kadın ve çocuk vurularak yere düştüler.

Az ilerdeki Amerikan elçiliğinden eli silahlı denizciler çıktılar ve Mercedes'e doğru koşmaya başladılar.

Katil hemen arkadaşının arkasına atladı ve motosiklet hareket etti. Nehru Parkı'nın köşesini döndü ve gözden kayboldu.

*

**

Malko büroya girdiğinde, Alan Prager'ın

sekreteri hıçkırarak yerinden kalktı.

— Sir... Sir... Korkunç bir şey oldu!.. Bay Prager vuruldu!..

Malko kadının gözyaşları ve inlemeleri arasında asıl öğrenmek istediğini ağzından almaya çalıştı: Olay nerede olmuştu?

Otuz saniye sonra taksideydi.

Olay yerinin yüz metre gerisinde durmak zorunda kaldılar. Her yan polis kaynıyordu. Malko'nun yabancı olması barikatı aşmasına yardımcı oldu. Amerikalının Mercedes'ini farkedince soluğunun kesildiğini hissetti. Adımlarını sıklaştırdı ve yeterli mesafeye gelince durdu.

Albay Lambo onu farkedince hemen yanına geldi.

— Korkunç bir şey! dedi. inanılır gibi değil. Katilleri yakalayacağız.

— öldü mü?

Albay cevap vermedi. Alan Prager'm uzatıldığı sedyeye yanaştı. Amerikalının yüzünün sağ tarafı kan içinde bir et ve kemik yığınıydı. Yuvasından çıkan gözü yanığına sarkmıştı. Gömleği kıpkırmızıydı.

— Üzerine iki şarjör boşaltmışlar, dedi albay. Katiller iki kişiymiş. Motosikletle kaçmışlar. Onları gören bir tanık var. Şuradaki kadın.

Malko başını çevirdi. Kaldırılma oturtulmuş bir kadının bacağındaki yaraya pansuman yapılıyordu. Çocuğunun cesedi bir örtüyle kapatılmıştı. Malko arabaya baktı. Vijay ensesinden ve sırtından vurulmuştu, Dikiz aynasındaki nazarlık sallanıp duruyordu....

Uzun boylu, siyah saçlı bir adam Malko'nun yanına gelerek kendini tanıttı.

— Michael Foster!

CIA'nın Delhi şefiydi. Onunla şu ana kadar hiç karşılaşmamıştı.

— Bildiğiniz bir şeyler var mı? diye sordu Malko.

— Yok. Ya sizin?

— • Benim de. Aklım almıyor. Dün akşam birlikte yemek yedik. Aklıma gelen tek şey, kaçak terörist Ammand'ın intikam alabileceği...

Amerikalı başını sallayarak mırıldandı.

— Namussuz Hintliler!

Malko albaya döndü.

— Siz ne düşünüyorsunuz?

Albayın yüzü allak bullaktı.

— Bir şey söylemek için henüz çok erken. Ama elimizde bazı ipuçları var: Kullanılan silah, motosiklet, saldırı biçimi... Yalnız Sih teröristler bu şekilde hareket eder. Pencap'ta aynı yöntemle birçok siyasiyi öldürdüler. Ama, ilk kez bir yabancıya saldırıyorlar.

— Katillerin eşkâlini ele geçirdiniz mi?

— Evet, ama pek kesin bir şey yok. Uzun boylu ve ufak tefek iki kişi. Ufak tefek olanı Ammand olabilir. Motosikletin plakası yokmuş. Bu tipte binlerce motosiklet var burada.

— Ya silah?

— Ya bir Bren, ya da Sten olacak!..

Her şey inceden inceye planlanmış bir saldırıyı belirliyordu. Malko linç edilmekten kurtulmuştu, ama Amerikalının aynı şansı olmamıştı. Onların ortadan kalkmasıyla Raciv'e düzenlenen suikast girişimi tehlikesizce başarıya ulaşabilirdi...

Albay Lambo Malko'ya yaklaşarak:

— Çok dikkatli olmalısınız, Bay Linge! dedi. Size muhafız vereceğim. Sihler intikamcı bir

ruha sahiptir. Sizi ne pahasına olursa olsun öldürmeye çalışacaklardır. Çünkü onların planlarını bozdunuz...

Malko tartışacak durumda değildi. Uzaklaşırken albay peşinden geldi.

— Shanti'yi izlemeye devam edeceğiz, dedi. Akşam dörde doğru büromu uğrar mısınız?

*

**

Malko otele döndüğünde resepsiyonda üç not buldu. Üçü de Madhu Gupta'dandı. Odasına çıkar çıkmaz telefonla aradı. Genç dul ağlıyordu.

— öldüğü doğru mu? diye sordu.

— Evet, dedi Malko. Nereden Öğrendin?

— Radyodan.

Malko Amerikalının nasıl pusuya düşürüldüğünü anlattı. Madhu hıçkırarak hıçkırarak:

— Onunla daha dün konuşmuştuk, dedi.

Bana telefon edip kendisini eski dostum olan yeni işleri Bakanı Arun Nehru ile tanıştırmamı istemişti...

— Neden?

— Güvenlik güçlerini harekete geçirtmek için. Bana Albay Lambo'nun korkudan çekimser davrandığını anlatmıştı.

— Peki, albay neden korkuyor?

— IB şefinin kızmasından. Ama, artık bunların hiçbir değeri yok. Bu Sihler çok tehlikeli adamlar...

Bunu Malko da farketmeye başlamıştı. Suikaste karşı çıkanları teker teker temizliyorlardı. Telefonu kapadıktan sonra düşünmeye başladı. Alai'in ölümü aklını karıştırmıştı. Bu gereksiz bir cinayetti. Hatta, çok gereksiz... Sanki, bu Şaşırtıcı olayla başka bir şeyi

gizlemeye çalışıyorlardı...

Telefonun ziliyle yerinden fırladı. Arayan Michael Foster idi.

— işi hemen bırakın, dedi. Amerikalı. Langley'in emri. Bence, suikast planını bozdunuz. Bundan sonra pek bir şey yapamazlar...

Malko ahizeyi yerine bırakıp aşağıya, bara indi. Üçüncü vatkada kendine geldiğini, kafasının daha iyi çalıştığını hissetti. Ortada tek bir gerçek vardı: Raciv Gandhi'ye yapılacak suikast girişiminde son engel kendisiydi.

Öyleyse, onu öldürmeyi tekrar deneyeceklerdi. Önünde üç günü kalmıştı ve bildiği tek ipucu Shanti Singh idi. Katiller için tehlikeli biri sayılıyordu Malko. Ama Alan Prager onun kadar tehlikeli değildi. Buna rağmen öldürülmüştü, öyleyse her ikisi de hayati öneme sahip bir şey biliyorlardı.

Ve bunun da ne olduğunun farkında değillerdi.

Odasına çıktığında, Madhu'nun numarasını çevirdi. Genç kadını karşısında bulunca:

— Madhu, dedi, kendimi çok yalnız hissediyorum. Birlikte olabilir miyiz?

— Elbette, dedi genç dul. Neden öğle yemeğinden sonra geliniyorsun? Oğlumla dadısı gezmeye gidecekler...

— Tamam. Görüşmek üzere öyleyse!

Colt'unu çıkardı, namluya bir kurşun sürdü ve emniyete aldı.

Eğer varsayımları doğru çıkarsa, silaha ihtiyacı olacaktı!..

XV. BOLÜM

Madhu Gupta Malko'yu kıpkırmızı gözlerle karşıladı. Kadının çok ağladığı belliydi.

— Korkunç bir şey! diye mırıldandı. Alan'm ölmüş olabileceğine bir türlü inanamıyorum...

— Evet, gerçekten inanılmaz bir şey, ama gerçek...

Birlikte oturma odasına geçtiler ve karşılıklı koltuklara yerleştiler. Kadının çekiciliği Malko'yu son derece tahrik ediyordu. Amaşu an işini düşünmesi gerekiyordu.

— Alan'ı uzun zamandır mı tanırısın? diye sordu Malko.

— Buraya geldiğinden beri. Bir kokteylde karşılaşmıştık. Ondan çok hoşlanmıştım. Bir süre birlikte olduk, sonra dost olarak kaldık...

— Albay Lambo ile nasıl tanıştığını biliyor musun?

— Tabii... Ben tanıştırdım onları.

— Sahi mi?.. Yoksa sen Lambo ile...

Genç dul bir kakhaha attı.

— O herif önüne çıkan kadınla yatar. Bir gün bana da zorla tecavüz etti. Ondan hoşlanmam. Onu üniversite yıllarından tanırım. Hatta, Sovyetler Birliği'ne bile birlikte gitmiştik...

Malko Madhu'ya biraz yaklaştı.

— Sahi mi? Ne nedenle gitmiştiniz?

— Dünya Gençlik Festivali'ne davet edilmiştik... Her yıl birçok Hintli öğrenci oraya gider. Orada iyi eğlenmiştik. Benim dev gibi bir Rus sevgilim vardı. Pratap ise az daha başına dert

alıyordu...

— Nasıl?..

— Bolşoy Oteli'nde kalıyorduk. Pratap genç bir Rus dilberini odasına çekip zorla sahip oldu. Mesele büyüdü. Pratap'ı milis karakoluna götürdüler. Zavalılık korkudan mahvolmuştu. Yaptığı Hintli makamlar tarafından duyulacak olsa, üniversiteden atılırdı. Neyse ki, milisler anlayışlı davrandılar. Olayın üzerine bir sünger çekip Pratap'ı serbest bıraktılar.... Bana niye onu anlattırıyorsun?

— Çünkü bana ondan başkası yardım edemez.

içinden CIA'nın bu olaydan haberdar olup olmadığını düşünüyordu.

Madhu merakla onu inceledi.

— Sen neyin peşindesin kuzum?

— Raciv Gandhi'niri öldürülmesini engellemeye çalışıyorum.

31 Ekim'de gerçekleştirilecek suikastten söz etti.

— Peki, Shanti ile ilgilenmenin nedeni nedir?

— Korkarım, o da bu hikâyenin içinde...

— Omu?

— Evet. Onun da bir Sih olduğunu unutma.

— Bunu hiç düşünmemiştim, dedi Madhu Gupta. Çok sakın görünüşlü bir tipti...

— Bu gece burada olacağımı kime söyledin? diye sordu Malko.

Genç dul şaşkınlıkla baktı.

— Hiç kimseye! Oğluma bile söylemedim.

Niye sordun?

— Hiç... Sadece, uykum geldi de ..

Genç kadın gerindi.

— Benim de uykum var.

Birlikte yatak odasına geçtiler. Madhu

soyunarak yatağa girdi. Malko yanma uzandı. 45'ligin emniyet mandalını açarak silahı yanibaşına yere bıraktı.

*

**

Malko sıçrayarak gözlerini açtı, hemen saatine baktı. Sabahın ikisiydi. Bahçeden bir ses gelmişti. Biri bir şeyi devirmiş gibi bir ses. Sonra yine sessizlik oldu. Madhu uyuyordu. Malko bir an onu uyandırmayı düşündü, ama hemen vazgeçti. Kadının heyecanlanabilir ve davetsiz misafiri kaçırabilirdi.

Malko kulak kabartmış bekliyordu. Bu kez gürültü evin içinden geldi.

Malko silahını kavrayarak yataktan yere kaydı ve kapının arkasına çekilerek bekledi.

Adam odaya girmiş yavaşça ilerliyordu. Malko soluğunu tutarak uzandı ve elektrik düğmesini çeviriverdi. Adam kısa boylu, siyah saçlı bir tipti. Işık yanınca, odanın ortasında durdu. Elinde hançer vardı. Yüzünü dönünce Malko şaşırıldı: Ammand Singh idi bu.

Genç katil dizlerini kırdı, vücudunun çevresinde yerde döndü ve hançerini salladı. Malko hazırlıklı olmasa, silahına hedef olacaktı.

Parmağı içgüdüsel olarak tetiğe dokundu.

Ammand bir yılan çevikliğiyle sıçradı. Kurşun vücuduna teğet geçti. Madhu silah sesine uyanarak bir çığlık attı. Ammand pencereye ulaşmıştı bile. Başıyla camı kırarak kendini bahçeye attı. Madhu korkudan bağırıyordu. Malko hemen dışarı fırladı. Bahçeyi geçip yola kadar koştu. Katil çoktan kaybolmuştu.

Odaya geri döndü. Madhu elindeki silahı

görünce bir çığlık attı.

— Neler oluyor?

— Eve biri girdi, dedi Malko. Silahlıydı.

— Polise haber verelim. Onu hemen bulurlar.

— Hayır, dedi Malko. Polis istemiyorum.

— Neden?

Genç kadın birden gerçeği anlayarak dudaklarını ısırıldı.

— Eve giren hırsız değildi, değil mi? diye mırıldandı. Buraya senin için gelmişti...

— Evet, karşılığını verdi Malko. Haydi giyin. Başka bir yere gitmem gerekiyor. Seni de burada yalnız bırakamam. Sen de ölüm tehlikesiyle karşı karşıyasın.

Genç dulun yüz hatları gerildi.

— Bendemi?.. Ama neden?

— Daha sonra açıklarım. Seni şimdilik benim otelime yerleştireceğim...

— Herkes ne der sonra? Hayatımda hiçbir erkekle bir otelde kalmadım ben...

— Boğazının kesilmesi daha mı hoş olur? Sana bir oda tutacağım. Evinin yandığını söylersin.

— Oğlum ne olacak?

— O tehlikede değil. Katiller bizim peşimizde.

Madhu oğluyla dadısına iki satır bir şeyler karalayıp aceleyle giyindi ve çantasını aldı.

Direksiyona Malko geçti. Gece henüz onun için bitmemişti. Varsayımları gerçekleşmeye başlıyordu. O olmasa, Madhu şimdi ölmüştü.

Resepsiyon memuru mesele çıkarmadan bir oda verdi. Malko ile aynı katta kalacaktı.

Oda kapısının önüne geldiklerinde:

— Kapını içerden kilitle ve kimseye açma,

dedi Malko. Durumu daha sonra açıklarım. Bana Pratao Lambo'nun nerede oturduğunu söyler misin?

— Onu şimdi mi gidip göreceksin?

— Evet.

— Güneyde New Jeevan Colony'de oturur. Bina numarası 45/17. Üçüncü kat.

Malko adresi not etti ve asansöre doğru ilerledi.

Canı sıkılıyordu. Aklına gelenleri önceden sezmiş olsaydı, Amerikalı şimdi hayatta olacaktı.

**

Kapıyı Albay Pratap Lambo açtı. Üzerinde gömlek, pantolon ve yelek vardı. Saçları briyantiniydi. Malko'yu görünce yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirmişti.

— Sizinle bugün görüşmüştük, dedi. Bu saatte ne istiyorsunuz?

— Vakit hayli geç, dedi Malko. Siz uyumuyor muydunuz?

Albay sinirli biçimde güldü. -

— Hayır. Bazı geceler gözümü uyku tutmaz. Müzik dinliyordum... Ne oldu böyle? içeri girsenize.

Pratap Lambo Malko'nun geçmesi için birkaç adım geri çekildiğinde, S AS'm sağ elindeki silahı farkettiler.

— Ama... Bu da ne oluyor böyle?

Malko silahının namlusuyla onu dürterek çalışma odasına soktu.

— Albay Lambo, sanırım sizin işiniz bitti artık... Oturun şöyle.

Hintli emri hemen uyguladı. Gözlerini silahtan ayıramıyordu.

— Niye bana silah çekiyorsunuz?

— Alan Prager dün akşam size telefon etti ve içişleri Bakanı Arun Nehru ile görüşeceğini söyledi.

Hintli subayın gözleri büyüdü.

— Evet, dedi. Ne var bunda?

— Ve Alan Prager bu sabah öldürüldü.

— Evet, ne olmuş?

Korkudan elleri titriyordu.

— Bu gece biri Madhu Gupta'yı öldürmeye geldi... Sanırım az önce benim yerime o katili bekliyordunuz... Uyumamanızın nedeni de buydu...

Lambo başını salladı.

— Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Madhu Gupta'yı ne diye öldürteyim? O benim eski bir dostumdur...

— Sebebini birazdan anlatacağım... Lal ve Ammand Singh'i siz koruyordunuz. Vedia'mın Alan Prager adına çalıştığını onlara söyleyen sizsiniz. Kızı bu yüzden öldürdüler. Şahit olduğu bir konuşmadan kimliğinizi anlamıştı. Ölümünden önce Prager'a bildirmek istediği buydu... Lal ve Ammand'a orayı basacağınızı da haber verdiniz. Nedenini bilmiyorum, ama Lal gecikti ve yakayı ele verdi. Sizi suçlamaması için onu susturdunuz. Shanti Singh hakkındaki soruşturmayı durduran da sizsiniz. Bunu üstleriniz değil, siz istediniz... Alan Prager bakanla görüşeceğini söyleyince yalanınızın ortaya çıkacağından korktunuz ve onu öldürttünüz... Alan'ın Arun Nehru'ya Madhu aracılığıyla ulaşacağını biliyordunuz. Bu nedenle onun da ortadan kalkması gerekiyordu. Ama gönderdiğiniz katil bunu beceremedi...

Sessizlik oldu. Sonra Hintli albay başını

salladı.

— Siz çıldırmışsınız! Niye böyle şeyler yapayım? Bay Prager ile çalıştığımı biliyorsunuz. Bana muntazam para öderdi. Sonra, gerçek bir dostumdu...

Malko uzun uzun adamı süzdü.

— Bu sorunuzu şu an cevaplayamayacağım. Ama para aldığınız tek kişinin o olmadığından eminim. Alan sizden hiç şüphelenmedi...

— Ne demek istiyorsunuz? diye ir kildi albay.

Malko bakışlarını gözlerinin içine dikti.

— Albay, siz Rusların maşasısınız! Hem de uzun yıllardır. Bolşoy olayını hatırlıyor musunuz?..

Albay oturduğu koltukta iyice çöktü. Malko'ya şeytan görmüş gibi bakıyordu. Malko ısrar etti:

— Albay yerinizde olsam, yalan söylemem. Kendinizi Red Fort'ta bulursunuz. Bu da hiç hoş bir şey değil...

Sessizlik. Albay alnındaki teri sildi.

— Ne öğrenmek istiyorsunuz? diye mırıldandı.

— Çok şey, dedi Malko. Ve bunun kanıtını da istiyorum.

Cebinden küçük bir teyp çıkarıp masanın üzerine bıraktı. İçinde kaset bulunduğu emin olduktan sonra, "kayıt" düğmesine bastı.

— Evet, artık sizi dinliyorum, dedi Hintliye.

*

**

Pratap teybe kobra görmüş gibi bakıyordu.

— Ama...

Malko Colt'un namlusunu kaldırdı.

— Albay Lambo. Ya konuşursunuz, ya da beyninize bir kurşun sıkırım. Moskova'daki o

olaydan sonra neler oldu?

Albay gözlerini yere indirerek konuşmaya başladı.

— Benimle irtibat kurdular. Barış adına onlarla çalışmamı istediler. Kabul edersem ödüllendirilecektim... Önce reddettim...

— Sizi tehdit mi ettiler?

Başını salladı.

— Evet... Ellerinde o olayın fotoğrafları ve benim yazılı itirafım vardı.

Tuzak iyi kurulmuştu. -

— Sonra ne oldu?.. Sizinle kim temas kurdu?

— Hindistan Barış ve Dayanışma Derneği'nin yöneticilerinden biri...

— Kimdi bu?

Pratap Lambo bir anlık tereddütten sonra devam etti:

— Yuri Kapralov adında biri. Düzenli biçimde buluşuyorduk. Ona bilgi aktarıyordum...

CIA da böylece bir Rus köstebeğini kullanıyordu. Zavallı Alan Prager!..

— Prager'ı tanıdığınızı biliyor muydu?

— Evet.

—Sizden ne istedi?

— Alan Prager'a verdiğim bütün bilgileri ona duyurmamı. Bazen bazı bilgileri aktarmamı engellerdi.

Sessizlik oldu. Malko teybi durdurarak cebine attı. Terlerini kurulayan albaya döndü.

— Peki, bu adam suikast olayında size ne gibi bir görev verdi?

— Bay Kapralov'a sizin gelişinizi ve soruşturmalara giriştiğinizi haber verince çok sinirlendi. Suikast başarıya ulaştığı takdirde

bana yüz bin rupi vereceğini vaadetti. Araştırmaları, soruşturmaları durduracak veya yavaşlatacaktım. Ayrıca, aranan kişileri koruyacaktım. Korkuyordum. Bana suikastten sonra hükümetin değişeceğini ve resmen ödüllendirileceğimi söyledi...

Sihlerin hazırladığı suikastin arkasında KGB vardı.

— Peki, Sovyetler Raci Gandi'nin ölümünü niye istiyorlar?

— Raci'nin Amerikalılara yaklaştığına inanıyorlar. Sri Lanka'daki Tamillere yardımını kesti. Birçok kez Washington'a gitti ve Amerikalıların sözünü dinleyerek Pakistan ile iyi ilişkiler kurdu. Sovyetler bu bölgedeki ağırlıklarını kaybetmeye başlamışlardı...

Malko bunları biliyordu zaten. Şimdi asıl önemli olanı öğrenmeliydi.

— Alan Prager'in öldürülmesini Yuri Kapralov mu emretti?

— Evet.

Malko bakışlarını Hintli subayın gözlerine dikti. Diğerleri hemen bakışlarını kaçırdı. Cevabı yalan kokuyordu. Malko buna inanamazdı. KGB gibi büyük bir haberalma örgütünün hasım örgüt üyelerine saldırması olağanı bir şey değildi. Malko devam etti:

— Ar un Nehru ile Madhu aracılığıyla görüşeceğini size kim söyledi. Alan mı?

— Evet.

— Ammand Singh'in nerede bulunduğunu biliyordunuz demek. Hemen onu aradınız ve...

— Hayır. Onun nerede bulunduğunu bilen Yuri idi...

Her suçu Yuri Kapralov'un üstüne atıyordu.

— Pekâlâ, dedi Malko. Biz de şu Yuri

Kapralov'u görürüz...

Pratap Lambo afalladı.

— Ama, imkânsız bu... Onunla ne işiniz var?

— Onunla yok, ama Ammand. Singh ile var... Ammand'ın bulunduğu yeri bilen tek kişi oysa, ben de gider onunla konuşurum...

Hintli yalvarır bakışlarla ona döndü:

— Size bunları anlattığımı öğrenirse beni öldürtür...

— Dediyimi yapmaz ve beni ona götürmezseniz ben sizi öldüreceğim. Hem de şimdi!..

Pratap Lambo bir anlık suskunluktan sonra mırıldandı.

— Galiba Ammand'ın nerede bulunduğunu biliyorum...

— Sahi mi?..

— Evet... Bana telefon edip buraya geleceğini söyledi, ama ben kabul etmedim ve ona saklanmasını söyledim...

— Nereye?

— IPSO'nun* bürosuna.

— Şaka mı ediyorsunuz? Orası KGB'nin bir alt kuruluşudur.

— Biliyorum, ama Ammand korkuyordu. Gizlendiği yere gitmek istemedi. Bende onu oraya soktum.

— Sizde oranın anahtarı var mı?

— Evet.

— Neden?

— Yuri Kapralov ile bazen orada buluşuyorduk.

— Anahtarı verin.

— Peki. Hemen getireyim.

Pratap Lambo gülümseyerek masasının

* Hindistan Barışve Dayanışma Demeği

arkasına geçti ve elini çekmeceye soktu. Ama elini çekmeden çıkaracak fırsatı bulamadı. Malko Colt'un namlusunu olanca gücüyle Hintlinin bileğine indirdi. Eğilip baktı. Çekmeceye bir Webley farkettti.

— İnanın, kötü bir maksatım yoktu, dedi Hintli. Anahtar burada duruyor...

— Geri çekilin oradan.

Hintli emre uydu. Malko anahtarı alıp cebine attı.

— Tamam. Şimdi IPSO'ya gidiyoruz.

Pratap Lambo bembeyaz oldu.

— Ama...Siz...

Malko adamın şaşırmasını fırsat bilerek asıl aklını kurcalayan soruya geçti:

— Ya suikast?.. Bunu nasıl yapacaklar?

Pratap Lambo'nun yüzünde saf bir ifade belirdi.

— inanın bilmiyorum bunu. Yalnız, Shanti Singh'in bu işte büyük bir rolü olduğunu öğrendim,

Malko omuz silkti. Bu olayda her şey mümkündü. Anlaşılan KGB Hintli albaya tam olarak güvenmiyordu. En azından Kuldip Singh'e güvendiği kadar güvenmiyordu...

— Bunu daha sonra anlayacağız, dedi Malko.

Tabanca tehdidi altında birlikte dışarı çıktılar. Hava ılık ve güzeldi.

— Direksiyona siz geçin! dedi Malko.

Hauz Khas'a varana kadar tek kelime konuşmadılar. Tam bu sırada, bir yol kavşağında karşılarına bir çekçek çıktı. Albay bütün gücüyle frene bastı. Malko başını cama çarpmamak için kasıldı. Silah elinden fırlayıp döşemeye düştü. Eğilip alana kadar, Albay

Pratap dışarı fırladı ve kaçmaya başladı.

Malko silahını kapıp peşine düştü. Lambo bahçeğinde, pencereleri karanlık bir eve doğru koşuyordu. Alçak bahçe kapısının üstünden atladı ve karanlıkta gözden kayboldu.

Malko adımlarını hızlandırdı. Adamı kaybederse felaket olurdu. Ammand Singh ile Sovyetleri uyardı mı, iş işten geçmiş sayılırdı.

Birden, albayı farkettti. Yan evin bahçe duvarına doğru koşuyordu.

— Pratap, durun! diye bağırdı.

Malko silahını iki eliyle kavrayarak nişan aldı ve tetiğe bastı. Silah sesine köpek havlamaları karıştı. Pratap Lambo duvarın üstünden yavaşça aşağı kaydı ve çimenlere serildi. Malko yanına koştu. Hintli albay kesik kesik soluk alıyordu. Göğsünde kocaman bir delik vardı. Bayılmıştı.

Malko arabaya dönüp hareket etti. Yolda bir polis jeepine rastladı. Komşular silah sesini bildirmiş olmalıydılar.

Otele dönüp telefon rehberini karıştırdı. LPSO'nun adresini ancak burada bulabilirdi. Ammand Singh'e baskın yapması gerekiyordu...

XVI. BOLUM

Binanın sokak lambalarının ışıkları altında acınacak bir görünümü vardı. Sekiz katlı ve her katında birçok büro bulunan yapı gecenin bu saatinde insanı etkiliyordu.

Yoğun sessizlik Malko'yı şaşırttı. Gündüzleri gürültülü bir kent olan Delhi'nin geceleri bu kadar sessiz olması inanılır şey değildi.

Malko tüm yorgunluğuna rağmen, kendini son derece formda hissediyordu. Planlanan suikast ortaya çıkarılmıştı. Şimdi geriye bir tek sorunun cevabı kalıyordu :Sihlerin arasındaki Sovyet ajanının adı. Raciv Gandhi'nin öldürülmesini planlayan kişi. Gerisi gün gibi aşikârdı. Operasyon, yürekleri kin dolu kişilerin kullanıldığı karmaşık bir planlamaydı. Shanti Singh bile Sovyetlere hizmet ettiğinin farkında değildi. Babasının intikamını alacağını sanan bir zavallıydı.

Terörizm, zayıf insanları kullanarak güçlenirdi.

Malko çevresine bakındı. Arabasını bıraktığı vönün tam aksinde, köşebaşmda, içi polis dolu bir Land- Rover duruyordu.

Malko binaya yaklaştı, ilk katta kapalı mağazalar vardı. Hol girişinin çevresinde uyuklayan serseriler farkediliyordu. Gece nöbetçisi de uyukluyordu. Malko hol duvarına asılı büro isimlerine göz attı: Bankalar, ticari kuruluşlar ve nihayet aradığı isim... "Hindistan Barış ve Dayanışma Derneği. II. Kat".

Zayıf ampullerin aydınlattığı merdiveni tırmanmaya başladı. Bina inanılmaz derecede pisti, ikinci kata ulaştığında karşısına bir koridor çıktı. Koridoru sonuna kadar yürüdü. Aradığı kapı en sonda sağdaydı. Kulağını kapıya yaslayıp dinledi. Hiçbir gürültü duyulmuyordu. Cebinden Pratap Lambo ' dan aldığı anahtarı çıkardı, yuvasına soktu, iki kez çevirdi. Kapı kolayca açıldı.

Antre karanlıktı.

Gözlerinin karanlığa alışması için birkaç saniye bekledi. Antreye bakan bürolar sessizdi, ilk odaya girerek ışığı yakma tehlikesini göze aldı. Bir masa ve daktilo makinesinin bulunduğu oda boştu, ikincisinde ise portatif bir yatak vardı.

Malko'nun kalp atışları hızlandı. Yatakta sırtüstü uyuyan biri vardı.

Malko, Ammand Singh'i hemen tanıdı. Madhu'nun evinde rastladığı kişiydi. Adama yaklaşarak silahını üzerine çevirdi.

Tam bu sırada, Ammand Singh sıçrayarak gözlerini açtı ve yatağında doğruldu. Malko Colt'u üstüne çevirdi.

— Ayağa kalk ve sakın bir çılgmhk yapayım deme!

Hintli sersemlemiş bir ifadeyle Malko'ya bakıyordu. Gözlerindeki şaşkınlık ifadesi yerini nefrete bıraktı. Sağ elini yavaşça yatakla duvar arasındaki boşluğa uzattı.

Malko genç teröristin elinde uzun namlulu bir Brovning'i farketdiği anda Colt'un tetiğine dokundu. 11.43'lük iri kurşun Ammand'ın sol göğsüne gömülerek adamı arkaya doğru fırlattı, ikinci kurşun yanağına girerek çenesini parçaladı ve beynini dağıtarak çıktı.

Hintli kısa bir titreme geçirerek hareketsiz kaldı. Malko'nun nabızı yüz elliye çıkmıştı, öldürdüğü adam yüzlerce kişinin katiliydi/ Buna rağmen, burada ele geçmesi başına birçok dert açardı. Gazetelerde atılacak manşetleri, şimdiden görür gibiydi: "Bir CIA ajanı önemli/ bir tanığı ortadan kaldırdı". /

Yatakta kan içinde yatan adama bir göz am, Bir uçağa yerleştirdiği bombayla yüzlerce kişinin ölümüne yol açmıştı. Nedeni de Hint hükümetine duyduğu nefretti....

Dünya çıldırmıştı!..

Malko duvara dayalı çantayı araştırdı-. Bulduğu bir not defterini cebine attı ve daireyi terketti.

Koridorun ucuna geldiğinde çevreyi dinledi. Polis sireni duyulmuyordu. Silah seslerini duyan olmamıştı. Hızla basamakları indi. Gece bekçisi hâlâ uyuyordu.

Sakin adımlarla binadan çıktı.

Arabasına bindiğinde rahat bir soluk aldı.

Merkez postanesi bütün gece açıktı. Arabayı park ederek içeri girdi. Telefon cihazına para atarak polisin numarasını çevirdi. Karşısına kötü ingilizce konuşan bir kadın çıktı.

Malko kadının söylenenleri anlaması için tane tane konuştu:

— RAW ve IB'nin aradığı bir adam şu anda IPSO binasında bulunuyor...

Katı ve cesedin bulunduğu odayı tarif ettikten sonra ahizeyi yerine koydu. Sovyetler Ammand Singh'in kendi binalarında ne nedenle bulunduğunu açıklamakta zorluk çekeceklerdi.

Hep CIA kazık yiyecek değildi ya!..

Otele geldiğinde saat sabahın dördü olmuştu.

\ Boş holü geçip hemen odasına çıktı. Kapıyı atıp içeriye girdiğinde şaşırıp kaldı.

\ Madhu Gupta yatağına oturmuş onu bekliyordu. Ağlamaktan gözleri kızarmıştı.

\ — Aram'ı... Oğlumu kaçırdılar, diye mırıldandı.

. fylalko kadının hıçkırıkları arasında olup bitenleri anlamakta güçlük çekti. O Pratap Lambo ile Ammand Singh'in peşinde koşarken, örgütün diğer elemanları boş durmamıştı. Shanti Singh'in şoförü Narinder Madhu'nun evine giderek dadıyı uyandırmış ve çocuğu götürceğini, polise haber verdiği taktirde de öldüreceğini bildirmişti...

— Onu kurtarmamız gerek, diye inledi Madhu. Ondan başka kimsem yok benim...

Hıçkırarak Malko'ya sarıldı. Bu ihtimali hesaba katmayan Malko kendine kızıyordu.

Shanti kimliği ve niyeti ortaya çıkmış bir örgüt üyesiydi. Neye güvenerek bu işi sürdürmeye çalışıyordu? Bu son olay teröristlerin ana amaçlarından vazgeçmediklerinin deliliydi.

Bu sırada telefon çaldı.

Malko hemen ahizeyi kaldırdı, dinledi. Karşı taraftan önce hiç ses gelmedi.

— Alo?..

— Bay Linge mi?

Shanti Singh'in sesiydi bu.

— Evet.

— Aradığım kişi siz değilsiniz. Yanınızdaki hanımı telefona verir misiniz?

Malko ahizeyi Madhu'ya uzattı.

— Seninle konuşmak istiyor.

Madhu ahizeyi alıp dinlemeye başladı. Saniyeler ilerledikçe yüz hatları geriliyordu. Anlaşıldı.

maz bir cevap verdi ve Malko'ya döndü.

— Seni onun evine götürmemi istiyor. Yarına saat sonra orada olmazsak oğlumu öldürecekmiş. Evine gitmeyi kabullenirsen oğlumu alabileceğim.

Malko ahizeyi aldı.

— Shanti!.. Bu savaşı kaybettiniz. /Bu yaptığınız...

Genç kadın sözünü kesti:

— Şu an postanedeyim .ve kaybedecek zamanım yok. Size yarım saatlik bir mühlet veriyorum. Dediğimi yapın. Size bir kötülükte bulunulmayacak. Sadece bir süre için bize ayakbağı olmanızı engelleyeceğiz...

— Çocuğu geri vereceğinize nasıl inanayım?

— Madhu sizi buraya getirip evine dönecek. Çocuk ona gönderilecek. Çocuk eline geçmezse polise haber verir.

Klak!..

Telefon kapanmıştı. Malko genç dula baktı. Kadın yalvaran bakışlarla kararını bekliyordu.

Polise haber veremezlerdi. Gerçi Shanti tutuklanırdı, ama çocuk da öldürülürdü.

Madhu önüne bakarak mırıldandı.

— Neler olup bittiğini anlayamıyorum, ama yalvarırım oğlumu kurtarmak için elinden geleni yap...

Malko pencereden dışarıya baktı. Shanti onu iyi kıstırmıştı.

Elini kolunu sallayarak teslim olması büyük aptallıktı, ama o küçük çocuğu da ölüme terkedemezdi...

Madhu'ya döndü.

— Hazırlan. Oğlunu almaya gidiyoruz...

*

**

Malko arabayı Shanti'nin villası önünde durdurdu. Bina karanlıktı. Madhu'ya döndü.

— Eve girdikten sonra sen hemen evine dön. Oğlun yarım saat içinde eline geçmezse, dostun Arun Nehru'yu ara. Ona olanları anlat ve Amerikan elçiliğinden Bay Foster ile temasa geçmesi gerektiğini söyle.

Genç kadının ağlamamak için dudaklarını ısırıldığını gördü.

— Korkma, dedi. Oğlunu iade edeceklerinden eminim.

— Ya sen ne olacaksın?

Sorunun güzelliğine diyecek yoktu!..

Malko kendini aslanın ağzına atıyordu, insanca bir davranışla görevini tehlikeye sokuyordu. Oysa, mesleğinde böyle duygusal kararlara yer yoktu.

— Sen bana bakma. Başımın çaresine bakarım;

— Seni öldürecek! diye inledi Madhu.

— Bu ona bir yarar sağlamaz, karşılığını verdi Malko. Oğluna kavuştuktan sonra onu emin bir yere sakla ve Arun Nehru'ya durumu bildir. Suikastı açıkla ve seni korumasını iste. Gerekli önlemleri almasını bilir o.

— Böyle yaparsam Shanti seni öldürür.

— Sen dediğimi yap!

— Aman Tanrım!

Malko arabadan indi ve kadının hareket etmesini bekledi. Araba köşeyi dönünce bahçe kapısına doğru ilerledi. Bahçeyi aştı ve villanın kapısı önünde durdu. Gözlenmiş olmalı ki, kapı hemen açıldı.

Malko Narinder'i izleyerek oturma salonuna girdi.

147

Üzerinde sarı bir sari bulunan Shanti onu

bekliyordu.

— Çabuk geldiniz.

— Çocuk nerede?

— Birkaç dakika sonra annesinin kucağında olacak. Gelin benimle.

Malko genç kadını izleyerek yatak odasına girdi. Narinder peşinden geliyordu ve elinde otomatik bir silah vardı.

Odanın ortasında bulunan halı katlanmış, döşemenin ortasında kapağı açık bir boşluk ortaya çıkmıştı.

— Aşağı inin! emrini verdi Shanti.

Malko merdivenlerden aşağı indi. Aşırı sıcağın soluk almak imkânsızdı. Birkaç saniye içinde terlemişti. Gerçek bir saunaydı burası.

Buldukları yer yarım bir duvarla ikiye bölünmüştü. Diğer tarafta bir yatak, bir çiş kovası, bir sürahi su ve bir tabak pilav vardı .

Narinder onu ikinci kısma geçirdi ve kapıyı kapayarak kilitledi. Malko yarım duvarın üstünden onlara bakarak kapının kilitlenmesine şaşıtı. Duvarın üstünden pekâlâ atlayabilirdi. Atlar ve iki adımda merdivene ulaşırdı.

Narinder merdivenden yukarı çıktı, Shanti basamakların dibinde durarak duvardan sarkan bir ipi çekti. Aynı anda duvarda bir kapak açıldı.

Malko önce bir şey farkedemedi. Sonra, uzunca kalın bir halatın odanın ortasına doğru ilerlediğini gördü, iki metrelik kobrayı tanıyınca tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Kalp atışları hızlandı. Kobrayı bir ikincisi, üçüncüsü ve dördüncüsü izledi... Odanın ortasında tembel tembel dolaşmaya başladılar...

Shanti'nin gözlerinde delice bir parıltı

belirmişti.

— Bu alçak duvar sizi korumaya yarar, dedi. Yılanlar bunu aşamazlar. Ama merdivene ulaşmak için aralarından geçmeye kalkarsanız hemen saldırırlar... Kobra zehirinin ne olduğunu bilir misiniz? Panzehiri bu güne kadar bulunamamıştır...

*

**

Dört yılan odanın ortasına çöreklenmişti. Malko korkudan bütün vücudunun buz kestiğini hissediyordu. Shanti'nin böyle şeytanca fikirlere sahip olabileceğini hiç düşünmemişti.

**

— Bu yılanlar sadece beni ısırılmaz, dedi Shanti.

— Asıl amacınız nedir? diye sordu Malko.

Shanti kin dolu bir ifadeyle güldü.

— Amacımıza ulaştıktan sonra sizi temizleyeceğiz. Yirmi dört saatlik hayatınız kaldı. Çok sayılmaz...

— Yirmi dört saat sonra ne olacak?

— Çok basit! Kilitli kapıyı açıp kobraları sizin bölmeye salacağım.

— Shanti, siz delisiniz! Ya çocuk ne olacak?

— Çocuğu o Madhu köpeğine vereceğim. Polise telefon ettiği taktirde sizi öldüreceğimi söyleyeceğim. Size aşık olduğumu biliyorum... Eğer yirmi dört saat sesini çıkarmazsa size kavuşacağını söyleyeceğim...

— Peki, niye beni hemen öldürmüyorsunuz? Cevap bir kamçı gibi sakladı:

— Çünkü zaferimi görmeyi istiyorum. Hindistan'ın yazgısını değiştireceğim. Sonra

öleceksiniz.

Merdivenleri tırmandı ve yukardaki kapağı kapadı.

XVII. BOLUM

Madhu Gupta, Malko'nun koltuğun arkasına düşürmüş olduğu basın kartını alarak çekmeyeceye attı, sonra divana yerleşip Times of India gazetesinin manşetine bir göz attı: "Ammand Singh IPSO bürosunda ölü bulundu".

Genç kadın hafifçe titredi. Oğlu yan odada uyuyordu. Evvelki gün bizzat Shanti Singh getirmişti onu. Çocuğu teslim etmiş ve ondan iki gün boyunca ağzını açmamasını istemişti. Emrini uyguladığı taktirde her şey yolunda gidecekti.

, Gazetedeki makaleye bir göz attı. Bir yığın suçlama ve itirazlar vardı. Dernek sorumluları dinleri üzerine yemin ederek katil Sihin bürolarında ne aradığını bilmediklerini ileri sürüyorlardı. Sovyet elçisi Hint basınına yalan haber yaymakla suçlamıştı. Hint komünist partisinin yayın organı olan "The Patriot" gazetesi bunun bir CIA oyunu olduğunu ileri sürüyordu...

Zaten her kötü şey, Amerikalılardan gelirdi. Mahsulün»düşük olması bile Amerikan şeytanlarının işiydi;

Albay Pratap Lambo'nun ölümü ise hemen hiç dikkati çekmiyordu, iki olayı birbirine bağlayan tek kanıt, cinayetlerde aynı silahın kullanılmasıydı.

11.43'lük kurşun atan silahlara Hindistan'da pek rastlanmazdı...

Hint haberalma servisleri albayın ölümü üzerine hiçbir yorumda bulunmamıştı. Hintli

subayın evi aranmış, ama bir kanıt elde edilememişti. Pratap Lambo'nun bir Sovyet ajanı olduğundan kuşkulanan birkaç yüksek düzeyde subay, bunun bir iç hesaplaşma olduğunu düşünüyordu.

Madhu Gupta iç çekerek gazeteyi katladı... Dostu Arun Nehru'yu defalarca aramış, ama bulamamıştı. Ne yapacağını düşünürken telefon sesiyle yerinden sıçradı.

Ahizeyi kaldırdı. Arayan Shanti Singh idi.

— Her şey yolunda mı? diye sordu genç Sih. Gördüğüm kadarıyla sözünüzü tutuyorsunuz. Bravo.

— Malko nasıl? diye sordu genç dul.

— İyi sayılır. Birkaç saate kalmaz, özgürlüğüne kavuşur.

— Serbest kaldığında sizi ele vermesinden korkmuyor musunuz? diye sordu Madhu.

— Bunun hiçbir önemi kalmayacak.

Telefon kapandı.

*

**

Malko uyumuş, yemek yemiş ve su içmişti. Kulağı kırışte, devamlı çevreyi dinliyordu. Saatinin ışıklı kadrana baktı. Öğleden sonra ikiyi gösteriyordu. Tarih 30 Ekimdi.

Shanti'yi kendisini terkettiğinden bu yana hiç görmemişti. Madhu Gupta'dan da bir haber alamamıştı.

Birden, üst katta birtakım gürültüler duydu. Döşemenin kapağı açıldı. Aydınlıkta Shanti'nin yüzü belirdi. Kollarına bilezikler takmış, makyaj yapmıştı.

— Size elveda demeye geldim, Bay Linge! dedi. Bir daha bu eve dönmeye hiç niyetim yok. Kobralara yemek (verilmemesini emrettim.

Açlıktan kısa zamanda öfkelenirler. O zaman da sizi rahatsız etmeye başlayacaklardır...

Malko'nun midesi kasıldı.

— Ama bugün ayın 31'i değil ki! dedi Malko. Shanti gülümsedi.

— Herkes öyle sanıyor, ama Raciv Gandhi denen adamın bir an önce cezalandırılması gerek. Siz bu suikastı engellemeye çalıştınız ve başar amadınız işte...

Kapak kuru bir sesle kapandı. Malko karamsar düşüncelere daldı.

Kobralar yan kısımdaydı ve onları haklamanın hiçbir yolu yoktu. Tek umudu, açlık ve susuzluktan onlardan önce ölmekti. Madhu Gupta onun buraya girdiğini söylese bile, kendisini bu gizli hücrede bulmaları imkânsızdı.

Duvarın dış tarafından Ambassador'un motor gürültüsü geldi. Bu ses, onun sonunu simgeliyordu.

Shanti Singh'i düşündü. Kadının Raciv Gandhi'yi öldürme planı neydi? Cevap bulamadığı tek soru buydu.

Bundan sonra da bulacağı yoktu...

**

Madhu Gupta kapı sesiyle irkildi. Gidip kapıyı açtı. Falcısını karşısında görünce şaşırıldı. Sakallı yaşlı adam pek az ortalıklarda dolaşır, Madhu'ya da senede birkaç kez uğradı. Falcıya kimi zaman para, kimi zaman da vücudunu verirdi. Bu ikinci ödeme şekli falcının daha çok hoşuna gidiyordu.

— Yüzün allak bullak, dedi falcı. Neler oluyor?

- Korkunç bir şey oldu! dedi genç dul. .

Adamı koltuklardan birine oturttu, çay ve pasta ikram ederek derdini anlattı. Falcı sakalını sıvazlayarak onu dinliyordu. Madhu sözünü bitirdiğinde, başını sallayarak:

— Şu ana kadar çok akıllıca davranmışsın, dedi.

— Sahi mi? dedi Madhu. (Rahatlamıştı.) Şimdi ne yapmalıyım?..

— Bu adamın sende fotoğrafı var mı?

— Maalesef yok... Ama bir dakika... içerde olacak...

Yan odaya geçerek çekmecedeki Malko'nun basın kartını aldı ve geri dönüp falcıya uzattı.

— Fotoğrafı pek iyi çıkmamış, dedi sıkılarak.

Adam fotoğrafı inceden inceye inceledikten sonra Madhu'ya Malko ve Shanti hakkında sorular sordu. Ardından, gözlerini yumarak düşüncelere daldı. Madhu büyük bir saygıyla onu izliyordu. Ruhlarla ilişkisi olan bu bilge kişiye sonsuz bir güveni vardı. Kocasının ölümünü de ondan öğrenmişti...

.Falcı başını kaldırdı.

— Bu adam büyük tehlike içinde, dedi.

Madhu biraz daha sokuldu adama.

— Kadın o adamın yanından uzaklaşmış...

Buna rağmen, tehlike devam ediyor...

— Nasıl bir tehlike bu?

— Bilemiyorum... Git ve o adamı bul...

— Ben mi? diye irkildi Madhu... Niye polise haber vermeyeyim?

— Polis olmaz... Sen gideceksin...

Madhu bu emre körü körüne itaat etmesi gerektiğini biliyordu. Shanti'nin evinin numarasını çevirdi. Cevap veren olmadı. Demek gerçekten Shanti evi terketmişti. Narinder de

yoktu. Çünkü normal olarak telefona onun çıkması gerekirdi.

Falcı ayağa kalktı. Ellerini genç dulun omuzlarına koydu.

— Haydi git oraya. Düşüncem sana yol gösterecektir. ..

Falcıyı kapıya kadar geçirdi ve cebine bir avuç rupi koydu. Tek başına kalınca ne yapacağını düşündü. Silahı yoktu. Birden, aklına Malko'nun sözünü ettiği sakat nöbetçi geldi. Onu nasıl atlatacağı?.. Mutfaktan bir bıçak aldı, sonra yerine bıraktı. Kullanmasını bilmedikten sonra bıçak ne işe yarayacaktı?..

Aklına garajdaki küçük benzin bidonu geldi...

Ondan yararlanabilirdi...

Evi terketmeden önce, oğlunun dadısına Shanti'nin evine gittiğini, beşe kadar dönmezse polise haber vermesini söyledi.

Sonra, dışarı fırladı ve kendinden emin bir tavırla arabasının direksiyonuna geçti.

XVIII. BOLUM

Madhu arabayı park ettikten sonra küçük benzin bidonunu aldı ve villanın bahçesine girerek evin çevresini dolaştı.

Görünürde araba yoktu. Evi terkettikleri belliydi. Kapı ve pencereler kapalıydı.

Malko hâlâ buradaysa, onu nasıl bulacaktı?

Çevresine bakınarak ne yapacağını düşündü. Trafığın gürültüsü ona cesaret veriyordu. Gözü Malko'nun sözünü ettiği kulübeye takıldı. Etrafını kollayarak bahçenin dip tarafına doğru ilerledi...

Çevre güneşin altında pırl pırl olmasına rağmen, uğursuz bir hava hakimdi buraya.

Madhu, bacakları kesik mahluku görünce yüreği ağzına geldi, bacaklarının titrediğini hissetti.

Adam iğrenç gözlerini ona çevirerek homurdandı:

— Defol buradan!

Madhu kaçmamak için kendini zor tutuyordu. Korkusunu yenmeye çalışarak:

— Burada bulunan bir arkadaşımı almaya geldim, dedi. Beni ona götüreceksin.

Moti homurdanarak arkasını döndü otların arkasına kaçmaya çalıştı. Onun bu hareketi genç kadına cesaret verdi. Bidonun kapağını açtı ve adamın arkasından yetişerek benzini üstüne dökmeye başladı.

Madhu çantasından çakmağını çıkardı, yakıtı ve adama doğru yaklaştı.

— Beni arkadaşşıma götür, yoksa seni canlı canlı yakarım.

Adarn, kaçmaya çabaladı ama Madhu hemen yolunu kesti.

— Çabuk ol. Onun burada olduğunu biliyorum.

Moti korkudan titriyordu. Kurtuluş yolu olmadığını görünce, eve doğru ilerlemeye başladı. Madhu aradaki mesafeyi açmamaya çalışarak onu izledi.

Moti Shanti'nin odasına girdiğinde, yerdeki halıyı kaldırdı ve döşemede beliren kapağı açtı. Sonra yerde yuvarlanarak yatağın altından bir pala çıkardı. Madhu gerileyerek çakmağı ileri uzattı.

— Ne yapıyorsun?

Moti hiç orali olmadı. Elini boşluğa uzattı ve yakaladığı birjpi yukarı çekti. Ucunda bir flüt vardı. Flütü ağzına götürdü, tuhaf notalar çıkarmaya başladı.

Boşluğun ağzında ilk kobranın başı görüldüğünde, Madhu bir çığlık atth Moti flütü çalmaya devam ediyor, bir yandan da başlarını uzatan yılanları sayıyordu. Delikteki başların sayısı dördü bulunca, sağ eliyle palayı yakaladı ve ani bir hareketle savurdu. Kobraların başı bir anda uçtu.

Moti genç kadına baktı, Sonra flütü yatağın altına atarak odadan çıktı. Madhu delikten eğilerek bağırdı:

— Malko!

Sesi korkudan titriyordu.

— Buradayım, diye karşılık verdi Malko. Yılanlara dikkat et.

— Yılanlar öldü. Çabuk gel!

Malko ışıktan kamaşan gözlerini kırpıştırarak

merdivene atıldı. Basamakları hızla tırmanarak odaya çıktı.

— Polis nerede?

— Polis yok, dedi Madhu gururla. Ben yalnız geldim.

— Yalnız mı?

Kulaklarına inanamıyordu. Genç dula kollarının arasına alarak uzun uzun öptü.

— Oh! Aslında çok korktuğumu itiraf etmeliyim.

— Harika bir kadınsın sen! Eşsizsin!

Bir süredahabirbirlerinesarılı kaldılar .Sonra Malko ayrılarak:

— Shanti Raciv Gandhi'yi öldürmeye gitti, dedi.

— Olamaz, imkansız bu.

— Doğru, dedi Malko.

Madhu kolunu tuttu.

— Gidelim buradan. Geri dönebilirler Dostum Arun Nehru ile görüşmek ister misin?

— Buna zamanımız yok, dedi Malko. Raciv Gandhi'nin bugün nerelere gideceğini öğrenmemiz gerek.

Madhu hemen telefona sarıldı ve bir numara çevirdi. Karşısına çıkanı dinledikten sonra ahizeyi eliyle kapatıp Malko'ya döndü.

— Arun yerinde yok. Akşama doğru dönermiş. Benares'e gitmiş.

— Başbakanın bugün ne yaptığını öğrenmeye çalış.

Madhu telef onu kapatıp başka bir numara çevirdi.

— Başbakanın kalem müdürünü tanırım, dedi. Ashok Singal adında iyi bir insandır.

Bu sırada karşısına biri çıkmış olmalı ki, kendini tanıttıktan sonra ne istediğini anlattı.

Karşı tarafı bir süre dinledi ve ahizeyi yerine koydu.

— Başbakan şu sırada Kongre üyeleriyle toplantıdaymış. Sonra özel bir işini halledecek ve Ziya ül Hak'ın bir temsilcisini bürosunda kabul edecekmiş. Akşam da malikânesinde yemek veriyormuş...

Klasik işler...

— Özel iş dediğin nedir? Bunu öğrenebilirini sin? ,

— Arun'un müsteşarını arayacağım, dedi Madhu. Mandi Sarma adında biridir. Kendisini uzun zamandır tanırım. Umarım, sorumuzu cevaplar.

Tekrar bir numara çevirdi ve uzun süre bekledi. Malko genç kadının yüzünün asıldığını gördü.

— Mandi'yi bağlamıyorlar. Toplantıdaymış.

— Buradan gidelim, dedi Malko. Mandi Şarma'yı bürosunda buluruz.

— Ya Shanti ne olacak?

— Nereye gittiğini bilmiyoruz ki!

*

**

Madhu çantasından bir kartvizit çıkarıp üzerine birkaç kelime karaladı. Bunu Mandi Sarma'nın sekreterine uzattı.

— Kartımı Bay Mandi Şarma'ya hemen verin.

Sekreter dudak bükerek odaya girdi. Otuz saniye kadar sonra karşılarında gelerek saygıyla iki kat eğildi. Onları patronun odasına aldı.

Mandi Sarma geniş bürosunun ortasında onları bekliyordu. Saçları arkaya taralı, karga burunlu, gösterişli biriydi. Konukların ellerini sıktıktan sonra Malko'ya döndü.

— Bayan Gupta bana sizden ve korkunuz-

dan söz etti, dedi, içtenlikle gülümseyerek. Başbakana bir suikast yapılabileceğini sanmıyorum. Bunun nasıl olacağı hakkında bir bilginiz var mı?

— Yok, dedi Malko. Sizden bir şey öğrenmek istiyorum. Başbakanın bugünkü özel işi nedir?

Adam Madhu'ya dönerek kendi dillerinde bir şeyler konuştu. Madhu Malko'ya döndü.

— Hindistan'da bizler fala çok inanırız... Başbakan bugün özel falcısı Bay Rangari'ye gidecekmiş. Bunu düzenli bir şekilde tekrar lar-mış. (Güldü.) Aynı şeyi ben de yaparım...

Malko şaşırıldı.

— Peki, niye falcı başbakana gelmiyor?

— Falcı evini hiç kimse için terketmez. Müşterilerini evinde kabul eder.

Malko bir an düşündü. Kafasında bir ışık yanmıştı. Shanti Singh için neden bir tehlike oluşturduğunu anlamıştı.

— Başbakanın falcısı Hauz Khas'ta, kapısında iki beyaz fil heykeli bulunan binada mı oturur? diye sordu.

Bu kez şaşırınlar Madhu ile Mandi Sarma oldu.

— Onu tanır mısınız? diye sordu adam.

— Hayır, dedi Malko. Ama başbakanı bekleyen tehlike orada. Bana hızlı bir araba ile birkaç adam verebilir misiniz? Oraya gitmem gerek.

Shanti Singh ile ilk tanıştığı gün, Malko genç kadını o falcının evine bırakmıştı. O sıralarda Shanti Malko'dan kuşkulandı...

Mandi Sarma atıldı.

— Yani o kadının başbakana orada mı pusu kurduğunu sanıyorsunuz? diye sordu. Bu

imkânsız. Güvenlik önlemleri son derece sıkıdır...

— Haklı olabilirsiniz, dedi Malko. Ama bunu kendi gözlerimle görüp ikna olmam gerek. Başbakanı orada öldürmeye kalkacağından eminim ben...

. Adam Malko'ya bir deli görmüş gibi bakıyordu. Malko'nun ise açıklama yapacak vakti yoktu.

Mandi Sarma masasına dönerek telefonu açtı ve birtakım emirler verdi.

— Emniyet müdürü size eşlik edecek, dedi Hintli. Kendisi doğrudan benim emrimde çalışır. Sizi aşağıda adamları ve arabasıyla bekliyor.

*

**

Araba binanmönünde durduğunda hemen aşağı atladılar. Falcının evinin bulunduğu sokağı polis araçları kesmişti.

Emniyet müdürü evin güvenliğinden sorumlu kıtanın komutanını çağırdı.

— Başbakan nerede? diye sordu, müdür.

— Henüz gelmedi, karşılığını verdi komutan.

— Falcı yalnız mı? diye sordu Malko.

— Hayır, karşılığım verdi komutanı. Yanında bir kadın müşteri var.

— Kimmiş bu?

— Her zamanki müşterisi Bayan Shanti Singh.

Malko sırtındaki ağır yükün bir anda kalktığı, ferahladığını hissetti. Şimdi geriye suikastın nasıl gerçekleşeceğini bulmak kalıyordu.

— Kadın yalnız mı? diye sordu Malko.

— Evet.

— Üzerini aradınız mı?

Kırmızı kasketli bir polis söze karıştı:

— Sir, dedi, bu evin güvenliğini benim adamlarım sağlar. Evi tepeden tırnağa aradık. Bay Rangari bile arandı. Bayan Shanti ise bir kadın polis tarafından arandı. Üzerinde babadan kalma küçük bir hançer vardı. Onu çıkarıp verdi. Zaten başbakan gelmeden önce gitmiş olacak.

— Arabası nerede?

— Avluda. Tabii, arabasını ve şoförünü de aradık.

Bu sırada telsizden bir ses geldi.

— Başbakan geliyor, ama Bayan Singh'in işi henüz bitmedi. Başbakanı avluya alın.

Malko adamları izledi. Kalbi yine çarpmaya başlamıştı.

Avluya girdiğinde Narinder'i gördü. Gri Ambassador'a yaslanmış, sigara içerek polislerle gevezelik ediyordu.

Malko etrafı gözden geçirdi. Kafasını zorluyor, ama neler olabileceğini bir türlü çıkarıyordu.

Polis her türlü önlemi almıştı. Ama, ortada bir gerçek vardı. Shanti Singh'in bugün buraya gelmesi için birçok insan ölmüştü, öyleyse?..

Binadan bir polis çıktı ve koşarak emniyet müdürünün yanına geldi.

— İçerdekilerin işi bitmek üzere. Başbakanı avluya alabilirsiniz.

— Avluda mı karşılaşmaları gerek? diye sordu Malko.

— Hayır, dedi emniyet müdürü, Ama bunun hiçbir önemi yok.

Yaklaşan sirenlerin sesi duyuluyordu.

Malko çıldırarak gibiydi.

Tehlike nereden gelecekti?

Dışardan olamazdı. Dışarıya polis ve asker kaynıyordu.

Shanti'den de gelemezdi, ince sarisinin altına patlayıcı ya da silah saklayamazdı.

Geriye Narinder kalıyordu.

Avluya sivil polislerle dolu bir araba girdi. Goriller hemen dışarı fırladı.

Narinder Singh henüz Malko'yu farketmemişti. Elindeki sigarayı yere attı ve sağlam koluyla takma kolunu dirseğine yerleştirdi. Bu tuhaf hareket Malko'nun beyninde bir şimşek çakmasına yol açtı.

Emniyet müdürüne dönerek bağırdı:

— Başbakanın arabasını buraya sokmayın!

XIX. BOLUM

Narinder Singh Malko'yu farkedince akrep sokmuş gibi oldu. Aynı anda binanın kapısında Shanti ile yaşlı falcı Rangari de belirmişti. Malko genç kadının yüzünün kasıldığını ve bir çığlık attığını farkettti.

Narinder Malko'ya doğru koşmaya başladı. Shanti ise sendeleyerek tekrar eve girdi.

— Dikkat! diye bağırdı Malko. Açılın! Takma kolu bomba yüklü!

Malko gerileyerek bir jeepin arkasına sığındı. Narinder birden durdu, yönünü değiştirerek avluya giren Raciv Gandhi'nin arabasına ilerledi.

Polisler adamın çevresini sardı. Biri megafonla Narinder'e teslim olmasını bağırdı.

Narinder bir şeye karar vermeye çalışır gibiydi.

Malko bulunduğu yerden adamın yeniden üstüne doğru geldiğini gördü.

Onu havaya uçuracaktı.

Malko emniyet müdürüne döndü.

— Onu durdurun!

Müdür çevresindekilere bir emir verdi.

iki polis silahlarını doğrultarak Narinder'e ateş ettiler. Adam sendeledi ama ilerlemesini sürdürdü. Bu kez bir yayılım ateşi açıldı. Narinder olduğu yere yıkıldı.

Malko adamın sağlam eliyle takma kolunda bir yere dokunduğunu gördü ve hemen kendini yere attı. Aynı anda müthiş bir patlama oldu.

Binanın camları kırıldı, yer sarsıldı. Dumanlar dağıldığında, yerde yatan yaralı ya da ölü birçok emniyet görevlisi vardı.

Etraf anababa gününe dönmüştü. Bağırانlar, inleyenler, koşuşanlar ortalığı cehenneme çeviriyordu. Malko emniyet müdürüyle binanın kapısında şaşkın şaşkın duran sakallı falcıya koştular.

— Shanti Singh nerede?

Adam kekeledi.

— Bilmiyorum. Arka taraftan çıkmış olabilir.

Malko müdüre döndü.

— Evine gittiğine eminim. Oraya gideceğim.

— Bence kaçmıştır. Orada olacağını sanmıyorum. Ama mutlaka gitmek istiyorsanız, yanınıza adamlarımdan birkaçını alın.

— Olur. Yalnız, eve ben tek başıma gireceğim. Beiki teslim olmaya ikna edebilirim onu.

— Nasıl isterseniz. Ben de sizinle geliyorum.

Sezgi gücünüz müthiş. Siz olmasaydınız, başbakan ölmüştü şimdi...

*

**

iki araba Shanti'nin evi önünde durdu. Araçlardan, fırlayan polisler hemen villayı sardı.

Emniyet müdürü belinden Webley'ini çekerek Malko'ya uzattı.

— Haydi gidin. Size bir saat mühlet tanıyorum.

Shanti'nin villası terkedilmiş gibi görünüyordu. Malko kapının zilini çaldı. Cevap alamadı. Kapının kolunu çevirdi. Kilitli değildi. Kapıyı

itti ve içeri girdi.

Silah elde, oturma salonunun kapısında durdu.

Shanti Singh bir koltuğa oturmuş, kitap okuyordu. Makyajlı ve iyi giyimliydi. Sanki hiçbir şey olmamış gibi bir tavrı vardı.

— Geleceğinizi biliyordum, dedi. Ben hazırım.

— Narinder öldü, dedi Malko. Başbakan kurtuldu.

Shanti kinle ona baktı. Bir anda öfkelenmiş, sesi titremeye başlamıştı.

— Niye buraya geldiniz? Nasıl olsa polis birazdan burada olur.

— Buraya kendi isteğimle geldim, dedi Malko.

— Zaferinizi görmek için, değil mi? Haydi gelin, bana tecavüz edin...Bizler sömürgecilerin tecavüzlerine alıştık...

— Size tecavüze değil, yardıma geldim, dedi Malko.

— Sen mi bana yardım edeceksin!

Bir çığlık atarak ayağa fırladı.

— Yardım edecek adam işlerime burnunu sokmazdı...

— Bu suikastın Ruslar tarafından tezgâhlanıp desteklendiğini biliyor muydun?..

Shanti omuz silkti.

— Umrumda bile değil, önemli olan bize yardım etmeleri.

Ellerini sarisinin arkasına götürerek düğmeleri açtı. İpek kumaş ayaklarının dibine düştü.

Çıplak vücudu ve diri göğüsleri tahrik ediciydi. Malko yaklaştı.

— Biz kadınlar kendimizi istilacılara verme-

ye alıştık.

— Ben zorla bir kadına sahip olmam.

— Ben yenildim. Zafer senin. Bunun ödülünü tatmalısın.

Shanti'nin sarkık kolu havaya kalktı. Malko bir an parmaklarının arasında küçük bir çelik ışıltısını farketti.

XX. BOLUM

Kama karnına doğru inerken içgüdüsel olarak kendini arkaya attı. İkinci darbe inerken kadının bileğini tuttu, bükerek bıçağı bırakmasını sağladı.

Bu son başarısızlık Shanti'nin tamamen çökmesine neden oldu.

— Yenildim... Haydi, tecavüz et artık bana!

— Hayır Shan ti... Giyin, gidiyoruz...

Shanti sarisini yerden alarak duvara doğru ilerledi. Malko kadının duvarda bir düğmeye dokunduğunu farketti. Aynı anda küçük bir kapak açıldı ve yay gibi kalın bir şey fırlayarak genç Sihin boynuna uzandı.

Malko Shanti'nin boynunda hareketsiz kalan şeyin bir kobra olduğunu anladığında, aradan birkaç saniye geçmişti.

Kobra zehrini akıttıktan sonra yere süzüldü ve mobilyaların arasından ilerleyerek açık kapıdan bahçeye çıktı.

Shanti yavaşça Malko'ya döndü. Boynunda kırmızı iki küçük nokta vardı.

Bundan sonra ne olacağını çok iyi biliyordu. Felce uğrayan kaslar solumayı engelleyecek ve bir anda ölümü kucaklayacaktı. Genç kadının yüzü daha şimdiden kasılmaya başlamıştı.

Shanti tembel hareketlerle sarisini üzerine geçirdi. Dudakları soluklaşmıştı. Konuşmakta zorluk çekiyordu.

— Beni yalnız bırakır mısınız?

Sesi son derece sakindi. Hintlilerin ölüne

kayıtsızlığı şaşırtıcıydı. Ölüm onlar için ruhlarının beden değiştirmesiydi.

Bakışları son bir defa karşılaştı. Malko onu götürmek ve kurtarmak için bir istek duydu. Ama bu tür kobraların zehirlerine karşı yapacak bir şey yoktu.

Genç kadın tfsa kısa solumaya başlamıştı.

Malko'nun düşüncelerini okumuş gibi:

— Lütfen, dedi... Beni yalnız bırakın...

Divana ilerledi ve sırtüstü yattı.

— Gidin artık.

Gözlerini kaparken Malko da odayı terketti.

Dışarı çıktığında polisler hemen etrafını sardı.

Emniyet müdürü koluna girerek onu kalabalıktan uzaklaştırdı.

— Bayan Singh nerede? diye sordu.

— İçerde, dedi Malko. Birazdan hazır olacak.

— Evi sardık, dedi müdür.

— Kaçağını hiç sanmıyorum, karşılığını verdi Malko.